

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 105

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 12 de novembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 12891/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesura per a la millora de la connectivitat i l'economia. 4563
 - 2) RGE núm. 13030/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a presència a la Fira de Londres (World Travel Market). 4564
 - 3) RGE núm. 13017/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la Fira World Travel Market. 4565
 - 4) RGE núm. 13026/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts de les Illes Balears 2014 (I). 4566
 - 5) RGE núm. 13027/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts de les Illes Balears 2014 (II). 4567
 - 6) RGE núm. 13028/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a destrucció d'ocupació. 4569
-
-

- 7) **RGE núm. 13553/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resoldre el conflicte educatiu. 4570
- 8) **RGE núm. 13022/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la violència de gènere. 4571
- 9) **RGE núm. 13555/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a acte d'ingrés de la Sra. Carme Riera a la RAE. 4572
- 10) **RGE núm. 13021/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de radioteràpia a Eivissa. 4573
- 11) **RGE núm. 13018/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla estratègic de la funció pública. 4574
- 12) **RGE núm. 13019/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a importància de l'anglès en els llocs de feina que s'ofereixen per part del SOIB. 4575
- 13) **RGE núm. 13024/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aportacions del Govern de les Illes Balears per a les persones i famílies en situació de necessitat. 4576
- 14) **RGE núm. 13020/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de la ciència. 4576
- 15) **RGE núm. 13023/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a encomana de gestió amb TRAGSA per a la gestió dels serveis de prevenció i extinció d'incendis (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 13040/13). 4577
- 16) **RGE núm. 13016/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seminari de transport aeri. 4578
- 17) **RGE núm. 13025/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resolució judicial en relació amb l'amortització de places en el sector públic. 4579
- 18) **RGE núm. 12878/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, sobre Pla d'ocupació. 4580
- 19) **RGE núm. 12896/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llibertat d'expressió. 4582
- 20) **RGE núm. 13010/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a privatització dels aeroports. 4583
- 21) **RGE núm. 13031/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts de les Illes Balears 2014 (III). 4584
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4237/13**, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a política en matèria de serveis socials. 4586
- III. MOCIÓ RGE núm. 12952/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'atenció sanitària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5291/13. 4591
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 3357/13**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma constitucional per avançar cap a l'estat federal. 4598
- 2) **RGE núm. 8858/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a readmissió dels directors d'instituts de secundària cessats i expedientats. 4604
-

(Inici de la intervenció no enregistrat)

LA SRA. PRESIDENTA:

...de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 12891/13, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesura per a la millora de la connectivitat i l'economia.

Primera pregunta, RGE 12891/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a mesura per a la millora de la connectivitat i l'economia, que formula el diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Bon dia. AENA està en venda a preu de saldo. La clau del turisme en mans del millor postor i a costa nostra, quan els aeroports han de ser una eina per a la prosperitat col·lectiva i no un negoci usurpat al benefici de tots.

Considera el Sr. Conseller que una AENA privada serà bona per a la nostra economia?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Borràs. Como usted sabe el Govern defiende la titularidad pública de nuestros aeropuertos por tratarse de infraestructuras absolutamente estratégicas desde el punto de vista económico y social, y así se lo hicimos saber a la ministra en nuestra reunión de 24 de enero de 2012; en el documento que le entregamos se lo plasmamos, y precisamente ese documento le fue entregado a usted, donde consta desde ese momento nuestra intención de defender la titularidad pública de nuestros aeropuertos. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. És cert, vostè ha dit que no creu en la privatització, vostè volia participar en la gestió dels aeroports; volia una autoritat portuària i el van conformar amb el caramel d'un comitè de coordinació. D'açò fa més de dos anys, que vostè va parlar amb la ministra, i el comitè encara ni funciona, i amb la privatització el comitè serà inútil.

Aquest estiu AENA ha comprat Luton per 504 milions, 33,6 euros per passatger i any. Per la venda dels 47 aeroports, Luton inclòs, AENA en traurà menys del deute que té ara, 13.000 milions, 10 euros per passatger i any, si tot va molt bé. A quin preu ha taxat AENA els nostres aeroports? Si Luton val 504 milions, què val Palma? Què valen els nostres aeroports a l'hora de crear i mantenir llocs de feina directes i indirectes? I on queda la capacitat de decidir amb la privatització?, en quines mans? On és la cogestió? Què i qui decidirà sobre les taxes i els preus, sobre els mercats, les rutes i les estratègies?

Privatitzen AENA igual que van fer amb Endesa, Repsol i Iberia, els mateixos privatitzadors emmascarats. Si no ho impedim AENA acabarà en un monopoli privat amb l'especulació per bandera, i a costa nostra. Ens hi jugam molt més que ningú, molt més, sobretot, que els que tenen AVE o tren, un AVE que la ministra afirma que mai no es privatització. Però, els aeroports, la ministra els vol privats. Per als aeroports feina precària i fora drets socials, serveis més degradats, i pitjors serveis vol dir també pitjor imatge turística.

Sr. Conseller, quan ja no li poden contestar vostè sol disparar valors contra qui l'interpel·la, i contra l'herència, però la feixuga herència d'AENA passa per la T4 i el seu etern centralisme intransigent. A vegades vostè confon la política amb la caça major de l'adversari, però és un caçador d'avantatge, només dispara quan la presa ja no es pot defensar. Ara, quan es tracta de defensar les illes dels ultratges de Rajoy, llavors dispara amb escopeta de fira, amb escopeta de tap, salves de submissa ordenança.

Amb la privatització d'AENA ens hi jugam massa, Sr. Conseller, com per anar amb bales de fogueig. Els empresaris i els sindicats, les companyies d'aviació, els hotelers i la Cambra de Comerç ja han dit què en pensen, ho han dit ben clar. Què pensa fer vostè?, quin pla té? S'hi pensa oposar clarament i amb totes les conseqüències? Els aeroports han de ser un instrument de prosperitat, no un negoci de tots i a tota costa. Vostè té la primera paraula; veurem si també sap dir-ne la darrera...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

...i és la que toca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Bueno, efectivamente nosotros no sé si nos habremos conformado con un caramelo, como usted dice, pero efectivamente nosotros defendimos desde el primer momento de la toma de posesión de la ministra una cogestión. Es cierto que propusimos la creación de una autoridad aeroportuaria a imagen y semejanza de las autoridades portuarias existentes a lo largo de todo nuestro estado, y es cierto que se nos escuchó, y es cierto que por primera vez, y es algo histórico, se acordó la creación de los comités de cogestión aeroportuaria. Y es cierto que nosotros esta semana vamos a enviar una carta con las dos personas que van a representar al Gobierno en esos comités de coordinación aeroportuaria.

Entonces... Y también es cierto, que no sé si es un caramelo o no, pero lo que es cierto es que ustedes durante muchos años tuvieron la oportunidad de comerse ese caramelo y fueron absolutamente incapaces, con lo cual me sorprende muchísimos que ustedes digan que nos conformamos con un caramelo cuando usted y su partido demostraron una incapacidad manifiesta para conseguir lo que nosotros hemos conseguido en dos años, y esta semana vamos a nombrar los dos representantes del Gobierno en este comité de coordinación.

Evidentemente ese comité de coordinación nos permitirá, a nosotros, al Gobierno de las Islas Baleares, la implicación de nuestras instituciones y nuestros, por supuesto, agentes económicos, socio-económicos, en esa participación, en esa cogestión, y a partir de ahí podremos hablar de tasas, de tarifas, de políticas de incentivo de nuevas rutas, de desestacionalización, de dobles insularidades, etc., etc., etc.

En cualquier caso me sorprende muchísimo que ustedes intenten sacar o que saquen este tema aquí, porque aquí tengo dos recortes de periódico, uno es *El Confidencial*; un año antes de las elecciones, menos de un año antes, *El Confidencial* dice: "El Estado espera recaudar 14.000 millones con la privatización de AENA y Loterías". El Sr. Zapatero anunció esto, iba a privatizar AENA; lo que pasa es que perdieron las elecciones y no pudo. Y por si no le basta, *El País*: "Zapatero privatizará AENA y Loterías". Esto un poco antes de las elecciones, lo que pasa es que como perdieron no lo pudieron hacer. ¡Vergüenza les debería dar decir esto!

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.2) Pregunta RGE núm. 13030/13, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a presència a la Fira de Londres (World Travel Market).

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE 13030/13, relativa a presència a la fira de Londres World Travel Market, que formula la diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. A la darrera World Travel Market es va repetir el mateix que als darrers anys: per una banda, un èxit total dels empresaris, que han fet bona feina i això s'ha traduït en bones previsions per a les properes temporades; i, per altra, fracàs de la part institucional, la que a vostè li correspon, ja que no ha sabut o no ha volgut elaborar una presentació on les quatre illes es vegin representades.

Malauradament, Sr. Conseller, no és la primera vegada que no està a l'altura del que correspon a la nostra destinació turística, i no estic parlant de la renúncia a tenir estand propi ni del pressupost que hi ha dedicat. Estic dient que la segona comunitat autònoma turística d'Espanya va tenir la pitjor ubicació dins l'espai de Turespaña. Per això li deman, Sr. Conseller, si està satisfet de la presència de la nostra comunitat a la fira de Londres.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Me parece realmente rocambolesco que tengamos que hablar del resultado de la feria de Londres, pero lo haré encantado. Teniendo en cuenta los resultados de este año y las previsiones para el próximo año la verdad es que nuestra satisfacción es no alta, altísima.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies. Sr. Conseller, no ens vulgui confondre ni enganar. Afortunadament, afortunadament, i a pesar de l'actuació d'aquest govern, el mercat britànic va respondre molt bé a la nostra destinació, a la nostra destinació. No s'apunti un mèrit que no li correspon, i molt manco quan la inestabilitat política al món islàmic ha estat determinant, i això vostè ho sap.

I ho pot negar les vegades que vulgui, però la realitat és que la ubicació del nostre estand era la pitjor possible. I vostè no ha comptat amb els consells, que se senten perjudicats de tal manera que es varen veure, es veuen obligats a defensar-se de la seva forma d'actuar i de la seva promoció. La consellera de Turisme de Formentera, vostè que l'escolta i confia en el seu criteri, li ha dit clarament que la promoció que vostè fa no és el que volen i que els perjudica. Empresaris, juntament amb el consell d'Eivissa i també el de Formentera, han fugit del seu espai i han tornat a anar pel seu compte, fent així una promoció diferenciada de les seves illes. El president d'Eivissa li ha demanat públicament participar en la presa de decisions, senyal inequívoca que fins ara això no ho ha fet.

Ni la ubicació, ni el contingut, ni el programa d'activitats del seu estand no varen convèncer ningú. I no és un tema de recursos, és una qüestió d'actitud prepotent i de manca de sensibilitat de les diferents situacions de cada illa, que ens resta força i ens perjudica com a destinació turística. Sr. Conseller, li queden poques fires, encara és capaç de rectificar. Deixi de presumir de gran estadista i de gran gestor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Isabel..., gràcies, Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

...i faci promoció...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Mire, yo no sé las ferias que me quedan, pero sé que llevo "tropocientas" más que cualquiera de sus consellers que tuvieron la legislatura pasada.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Lo que sí tengo muy claro es que el tema del stand es cierto que es mejorable, y nosotros siempre sabemos que todo es mejorable, y el tema del estand será tratado y por supuesto será mejorado.

Lo que no es cierto es que el estand o el gasto realizado en una feria sea directamente proporcional con los resultados obtenidos. Mire, en el año 2010 los turistas británicos fueron 2.737.562, y la feria costó, les costó a ustedes, a los ciudadanos de aquí, 1.050.000 euros; y no fue la World Travel Market de la legislatura, ya que en el año 2009 costó 1.222.000 euros. En 2011 el coste fue de 727, ya hicimos la reducción que pudimos, porque entramos en verano, aproximadamente un 30% menos que el año anterior, y sin embargo los turistas aumentaron un 8% con la llegada de 2.9 millones de turistas británicos. En el 2012, que ya dependía de nosotros totalmente, el coste de fue de 310.000 euros, un 50% menos que en 2011 y un 70% menos que en 2010, y el número de turistas curiosamente volvió a aumentar, un 5% respecto al 2011 y un 12% respecto al 2010, con la llegada de más de 3 millones de turistas británicos. Este año la asistencia a la feria ha costado 234.000 euros, un 24% menos que en 2012 y un 78% que en 2010, y sin embargo, curiosamente, la previsión es que lleguemos a alcanzar los 3,4 millones de turistas, un 10% más que el año pasado y un 19,5% más que en 2010.

A ver, lo que nosotros no haremos, evidentemente, es pagar *caterings* de 63.500 euros como hicieron ustedes en la World Travel Market de 2010. Y dejen de hacer demagogia; el recurso de hablar del estand ya les salió mal, lo hicieron, lo hizo el Partido Socialista en la ITB de 2012, ¿y sabe qué ocurrió?, pues que al final el turismo alemán subió un 3% con respecto al año anterior. Hacen el ridículo.

Lo importante es que el turismo va bien, el turismo británico va bien, y eso, eso es lo que satisface a nuestros ciudadanos, y eso es lo que usted y ustedes no pueden soportar.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 13017/13, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la Fira World Travel Market.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE 13017/13, relativa a fira World Travel Market, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Un dels temes sobre els que hi ha unanimitat en aquesta cambra és la importància cabdal del turisme per a les nostres illes; representa el motor de l'economia, la principal indústria, la locomotora que ens empeny. Per això la promoció de les Illes Balears es troba sempre a les agendes del Govern balear per donar-li la importància que li correspon.

Dins el mercat turístic, si bé el mercat alemany ocupa el primer lloc en nombre de turistes que rebem, amb aproximadament 3,5 milions d'arribades, en segon lloc se situa el mercat anglès, amb prop de 2 milions de visitants anuals. La setmana passada se celebrà la fira World Travel Market, una de les més importants a nivell internacional. Al respecte els mitjans de comunicació han informat molt positivament; les expectatives favorables indiquen que anam per bon camí, són molt bona notícia per a tots els balears. Qualque cosa devem fer bé malgrat pesi a l'oposició.

Per això, Sr. Conseller d'Esports i Turisme, ens agradaria conèixer la seva valoració de l'assistència a la World Travel Market. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Diputada. Fue muy interesante, fue muy favorable por los siguientes factores.

En primer lugar, por las reuniones que tuvimos, entre las que destacaría la que mantuve personalmente con Paul Evans, director ejecutivo de Locos Travel, que es una empresa que factura 500 millones de euros al año, y que nos comunicó que trasladará su sede a su sucursal que tiene en Palma. Fue importante también porque los empresarios cerraron compromisos hasta ocho años con los touroperadores, lo que va a permitir trabajar a fondo las reformas iniciadas ya al amparo de la nueva ley del turismo del año pasado.

Fue interesante también porque los empresarios y las empresas anunciaron sus inversiones, sus nuevas inversiones millonarias en nuestras islas: así Meliá ha acelerado dos años su proyecto de Magaluf en la renovación del Katmandú Park y el hotel Guadalupe, y transformar el hotel Beach Club en un ME Mallorca; Hipotel destinará 75 millones de euros hasta 2016 con dos hoteles de alto nivel en la playa de Palma; HN, Viva, Grupotel, planean nuevos negocios hoteleros en nuestras islas; i Grand Hyatt anunció que ya ha iniciado las obras de su hotel.

Fue interesante también por la reducción de costes de la asistencia a las ferias. El año 2009 la asistencia a la feria costó 1,2 millones de euros, y este año tan solo ha costado 234.000 euros, una quinta parte de lo que costó en 2009 con resultado muchísimo mejores, como he comentado con anterioridad.

También se constató la buenísima marcha del mercado británico, ya que entre enero y septiembre se ha incrementado el número de turistas en un 7,9%; el gasto total, en un 4,3%; el gasto medio diario en un 5,1%; y las pernoctaciones, en un 1,2%. Y finalmente fue muy interesante por las buenas perspectivas del mercado de cara a la próxima temporada; en 2012 3,1 millones de británicos visitaron las islas, y la previsión es que este año se alcancen 3,4 millones, pudiéndose igualar el récord del año 2007 y por supuesto sobrepasar el segundo mejor año, que fue el año 2008 con un 3,3 millones de turistas británicos.

Además las previsiones, según los touroperadores, para el 2014 es de nuevo una tendencia evolutiva al alza del turismo británico. Baleares seguirá, por supuesto, siendo un destino prioritario aumentado en calidad y en precios, a pesar de que otros destinos como las islas griegas en estos momentos están bajando los precios.

Y por supuesto, Sra. Diputada, sabemos perfectamente que si las cosas van bien no vamos a ser los responsables; sólo seremos responsables si las cosas van mal para la oposición, pero qué le vamos a hacer. Estamos trabajando por el bien de nuestros ciudadanos y el turismo va mejor cada día gracias a la gestión de este gobierno.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 13026/13, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts de les Illes Balears 2014 (I).

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE 13026/13, relativa a pressuposts de les Illes Balears 2014, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Hisenda, el Govern d'Espanya ha fet pública una previsió d'ajust per a les comunitats autònomes per als dos propers anys per un total de 8.600 milions d'euros.

Ens podria explicar com afectarà aqueixa previsió d'ajust al pressupost de la comunitat autònoma per al 2014, recentment presentat per vostè?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Boned. Efectivament, el projecte de pressuposts de la comunitat autònoma per al 2014 ja s'ha presentat en aquesta cambra i es troba en tramitació, i el projecte de pressuposts del 2014 suposa, respecte del 13, passar d'un dèficit públic de l'1,47 a l'1%.

La senda de consolidació fiscal d'aquesta comunitat autònoma, juntament amb la resta de l'Estat però concretament d'aquesta comunitat autònoma, suposa passar de l'1% del 14 al 0,7 el 2015, i al 0,2 el 2016. Estam en aquesta senda de consolidació i consideram, des del Govern de les Illes Balears, que això és important per al sanejament dels comptes públics.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, vostè em parla de previsió de dèficit públic, però el Govern d'Espanya el que ha anunciat és la imposició d'aquest pla, no és voluntari, serà imposat, un ajust que s'ha de produir per una doble via, Sr. Conseller: la millora dels ingressos per via tributària per part de les comunitats autònomes, i una nova retallada de la despesa, i curiosament vostè, en la presentació dels pressuposts, cada vegada que intervé anuncia que descarta més retallades i nous impostos, és a dir, tot el contrari del que reclama des de Madrid el Govern d'Espanya per a les comunitats autònomes.

Sr. Conseller, si a tot això sumam que aquest govern acostuma a anunciar una cosa i generalment fa tot el contrari, ens temem que el que passarà és que el que acabarà passant és el que exigeix Madrid i no el que vostè diu. Per tant els ciutadans d'aquestes illes fàcilment poden deduir que el pressupost per al 2014, que segons el Govern ha de servir per sortir de la crisi i recuperar l'economia, en realitat serà un any més de retallades i de sacrificis dels de sempre, d'aquells que menys tenen, d'aquells que de fet per al Govern del Partit Popular ni tan sols no compten.

Vostès de moment reconeixen una baixada dels ingressos, que compensaran curiosament amb allò que abans demonitzaven: endeutament. Renuncien a aplicar una política tributària justa i progressiva; per què?, perquè apliquen una política tributària indecisa, d'aquesta que va i ve, tan prompte resulta que tenim nous impostos que són necessaris, i de sobte deixen de ser tan necessaris i ens conformam amb un increment del 13% de les taxes, el que no és poc, Sr. Conseller.

Com vol, Sr. Marí, que els ciutadans el creguin si el pressupost puja més d'un 7% però no hi ha inversió necessària i suficient? I això a pesar d'un importantíssim increment de l'endeutament, que sospitam que, entre altres coses, anirà a despesa corrent. Baixen els ingressos perquè vostès no volen que els més rics paguin més, i en canvi faran que tots, els que menys tenen també, paguin més taxes, Sr. Conseller.

Veurem quins canvis i quines novetats sorgiran el 2014, però el que està clar és que vostè crec que no conta la veritat. Conti la veritat, Sr. Conseller, conti i digui a tots als ciutadans per què els castiga i per què continuen essent als que reclamen més sacrificis i els que patiran la seva...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Conseller per...

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Boned, el càstig més gran que han patit els ciutadans de les Illes Balears ha estat el que han patit durant els darrers quatre anys, amb un endeutament creixent, amb factures que no es pagaven...

(Remor de veus)

...amb factures que no es pagaven, Sr. Boned.

(Alguns aplaudiments i més remor de veus)

Deixi'm dir-li-ho amb respecte, deixi'm dir-li-ho amb respecte, Sr. Boned. Aquest govern creu en la senda de consolidació fiscal, i aquest govern creu que la manera de sortir de la crisi, que és allò que estam fent, vostès no es varen assabentar quan començava la crisi i ara no s'assabenten que estam sortint de la crisi, bé, idè ara el que estam fent és ajustar la nostra despesa als nostres ingressos, estam sortint de la recessió gràcies a reduir el dèficit públic, i és correcte, perquè vostès es queixen d'una cosa i de la contrària, es queixen que no hi ha dèficit i es queixen que hi hagi endeutament. No és possible, ho hem parlat altres vegades, ho hem parlat altres vegades. Major dèficit significa endeutar-nos i no és cap alegria per a una comunitat autònoma que ja està molt endeutada. Vostès han de decidir si estan d'acord a desendeutar la nostra administració o no. Jo crec que no hi estan d'acord. Vostès com més endeutament millor, no hi ha cap problema, ja en vendrà un altre i que ho arregli. Vostès estan d'acord a endeutar-se.

I una cosa més que vostè no desconeix, però que no vol dir-ho. L'ajust es fa tant per la via dels ingressos, com per la via de la despesa, d'acord? I aquest govern fa l'ajust per les dues vies, via de despesa i per via dels ingressos. Però alerta!, dels ingressos, no de l'endeutament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 13027/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts de les Illes Balears 2014 (II).

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 13027/13, relativa a pressupost de les Illes Balears 2014 que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Marí, l'herència avui la trobam en els mitjans de comunicació en casos com el de Turisme Jove, on es posa de manifest precisament quines són les maneres de governar...

(Alguns aplaudiments)

Miri, Sr. Marí, els consells insulars duen més de dos anys negociant amb vostès la nova Llei de finançament dels consells insulars. Entenem les dificultats que hi pot haver per arribar a acords, per poder arribar a un acord on tothom es trobi bé. Per açò ens ha sorprès i molt, la imposició del Govern sobre els consells insulars, que els obligarà a acceptar la Llei de finançament, els agradi o no. I és que, segons el pressupost, sí i només sí acordaran la Llei de finançament del Govern si hi posen els 35 milions d'euros equivalents a les bestretes fixades aquesta legislatura, si els consells insulars no accepten la proposta de llei de finançament del Govern, aleshores hauran

perdut els 35 milions d'euros addicionals i les bestretes que cada any el Govern Bauzá fixava en els seus pressuposts. És a dir, sí o sí, els consells insulars es veuran obligats a beneir la nova Llei de finançament, encara que no els vagi bé, en cas contrari, no podran executar els seus pressuposts; un xantatge en tota regla inadmissible per part del Govern i intolerable per part dels consells insulars que l'acabin acceptant.

Per açò voldríem saber si han rebut la queixa dels consells en relació amb els pressuposts del 2014?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, ara em pensava que vostè aportaria alguna cosa respecte el debat del sistema de finançament de consells insulars, en comptes d'això utilitza la paraula "xantatge". Em sorprèn que falti el respecte al Govern triat pels ciutadans de les Illes Balears. Bé, de fet ja comença a no sorprendre'm.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La seva resposta ha estat consells insulars, o acceptau la proposta de llei envers el finançament dels consells insulars, o us quedau sense una part dels doblers per a aquest any que us pertocuen. Açò és directament un xantatge i així està establert a la disposició addicional segona de l'articulat dels pressuposts. Els presidents dels consells insulars no poden acceptar de cap manera aquests pressuposts. Ells que ara negocien amb vostès aquesta llei de finançament, no poden tolerar una pistola al pit que els obligui a acceptar una llei que vagi en contra dels seus beneficis.

I al llarg d'aquesta legislatura, Sr. Marí, ja n'hem vist massa. Han romput aquesta legislatura els convenis en promoció turística, han congelat les aportacions als consells insulars, han reduït les bestretes, han suprimit una infinitat de programes i, a més a més, han augmentat els seus pressuposts, el del Govern de les Illes Balears, en un 7%. Tot açò, Sr. Conseller, no és admissible i als presidents dels consells insulars els hauríem de demanar la fortalesa suficient per dir-li al Govern que açò no són maneres de governar, que els consells també són institucions que val la pena defensar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, li puc concedir que com que fins ara no hi eren, no ho podien explicar. Però ara que el Sr. Rubalcaba ha dit que ja han tornat, vol explicar per què com a president del Consell de Menorca acceptava el finançament de competències pròpies, subjectes a condició, a compte d'un nou sistema de finançament? Vol reconèixer que vostès en quatre anys es varen gastar 121 milions d'euros per avançat, que ara haurien de rebre els consells insulars perquè segons la seva condició eren a compte del sistema de finançament? Com arreglam 152 milions d'euros de bestretes a compte del sistema de finançament?

En coherència amb allò que vostès proposen, demanam als consells que tornin aquests doblers? Vol explicar també als ciutadans de les Illes Balears per què dels 121 milions de bestretes de quatre anys només varen pagar 1 any, el 2008, 37 milions? Per cert, varen comunicar a la Intervenció General de l'Estat que varen fer aquest pagament a efectes de còmput de déficit públic? Vol explicar també, si no li sap greu, per què l'any 2011 fruit que vostès no varen aprovar llei de pressuposts, els consells insulars varen haver de passar la mà per la paret i es varen quedar sense aquests diners? Per què finançaven competències pròpies, convenis, demanant que justificassin l'exercici de la competència? Li sap greu, però al final el Govern reflecteix via pressupostària el finançament dels consells insulars, passant d'un finançament de 184 milions a 212 milions. Eliminam els convenis per finançar competències pròpies sense necessitat que es justifiquin, és a dir, finançament incondicionat, els feim participar en els ingressos de la comunitat autònoma i establim un sistema de revisió de variables cada quatre anys perquè la llei s'adapti a cada moment. I vostès al final el que proposen són bestretes de tresoreria. Quina estabilitat donava això al sistema? El 2011 no varen tenir bestretes, per què? Perquè vostès no varen aprovar una llei de pressuposts.

Exercir l'autonomia, implica creure-se-la. I li puc dir i li puc garantir que els equips de govern dels quatre consells de les nostres illes, creuen en la seva autonomia i distingeixen molt bé el gra de la palla.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

No té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

(Alguns aplaudiments)

El conseller ha fet tot un seguit de preguntes directes envers la gestió...

LA SRA. PRESIDENTA:

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

Vol fer ús de la paraula, Sra. Barceló?

LA SRA. PRESIDENTA:

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. Pons, no té la paraula. Sr. Pons, no té la paraula, no li puc donar la paraula per al·lusions, són preguntes retòriques...

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, crec que no són ni formes ni maneres d'afrontar un problema que tenen. A la memòria dels pressuposts ens assenyalen que estan encantats perquè baixa l'atur i a partir d'aquí, que també creix l'ocupació. Un argumentari que evidentment visualitzen i comuniquen des de l'autocomplaença, però que en definitiva cada vegada més estam convençuts que en aquests moments van a justificar una decisió del Govern que en relació amb els pressuposts de 2014, amb recursos propis d'aquesta comunitat autònoma, es dedicarà a polítiques laborals, a programes de polítiques laborals, la gran quantitat de 85 euros a l'any per persona aturada.

(Remor de veus)

Vostè sap perfectament què és una pregunta retòrica...

L'atur baixa, sí, però el problema real que tenim és que tenim menys ocupació el mes d'octubre, el mes de juny, el mes de juliol, el mes d'agost que l'any 2011. Malgrat la magnífica temporada turística que hem tingut, tenim menys llocs de feina. Aquesta és la realitat i no només açò, que els que tenim i els que creen es transformen cada dia en llocs de feina més precaris, precarietat en allò que fa referència que en dos anys 2.500 persones que eren treballadors fixos en una empresa, són fixos discontinus al cap de dos anys a la mateixa empresa; que la contractació laboral s'incrementa un 60% i dins aquesta creixen cada vegada més les contractacions temporals a temps parcial; una precarietat insostenible, amb costos salarials a la baixa i per sota de la mitjana de l'Estat.

(Continua la remor de veus)

Sr. Pons, no té l'ús de la paraula. D'acord?, continuam.

EL SR. PONS I PONS:

És aquesta la sortida de la crisi que pretenen? Creim que és un camí de sortida totalment injust. I si coincideixen que és un camí injust, que aquest no era el programa electoral que pretenien, esperem que amb el Pla d'ocupació i amb el pressupost siguin capaços de rectificar.

Sra. Presidenta, demanaria la paraula...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, li puc tornar dir si vol, no té l'ús de la paraula. Continuam.

Gràcies, Sra. Barceló.

(Remor de veus)

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

Sr. Pons, no té l'ús de la paraula i no tenia micròfon.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 13028/13, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a destrucció d'ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 13028/13, relativa a destrucció d'ocupació que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Té la paraula el conseller.

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors del Govern, Sr. Conseller, com valora el Govern la destrucció d'ocupació de l'octubre de 2013 en relació amb fa dos anys?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señoras diputadas, señores diputados. Sra. Diputada, es que no entiendo la pregunta, yo le puedo decir..., no, se lo digo en serio. Mire, yo le doy los datos, octubre de 2011, 86.900 desempleados, octubre de 2013, 82.486 desempleados; 4.438 desempleados menos. Esa es la respuesta.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, es que, la verdad, o no he entendido la pregunta o usted no ha podido explicarla mejor. Usted me ha dicho que qué me parece. Mire a mí sí que me parece que es demagogia todo lo que usted nos ha estado diciendo. Es cierto en el 2011, ¿quiere que le diga cómo ha evolucionado el desempleo y los datos de afiliación en los últimos años? Mire, desempleados, 33.704 desempleados, octubre 2006. Desempleados 2011, 86.924. ¿Usted me quiere decir algo con estas cifras? Pues simplemente es verdad, desde el 2007, tanto en tasas de paro como de afiliación se han ido destruyendo año a año, mes a mes, puestos de empleo.

Es verdad, no hemos hecho demagogia nunca con las personas desempleadas, todo lo contrario. Este gobierno, cada vez que da una cifra, sabe que detrás de esta cifra hay personas y por eso mismo, desde que nos incorporamos a este gobierno hemos hecho actuaciones para que esto no se dé. Por lo tanto, usted no me venga a decir las tendencias, es que las tendencias son muy claras. Mire, 33.000 desempleados el 2006; 37.000 el 2007; 56.000 el 2008; 81.000 el 2009; 84.000 el 2010; 86.000 el 2011; 87.000 el 2012. Año 2013, 82.486.

Por lo tanto, yo creo que no tenemos nada más que decir. Además, la semana que viene usted sabe que está convocada a una reunión donde vamos a exponerle el Plan de empleo, un Plan de empleo de donde se recogerán recursos a nivel europeo, recursos a nivel de administración central y recursos autonómicos. Pero además focalizados donde y como se necesitan. No subvenciones, sino actuaciones claras para generar empleo, actuaciones claras para que de verdad una persona pueda conseguir trabajo, que es lo que estamos haciendo y es donde vamos a luchar. No me haga demagogia con las personas que están desempleadas, porque lo sabemos y siempre las tenemos en cuenta.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 13553/13, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resoldre el conflicte educatiu.

Setena pregunta, RGE núm. 13553/13, presentada en substitució de la RGE núm. 13029/13, relativa a resoldre el conflicte educatiu que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Educació, passen les setmanes i el conflicte educatiu es manté, tal vegada vostè pretindrà negar l'evidència, com ha fet altres vegades. Però el fet que es mantenguin jornades de vaga, divendres passat a Mallorca o ahir a Eivissa i a Menorca, el fet que els batles del PP siguin rebuts als actes amb samarretes verdes, donant-los

l'esquena, com va succeir diumenge a Pollença, són mostres tant del manteniment de les reivindicacions per part dels docents, com de la demostració del suport ciutadà al sector educatiu, suport que se manté, quan ja han passat pràcticament dos mesos des de l'inici del curs escolar.

Seria d'esperar d'un govern i d'una conselleria responsables, dedicats a les seves obligacions, que fessin esforços contínuament per resoldre un conflicte que afecta als docents, però sobretot als alumnes, alumnes que a vostès només els interessin per utilitzar-los com a arma contra els mestres. Com que seria d'esperar un comportament responsable per part seva, li demanem precisament quines actuacions ha duit a terme per mirar de trobar solucions a aquest conflicte al sector educatiu?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, aquest govern té obertes totes les taules de negociació sectorials, tant de la pública com de la privada, i està consultant tots els temes de gestió amb aquests organismes, a fi d'atracar postures i arribar a acords. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Em diu que té portes obertes i el que ja hauria de tenir en aquestes alçades són acords tancats. També vostè ha rebut instruccions..., ho dic?, pel vergonyós capítol dels batles mallorquins que a l'Assemblea de Batles de Mallorca no varen representar el sentir de l'opinió expressada en els seus ajuntaments i varen votar disciplinadament, seguint les ordres de la cúpula del Partit Popular, un exemple més del tarannà autoritari que ens demostren dia rere dia.

(Remor de veus)

Què pensen que n'han tret d'aquesta votació? Posar en evidència els batles? Fer-los tornar als seus pobles amb el cap cot, humiliats per haver hagut de fer dues cares? Devaluats davant dels seus veïnats pel paperet que han hagut de fer? I tot per què? Perquè el Govern, vostè com a consellera i el president com a màxim responsable, no són capaços de cercar solucions, de ser mínimament generosos en la negociació, demostrant molt poc interès en l'educació de nins i nins, molt poc interès en l'educació pública de la nostra comunitat autònoma; un desinterès impropri d'un govern responsable, un

desinterès que arriba al punt que el president s'absenta setmana sí i setmana no, viatja per tot el món, però és incapaç de trobar un moment per negociar amb els docents que depenen de la seva administració. Ha arribat un punt que la notícia és que el president és al Parlament, mirin per on!, un president absent, una consellera absent, que no viatja però és absent del problema; ens ho ha demostrat avui una vegada més. Ha demostrat sobradament la seva incapacitat i un veritable menyspreu, no als mestres, sinó a les famílies que són les que pateixen les conseqüències de la seva inutilitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, vostès sempre es fan amb la veritat absoluta, els altres no poden opinar, la seva democràcia consisteix que el que vostès no veuen bé, ja no està bé per ningú. Només vostès representen el poble, els altres no els representen.

Em rallen de consens en educació, que s'ha aconseguit un consens amb tothom -l'altre dia em deien- menys amb el Partit Popular. I jo els vaig haver de dir i quin consens és aquest, quan el Partit Popular representa moltes vegades la majoria de ciutadans, de què em ralla?

Mirin, no em rallen de batles, cuidin-se dels seus problemes, que nosaltres ja ens en cuidarem dels nostres. Els batles són persones adultes i van votar el que van voler. Respectin vostès el que van manifestar i no en facin burla ni manca de respecte, perquè açò no és bo per ningú, fer burla de les persones i de les coses. No facin burla d'aquesta institució, ni de si del president s'absenta o no s'absenta, ho fa per motius de feina. Tinguin respecte per la figura presidencial, com vostès voldrien que tinguéssim per al seu president quan governen.

Senyors, tinguin més respecte per tot. I jo li diré una cosa, nosaltres acords en volem molts i hem cedit en moltes coses. Però l'altra part també ha de cedir i estam disposats a rallar, els ho he dit moltes vegades i ho he dit a tothom. Ara jo comprenc que vostès vulguin crear crispació, perquè açò és el que els interessa. Vostès no volen que s'arribi a un acord, volen que es crispi. I li diré una altra cosa, precisament nosaltres creim en el dret a l'educació i en el dret dels nostres infants, fins el punt que el dret a l'educació dels nostres infants està recollit a la Constitució com un dels drets primordials. I tal vegada vostès a totes les intervencions que tenen, haurien de recordar a tots els seus adlàters que açò és un dret fonamental i no altres que vostès volen imposar en aquesta sala i en aquestes illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 13022/13, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la violència de gènere.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 13022/13, relativa a lluita contra la violència de gènere que formula la diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Durante los últimos decenios se ha conseguido que la violencia de género haya dejado de ser un problema privado y, por fin, es tratado como un problema público. En los últimos años se han llevado a cabo diferentes programas, se han puesto en marcha casas de acogida, ayuda legal, servicios de orientación, pero siempre que hablamos de violencia de género hacemos referencia a las cifras, pero detrás de estos números fríos se esconden dolor, sufrimiento y miedo de muchas mujeres.

La lucha contra la violencia de género es y debe seguir siendo una prioridad tanto para el Gobierno de la comunidad autónoma como para el Gobierno de España, gobierne quien gobierne. Es importante el trabajo en conjunto entre ambas administraciones. De hecho, hace pocas semanas, la directora del Instituto Balear de la Dona recibió la visita de la delegada del Gobierno para la violencia de género, quien ratificó la necesidad de llevar a cabo actuaciones conjuntas. Por otra parte, también se comprometió a ayudar al Govern balear con aportaciones económicas.

Por todo ello, Sra. Consellera, ¿cual es la cantidad que el Gobierno central se ha comprometido a aportar al Instituto Balear de la Dona en la lucha contra la violencia de género?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera, per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputada. Como todos saben, el Institut Balear de la Dona tiene entre sus principales objetivos promover la igualdad entre hombres y mujeres dentro de nuestra comunidad autónoma, y es cierto que esta igualdad nunca va a existir si no conseguimos acabar con la lacra de la violencia de género en nuestra comunidad autónoma y en nuestro país. Así que me gustaría tener la oportunidad de recordar a aquellas mujeres que han sido víctimas de violencia de género, especialmente este año en nuestra comunidad autónoma.

Como bien decía la Sra. Diputada, la delegada del Gobierno para la violencia de género, la Sra. Blanca Hernández, en su reciente visita se comprometió a aportar un total de 168.785 euros por parte del Estado a la lucha contra la violencia de género en nuestra comunidad autónoma. Estos recursos los debemos sumar a los que ya aporta el Govern, que son un total de 389.824 euros que irán destinados a la asistencia multidisciplinar que reciben las mujeres afectadas, es decir, un servicio integral para mujeres víctimas de violencia de género, que es uno más de los servicios que se prestan desde el Institut Balear de la Dona.

En la isla de Mallorca se prestan directamente por parte del Institut Balear de la Dona, y tanto en las islas de Menorca, Ibiza y Formentera se prestan a través de convenios con los consells insulares, que también evidentemente vienen dotados económicamente.

Este servicio consta de información a las víctimas, atención psicológica, apoyo social, apoyo educativo a la unidad familiar, formación e inserción laboral y una red de casas de acogida para las mujeres víctimas y sus hijos. Desde nuestra comunidad autónoma, seguiremos trabajando por intentar eliminar la violencia de género en toda nuestra comunidad para que no haya más mujeres que sufran esta lacra y, evidentemente, creo que contaremos con el apoyo de todos los grupos políticos en este caso.

Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 13555/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a acte d'ingrés de la Sra. Carme Riera a la RAE.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 13555/13, presentada en substitució de la RGE núm. 13011/13, relativa a acte d'ingrés de la Sra. Carme Riera a la RAE, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari MÉS.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, entre les demandes de més transparència que es reclamen a la ciutadania hi ha la de fer pública l'agenda dels càrrecs públics, diguem a qui reps, diguem a qui no reps, diguem on vas, diguem on no vas i et diré qui ets.

Idò bé, la setmana passada hi va haver dues fites d'agenda que ens varen resultar significatives, per això li demanam clarícies. Dilluns el president no hi era a la recepció de la World Travel Market sinó a Madrid, era a una festa de *La Razón* on fou estrella la inefable Belén Esteban. Un parell de dies després, també a Madrid, Carme Riera, una de les principals escriptores en llengua catalana del país, feia el discurs d'ingrés a la RAE. No hi va anar cap representació institucional. Pareix tota una declaració de prioritats.

A l'espera d'una explicació, comprendran que ho emmarquem en el menyspreu per la cultura que practica aquest govern, el menyspreu per la cultura i pel sectarisme, com veim cada dia amb la persecució contra els docents.

Per això li deman, Sra. Consellera, per què no va assistir cap membre del Govern o cap representació institucional a la presa de possessió de la Sra. Carme Riera? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera, per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Jo li puc dir per què no hi va assistir aquesta conselleria, i és perquè no va rebre cap tipus d'invitació oficial per anar-hi. De totes formes, permeti'm no voler polemitzar amb açò, admiram la Sra. Carme Riera; de forma immediata em vaig posar en contacte amb ella, li vaig telefonar personalment per felicitar-la, per manifestar que per a aquest govern i per a les Illes era un honor que ella hagués estat nomenada membre de la Reial Acadèmia Espanyola, creim que poques vegades es veurà en la història d'aquestes illes, i no tan sols pel fet que sigui una il·lenca sinó que també pel fet que sigui dona, per les dues coses se la va felicitar. I, ja que ho feim públicament, aprofitaré també aquest acte per fer-ho de forma pública i notòria. Però va ser molt amable i ens va agrair la telefonada. I sobretot això, per a aquest govern és importantíssim que aquesta senyora hagi estat nomenada membre de la Reial Acadèmia de la Llengua. M'agradaria no polemitzar amb açò, li agrairia que no ho fes, perquè crec que coincidim tots. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Home, una telefonada com un gran reconeixement i una fórmula d'expressar la importància que vostè li dona... de totes maneres, jo li agraeix les paraules, com a mínim són molt correctes, i si fos una anècdota, la veritat és que no m'hi recrearia, però és un cas significatiu, però entre molts. Just després d'haver fet unes declaracions públiques en contra del seu TIL vostès fan el ridícul, perquè el fan vostès i ens el fan fer a tots, de no atendre, de no fer cas a la Sra. Riera. I parlem de la Real Academia de la Lengua, no de les barbaritats que va dir el Grup Popular sobre l'Institut d'Estudis Catalans, la qual cosa li vull agrair que vostè no s'hi sumàs a comissió.

Però basta veure el president *todo vestido de blanco* a segons quins tipus de festes glamuroses o les seves piulades contínues sobre les gestes esportives i comparar-ho amb com fa el reconeixement dels fets culturals, dels fets de coneixement, dels fets educatius de primer ordre de les Illes Balears per veure que hi ha un menyspreu per l'art, pel coneixement i pels creadors d'aquest govern.

Centralisme castellanista, anticatalanisme, menyspreu per la cultura és una recepta política que la coneixem de molt enrere, Sra. Consellera. Rectifiquin i valorin els nostres creadors, sense sectarisme, els nostres creadors i els nostres educadors perquè en aquest sentit van dins el mateix paquet. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, és ben trist que aprofitant un acte com aquest, del nomenament d'aquesta senyora, hagin de fer polèmica com fan. Sí, polèmica quan és un motiu d'orgull per a totes les Illes i, en conseqüència, no li diré res més. Si el president no hi va anar va ser per un... perquè no va poder anar-hi, així de simple. Ara amb açò no confongui ni diguin que és un atac a la llengua catalana ni mesclin ous amb cargols...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... cada cosa és la que és i no més enllà i del que vostès vulguin fer que és. Jo li he demanat que no polemitzés i vostè ha volgut polemitzar amb un acte que hauria de ser honorable, que és el nomenament d'aquesta senyora, i...

(*Remor de veus*)

... que no ha de servir de burla, jo no crec que a aquesta senyora li agradi que aquí facem burla perquè es tracta, precisament, d'un homenatge a les seves qualitats professionals, a la seva creació, i vostès se'n riuen. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 13021/13, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de radioteràpia a Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 13021/13, relativa a servei de radioteràpia a Eivissa, que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Fa uns dies que el president del Govern anuncià a Eivissa que l'any que ve entrarà en funcionament el nou hospital Can Misses i que comptarà amb un servei d'oncologia radioteràpica sota la supervisió i amb els mateixos paràmetres de qualitat de l'hospital Son Espases, un servei de bona qualitat i totalment gratuït.

Aquesta és una notícia excel·lent per a tots els ciutadans d'Eivissa i de Formentera que portam molts anys reivindicant aquest servei sanitari, perquè patim una doble insularitat i per les molèsties que ens ocasiona haver de viatjar fora, a Palma o a vegades a altres comunitats, per rebre aquest tractament.

Ara, gràcies a l'esforç i la sensibilitat d'aquest govern del Partit Popular, podrem deixar de viatjar per ser tractats en radioteràpia, un esforç i una sensibilitat que no varen voler mostrar els anteriors governants del pacte de progrés, que ens deien que les Pitiüses no tenien prou habitants per merèixer aquesta inversió i ens tractaven, als eivissencs i als formenterers, com a ciutadans de segona, redactant un projecte per al nou hospital Can Misses que no incorporava l'espai necessari per albergar el búnquer de la radioteràpia. I ara encara busquen a la desesperada un rèdit polític sobre el tema, fent declaracions tan absurdes com dir que l'empresa Elekta Mèdica assumirà la gestió del servei, que ja té uns plànols del búnquer i que la maquinària que posarà és obsoleta.

Tot això són manifestacions gratuïtes per crear alarma i fetes sense cap fonament. Elekta Mèdica és una companyia líder en la investigació i la fabricació d'equipament per a la radioteràpia, però no es dedica a la gestió privada d'unitats de servei d'hospital ni tampoc no ha guanyat cap concurs amb relació al nou hospital Can Misses, però per a alguns tot val per poder confondre i enganyar. Pot ser tenguin mala consciència o els sap greu que ara sigui un govern del Partit Popular el que dugui a les Pitiüses aquest servei sanitari.

Nosaltres celebrem aquesta inversió i la posada en marxa d'aquest servei de radioteràpia a les Pitiüses i agraïm al Govern de les Illes Balears el seu esforç per haver-ho fet. Ens agradaria saber vostè, Sr. Conseller de Salut, com valora aquest fet.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. La valoració és molt positiva, de fet vàrem anar a presentar als ciutadans i a les associacions d'Eivissa, conjuntament amb el president, i es va emmarcar dins un concepte de justícia social pel fet que aquests pacients no s'hagin de desplaçar, i ho tenien clar des del primer moment. Aquí hem dit que seríem sensibles

i que ho anunciaríem en el moment que pertocàs, ho vàrem fer i hem complit. El que és clar és que hi ha dues maneres d'actuar, una d'aquells que ni varen planificar ni varen fer res per sí molt de renou en el carrer, i aquells que acabarem complint amb els ciutadans d'Eivissa perquè a partir de desembre de 2014 el que havien de ser els desplaçaments cap a l'hospital de referència sigui història amb una patologia tan sensible com aquesta.

Li vull deixar ben clar, Sra. Palau, que els ciutadans d'Eivissa i de Formentera tendran, amb els mateixos paràmetres de qualitat, els mateixos tractaments que tendrien a l'hospital de referència. La supervisió dels tractaments serà pel servei de referència que tenim a l'hospital públic. A més, la qualitat dels aparells també serà de primer nivell i, com a mínim, l'accelerador lineal serà tan bo com el millor que tenim a Son Espases. Serà una radioteràpia gratuïta per als ciutadans i, com deia, mantindrem els paràmetres de qualitat per als ciutadans d'Eivissa i de Formentera.

És ben clara la diferència, aquells que intenten cercar el titular fàcil, vostè feia referència a una empresa, és claríssim que quan ells no varen ser capaços de posar-ho en funcionament després en lloc de sumar-se, que seria una postura intel·ligent, encara intenten amb mitges veritats o amb mentides absolutes intentant emmascarar el que és una bona notícia per als ciutadans d'Eivissa i de Formentera.

Per tant, la valoració des del Govern és molt positiva en pro dels ciutadans d'Eivissa i de Formentera, i no podia ser d'altra la valoració que pogués fer.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 13018/13, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla estratègic de la funció pública.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Silenci, per favor. Onzena pregunta, RGE núm. 13018/13, relativa a Pla Estratègic de la Funció Pública, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, el 2011 el Govern aprovà el Pla estratègic de funció pública, un pla que ha estat imprescindible per poder tenir una administració pública més modernitzada, adaptada a la realitat i que ha racionalitzat les seves estructures i la seva funció pública, tal com va fer aquest govern des que va entrar a governar en el començament de la legislatura i que ha afectat tots els seus departaments.

La funció pública és una part essencial de l'administració, si el que volem és una administració de qualitat i que doni un servei públic que estigui a l'alçada de les circumstàncies, per això és ben necessari que l'empleat públic estigui ben format i que es pugui tenir els millors professionals i que puguin fer la seva feina des d'un clima de motivació i des d'un clima amb el qual es pugui viure una competitivitat en sentit positiu.

Per això, ens agradaria conèixer quines han estat les diferents mesures que s'han adoptat al llarg de la seva conselleria com a conseqüència de l'aprovació d'aquest pla estratègic i de quina manera han incidit en la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, una funció pública, s'ha de dir i s'ha de reconèixer, que ha estat a l'alçada de les circumstàncies econòmiques, que ha fet feina amb professionalitat, una professionalitat exquisida, malgrat les dificultats que hem hagut de passar tots, sobretot al començament de la legislatura, el primer any, i que han posat de manifest, una vegada més, la seva vàlua anteposant l'interès públic a l'interès propi o particular. Per això, ens agradaria saber quina és la seva valoració d'aquest pla estratègic.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostès saben, un dels objectius principals d'aquest govern és posar ordre dins l'administració, i en aquest sentit, des del principi de legislatura, es va aprovar un acord a Consell de Govern, dia 23 de desembre de 2011, on s'aprovava un pla estratègic en matèria de funció pública, com vostè ha dit, amb quatre línies bàsiques amb les quals es fa feina, racionalitzar l'administració, millorar les condicions de treball, modernitzar l'administració i actualitzar la normativa.

Les actuacions que desenvolupam en cada una d'aquestes línies són les següents, en matèria de racionalització de l'administració, a part d'haver fet la reducció més important a nivell d'estructura administrativa i del sector públic instrumental, ara feim feina amb un grup de treball dins el marc de la CORA, que és la Comissió de Reforma d'Administració a nivell general estatal, per veure cap on podem caminar en matèria d'ordenació de l'administració. En matèria de millora de condicions de treball, a més de les mesures de conciliació que s'han pactat a les meses sindicals, hem aprovat el primer pla d'igualtat d'homes i dones, d'empleats públics i d'empleades públiques, ara a finals de novembre, fa un any i mig, i es presenta la memòria explicativa del mig any, perquè els plans d'igualtat tenen tres anys de duració, on es presentarà aquesta memòria. A nivell també de millora de condicions, el teletreball, vàrem aprovar el decret en juny, funciona molt bé, la veritat és que tenim peticions de teletreballadors de totes les conselleries, de l'ib-salut, de l'EBAP, més de quaranta persones que han sol·licitat en aquests dos mesos només que duim de feina, fer feina amb teletreball, hi ha molta gent que funciona en aquesta línia.

En matèria de modernització, feim feina en gestió per competències, vàrem fer una jornada dins el Fòrum Institucional de Qualitat amb la Universitat, organitzada per la nostra conselleria, per veure la gestió per competències i ara elaboram un projecte pilot per definir les competències generals i específiques de llocs de feina de tota l'organització de l'administració. Són mesures molt importants de modernització avui en dia.

I després, en la línia d'actualització normativa també vull destacar totes les actualitzacions normatives que s'han fet. A dia d'avui, per exemple, hem firmat les darreres, el conveni col·lectiu amb el personal laboral, el cinquè conveni, i ara feim feina en matèria de dos decrets importants, com és el decret d'horaris especials, per primera vegada en aquesta comunitat autònoma hi haurà un decret que reguli aquella gent que fa feina per torns, tenim la regulació feta de la jornada ampliada general i ara feim feina en l'especial, i un decret de retribucions. Crec que són línies que reflecteixen aquesta importància que té l'administració per aquest govern i aquesta línia d'ordenació que seguirem durant tota la legislatura.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 13019/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a importància de l'anglès en els llocs de feina que s'ofereixen per part del SOIB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 13019/13, relativa a importància de l'anglès en els llocs de feina que s'ofereixen per part del SOIB, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, hi ha debats que per la seva lògica pareixen absurds, pot ser tinguem davant l'única oposició del món que qüestiona en ple segle XXI la importància de l'anglès, perquè no s'enganyin, els que qüestionen el TIL qüestionen el model trilingüe en la seva totalitat, com va quedar demostrat el 2007 que no dubtaren a fulminar el model existent i tornar a una immersió monolingüe sense consens i sobretot totalment desvinculada de la realitat actual.

Un estudi recent demostra que en el darrer any les possibilitats de contractació de professionals amb competències lingüístiques han augmentat un 33%. Es constata que els sectors amb major nombre d'ofertes on s'exigeix el domini de l'idioma són els recursos energètics, l'aire industrial, la sanitat i les telecomunicacions. A més, es reafirma que l'anglès és l'idioma dels negocis per excel·lència, tot i que l'alemany, el rus i el xinès van guanyant terreny gràcies a la força dels mercats emergents.

No obstant això, segons l'Eurostat a Espanya només un 51% de la població entre els 25 i els 64 anys coneix un altre idioma. El tercer país amb aquest nivell més baix de tota la Unió Europea, només superats per Hongria i Bulgària. Un 51% front una mitjana europea del 66%. Per això, el Govern del Partit Popular aposta de manera decidida per l'anglès, tant a les escoles com els cursos de formació en idiomes que es fan des del SOIB, ja que amb taxes d'atur juvenil superiors al 50% és de responsabilitat social connectar la formació amb el mercat laboral.

És ara o mai, Sra. Consellera, perquè els que asseuen aquí davant ja han dit ben clar que amb ells tornarem al model anterior. Es fan dir pacte de progrés quan governen, però amb ells sempre torna el retrocés en aquestes illes.

Per això li demanam, Sra. Consellera, quina és la importància de l'anglès en els llocs de feina que s'ofereixen des del SOIB?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Consellera. Gràcies, Sra. Diputada, a la nostra comunitat autònoma l'ocupació majoritària es la del sector serveis i dins aquest sector hem de destacar l'hoteleria i el comerç. Al SOIB les ocupacions més ofertes són precisament les d'aquests sectors.

Les ofertes d'hoteleria, com poden ser cambres, recepcionistes, caps de bar, caps de sala, bàrmans, coctelers, animadors turístics, cambres de pisos, etc., sol·liciten l'idioma anglès en un nivell mitjà alt. A l'àrea de la cuina s'incrementa la demanda del coneixement d'anglès en un nivell mitjà baix, encara que aquest percentatge és molt més baix. A les ofertes de comerç s'incrementa l'exigència de l'anglès i d'altres idiomes com l'alemany i el rus. En les ocupacions d'administració i oficines l'exigència del nivell d'anglès també és mitjà alt. En general en tots els sectors en aquests darrers anys les empreses exigeixen coneixement d'anglès o d'un altre idioma, alemany o rus.

Així, podem veure que l'exigència del requisit d'anglès oscil·la en un 60% a l'oferta ocupacional presentada al SOIB. Atesa aquesta gran demanda d'ocupació que demanen l'anglès o altres idiomes, el SOIB ha apostat per donar formació en anglès amb el reconeixement oficial dins el marc comú europeu de les llengües, dóna cursos per obtenir l'A1, l'A2, l'A2+, el B1, el B2 i el B2+, amb els cursos que ara posarem en marxa per al pròxim exercici de 2014.

A la vegada els vull recordar que el SOIB continua apostant per la formació en altres idiomes, com és l'alemany, el francès, l'italià o fins i tot el rus, que també des de 2014 es podran impartir segons els nivells, rus per exemple en gestió comercial o el xinès en atenció al públic que també inclou models de cultura oriental. Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 13024/13, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aportacions del Govern de les Illes Balears per a les persones i famílies en situació de necessitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 13024/13, relativa a aportacions del Govern de les Illes Balears per a les persones i famílies en situació de necessitat, que formula la diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, durant el 2013 constatarem com es produeix un canvi positiu de tendència en l'evolució econòmica de les Balears a més de sumar dotze mesos consecutius de baixada de l'atur, ja duim sis mesos seguits de creació de llocs de feina. Açò és possible en el nou clima de confiança que generen els governs del Partit Popular i, sobretot, les mesures i instruments que fan possible aquest canvi.

També és cert, però, que encara hi ha famílies i persones que necessiten del suport de l'Administració i altres entitats per atendre les seves necessitats. El Govern a través de la Conselleria de Família i Serveis Socials és plenament conscient d'aquesta realitat i per aquest motiu és al costat de tots aquells que pitjor ho passen en aquests moments amb situacions de dificultat i de precarietat i mentrestant aquí, en aquesta casa, hi ha uns diputats que enreden i van i vénen amb senyeres i s'obliden d'aquesta realitat; però comptem amb un govern que governa, gestiona i actua amb seriositat, amb tot un conjunt de programes destinats a les persones i famílies que precisen d'ajuda i suport perquè el grup popular, senyores i senyors diputats, dona suport a un govern que es preocupa per les persones.

Al llarg del 2013 veim que s'ha donat un gran impuls per part del Govern a la dotació de recursos per a tots aquells que necessiten la col·laboració dels serveis socials. Per tant, Sra. Consellera, pot explicar de quina manera han augmentat les aportacions del Govern de les Illes Balears en favor de les persones i famílies en situació de necessitat?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Evidentemente, como usted decía, la recuperación económica en nuestra comunidad autónoma es una realidad, pero también es cierto que mientras conseguimos que esta recuperación sea plena, hay muchas familias que todavía necesitan del apoyo de la Administración, y este equipo de gobierno sí que está al lado de estas personas.

¿Qué es lo que ha hecho en este caso la Conselleria de Familia y Servicios Sociales, anteriormente también el área de Servicios Sociales dependiente de la Conselleria de Sanidad en 2013? Ha cumplido con los presupuestos que se aprobaron en sede parlamentaria, también con las aportaciones que hicieron los diferentes grupos, pero al final ha sido el equipo de gobierno el que ha cumplido con este compromiso, se aumentó el presupuesto del Plan de prestaciones básicas hasta llegar a los 8.900.000 euros, esto supone que se ha triplicado el presupuesto destinado a este plan de prestaciones básicas respecto al año 2012.

Como todos saben, porque lo hemos explicado aquí en alguna ocasión, este plan de prestaciones va dirigido a cubrir las necesidades más básicas de los ciudadanos de nuestra comunidad autónoma.

También se ha cumplido con el compromiso de aumentar un 152% respecto al año anterior la renta mínima de inserción que precisamente va dirigida a aquellas personas que no reciben ningún otro tipo de ingreso, llegando a la cifra de 7 millones y medio de euros. También se ha sacado la convocatoria de la tarjeta básica por 1.400.000 euros, aunque algunos dudaban de que al final cumpliésemos este compromiso y así lo hemos hecho. Se han mantenido las subvenciones para programas de inclusión social, de Cáritas y de la Fundación Deixalles, también se ha mantenido el Programa interinstitucional de la acción tutelar para personas adultas incapacitadas. También hemos llegado a consolidar la nómina de dependencia que este año alcanzará los 41 millones de euros, precisamente para esas personas que también lo necesitan.

Se han aumentado los convenios de dependencia en más de un 15%, se han mantenido los convenios en discapacidad y además, como saben, los presupuestos que ha presentado este equipo de gobierno respecto a 2014 también siguen haciendo este esfuerzo muy importante para todas estas personas que más lo necesitan aumentando los presupuestos en materia de servicios sociales más de un 7% para el 2014. Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 13020/13, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de la ciència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 13020/13, relativa a Pla de ciència, que formula el Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Dimecres passat des de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, conjuntament amb la Conselleria d'Economia i Competitivitat es va presentar el Pla de ciència, tecnologia, innovació i emprenedoria de les Illes Balears per als anys 2013 fins al 2017.

El pla, que està plantejat per als propers anys, fixa els programes de recerca i desenvolupament tecnològic, foment de la participació en programes d'àmbit nacional i internacional i determina els mitjans i les accions per aconseguir l'adequació de la societat balear als canvis que comporten el desenvolupament científic en les noves tecnologies.

El pla s'ha elaborat tenint en compte el context de crisi econòmica internacional i, sobretot, tenint en compte les directrius emanades de la Unió Europea a través de la seva estratègia Europa 2020, en què prenen un protagonisme cabdal les polítiques de recerca, desenvolupament i innovació, ja que la innovació és un repte fonamental per al creixement i la sostenibilitat de les economies desenvolupades.

Les propostes mostren la voluntat de consolidar l'excel·lència i de donar-li continuïtat, així com de reforçar les polítiques d'R+D+I en sectors emergents i d'alt volum de negoci amb el clar objectiu d'incrementar-ne la competitivitat.

El pla ha de contribuir a enfortir el sistema regional de ciència, tecnologia i innovació i ha de maximitzar el flux de coneixement i la difusió dels beneficis de la innovació al conjunt de l'economia regional.

Veim una clara aposta del Govern per la investigació en la tecnologia, la ciència posada en valor per enfortir la nostra economia i la forma de competir en un mercat cada vegada més global.

El que avui li volem demanar, Sra. Consellera, és, quines aportacions fa l'actual Pla de ciència presentat recentment pel Govern de les Illes Balears respecte a l'anterior pla?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, el Govern vol destacar, entre moltes coses, cinc apostes principals que són les que recull aquest pla.

En primer lloc, volem dir que és un pla d'un elevat grau de concreció i que el que fa és mesurar en detall mesures concretes i no articular una gran declaració d'intencions genèrica. En concret, el pla recull 44 mesures concretes analitzades en 44 fitxes, una prova de l'afany de concreció i de no rallar genèricament, i a cadascuna d'aquestes fitxes es detallen una sèrie de coses, primera, la descripció concreta de la mesura, després cada fitxa detalla els objectius quantitatius a aconseguir

i es distingeixen tres tipus d'objectius: d'excel·lència, objectius desitjables i objectius inexcusables. Així, el compromís que adquireix el Govern és un compromís concret i avaluable per al qui el vulgui fer.

Quant al pressupost indicatiu d'aquest pla per al mateix període 2013-2017 aquí vull esmenar que, contràriament al que s'ha dit en alguns mitjans en què s'ha afirmat que el pressupost és de 22 milions, li diré que els 22 milions d'euros és el pressupost concret per al 2014. Es recull per a cada mesura d'aquest 44 indicadors un concret pressupost per a cadascun i el total és la suma de tots.

En segon lloc, els he de dir que és molt interessant... dir que és un pla avaluable, com es desprèn precisament del que acab de dir, anteriorment, perquè allò que no es mesura no existeix i com que en cada mesura hi ha uns indicadors d'objectius a aconseguir el pla se sotmetrà a una avaluació contínua i constant, estan previstes, fins i tot, dues avaluacions anuals per indicar com va i en cas d'incompliment poder rectificar o poder modificar.

En tercer lloc, per primera vegada s'inclou un pla...s'inclou l'emprenedoria dins aquest pla, tot el que s'investigui ha d'anar dedicat als emprenedors i a l'empresa de les Illes.

En quart lloc, he de dir-los també que aquest pla de ciència s'ha elaborat en una íntima relació amb el (...) a fi d'aconseguir que vagin units els objectius econòmics per aconseguir el fons d'Europa... vagin units també amb els objectius...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera, gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...del pla.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 13023/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a encomana de gestió amb TRAGSA per a la gestió dels serveis de prevenció i extinció d'incendis (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 13040/13).

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 13023/13, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 13040/13, relativa a encomanda de gestió amb TRAGSA per a la gestió dels serveis de prevenció i extinció d'incendis, que formula la Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La setmana passada en la presentació dels pressuposts de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori per a l'any 2014, una de les partides que destacava d'una manera substancial era precisament aquella que fa referència a tot el relacionat amb prevenció, extinció d'incendis i gestió d'espais, finques públiques de rellevància ambiental, se xifrava en més d'1 milió d'euros aquesta partida a més a més de l'increment del 6% en el pressupost d'IBANAT. Tot això en coherència amb la feina ja feta des de l'inici de la legislatura i d'una manera molt especial a l'any 2013 en què ja es va reflectir damunt els pressuposts demostra la importància i la prioritat que per a aquest govern és la gestió dels nostres espais forestals.

No podem oblidar, però, que aquest estiu varen tenir un gravíssim incendi en un dels espais de major valor ecològic, històric, mediambiental i patrimonial de l'illa de Mallorca i jo crec que tots ens ho sentim també de les Illes Balears, com és la Serra de Tramuntana. En aquell moment per a l'extinció vàrem rebre una importantíssima ajuda del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, molts varen ser els mitjans aeris, humans, que se xifraren si no ho record malament en 300 persones que varen estar aquí més 22 mitjans aeris que ens varen ajudar a minimitzar els efectes d'un incendi que realment va ser d'una gravetat importantíssima.

Avui matí vàiem que el ministeri ens... arribarem a un acord per fer una encomanda de gestió amb TRAGSA per 350.000 euros per a l'any 2014, per continuar precisament amb aquesta gestió d'aquest espai cremat. Sr. Conseller, ens pot explicar en què consistirà aquesta encomanda de gestió?, quines són les tasques que s'encomanaran a TRAGSA?, i crec que, perquè consti al *Diari de Sessions*, cal agrair la magnífica col·laboració que el ministre Arias Cañete y el ministeri en el seu conjunt té amb aquesta comunitat autònoma i la sensibilitat que demostra sobre... o per culpa del greu incendi que vàrem tenir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la valoració que feim d'aquesta encomana de gestió que ja hem firmat amb el ministeri, bé, que el ministeri ha firmat i ha contractat TRAGSA, que és l'empresa pública, és una valoració molt positiva, diguem que va encaminada amb allò que ens va comentar ja el ministre quan va venir precisament quan hi havia l'incendi d'Andratx i és que ens ajudaria en tot moment. La valoració com dic és molt positiva i efectivament s'afegeix al fet que des del moment en què vàrem tenir l'incendi la col·laboració amb el ministeri d'Agricultura ha estat total i absoluta, se'ns han enviat tots els mitjans que s'havien de menester i a més hi ha hagut, com dic, un interès diari des que hi va haver l'incendi.

A més a més, s'amplia tot això amb el fet que per a l'execució dels treballs urgents de recuperació previstos a la zona, nosaltres vàrem presentar un pla de recuperació, idè necessitam fer una sèrie d'actuacions urgents i això és el que ha fet el ministeri, encomanar per ara, per a actuacions d'aquí a 31 de desembre, actuacions urgents dins el que és l'encomanda de gestió a l'empresa pública TRAGSA.

El passat dia 21 d'octubre, com dic, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient va firmar aquesta encomanda de gestió amb un import de 350.000 euros com a màxim per fer tota una sèrie d'actuacions d'emergència.

L'encàrrec de gestió també ha requerit que per part del ministeri es declari zona d'actuació especial a efectes de restauració forestal i mediambiental tota la superfície afectada, és a dir, aquí hi ha tota una sèrie de paperassa també i burocràtica a haver de continuar que s'ha fet per part del ministeri i moltes vegades ens trobam que tenim pressupost, però la burocràcia ens entreté, no ha estat així aquesta vegada, i també des del ministeri s'ha declarat la corresponent declaració d'emergència per a l'urgent realització dels treballs.

En què consistirà? Idè en execució de feixines per evitar l'erosió, tasques de reforestació per a l'ajuda a regenerat natural, recuperació dels paisatges i hàbitats singulars i manteniment d'infraestructures agroforestals afectades per l'incendi. Més concretament, es treballarà d'aquí a finals d'any damunt 150 hectàrees, nosaltres ho reforçarem també en brigades d'IBANAT, on pràcticament damunt 75 hectàrees farem retirada i procés de fusta cremada d'uns 40.000 arbres, els capolarem i els escamparem com a matèria orgànica i en altres 60 hectàrees farem construcció de feixines. A més a més feim una altra actuació, aquesta ja és nostra, però aprofit per dir-la que són 12 quilòmetres de la carretera d'Andratx a Estellencs, 20 metres a cada banda també els farem completament nets. Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 13016/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seminari de transport aeri.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 13016/13, relativa a seminari de transport aeri, que formula el Sr. Carlos Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Los diferentes gobiernos del Partido Popular, conscientes de la importancia estratégica de la conectividad para nuestra comunidad han supuesto importantes avances en esta materia. Recordemos así que las dos OSP en nuestra comunidad se han conseguido gobernando el Partido Popular, la última Menorca-Madrid obtenida incluso en tiempo récord.

Además también citar entre otros la creación de la Mesa del Transporte Aéreo, del Comité Asesor de Cogestión Aeroportuaria, los comités de ruta de cada aeropuerto insular y sus comisiones técnicas, los foros de Menorca y Tenerife y la aprobación de los planes bienales 2013-2014 de cada comité de ruta.

En cambio los gobiernos del pacto supusieron graves paréntesis en la mejora de nuestra conectividad, incluso el último tiró de costosa chequera pública para intentar mantener ficticiamente rutas aéreas con el triste efecto de que cada vez descendían más los pasajeros.

Este gobierno, pero, al serle prioritaria sí tiene un concreto y completo plan de trabajo en los diversos aspectos de la conectividad que está desarrollando, pero además, en un paso más, ha realizado recientemente, por primera vez en esta comunidad autónoma, un seminario de transporte aéreo en nuestras islas que contó, por su implicación personal, consciente de la importancia de todo lo relativo a nuestra conectividad, con la presencia inaugural del presidente Bauzá destacando las medidas adoptadas por el Gobierno del Estado...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

...y el Govern para mejorar la situación de nuestras islas en su doble vertiente de conectividad de residente e impulso de nuestra primera industria, el turismo, especialmente por su trascendencia la mejora continúa desde el año 2012 de las tasas en nuestros aeropuertos, mediante el hito histórico -sí, el hito histórico- de bonificaciones en meses valle y otras nuevas importantes bonificaciones de éstas.

Por todo ello, Sr. Conseller de Turismo y Deportes, por su gran trascendencia, podría explicar aquí que es donde se da cuenta de la acción de gobierno la siguiente cuestión: ¿en qué ha consistido el Seminario de Transporte Aereo en las Illes Balears llevado a cabo recientemente por el Govern de las Illes Balears?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, gracias. Efectivamente, los días 30 y 31 del pasado mes de octubre, tuvo lugar en Palma este seminario, que se llama Workshop on Island Air Services, liderado por la Comisión de las islas del Consejo de las Regiones Periférico-Marítimas. La realización de esta jornada demuestra el interés por parte del Govern, ya que fue el Govern quien manifestó que deseaba que la celebración tuviera lugar aquí, y así fue, y digamos que éramos coherentes con la celebración que tuvo en abril del fuero marítimo, para intentar potenciar ambos medios de transporte.

En las jornadas participaron varios ponentes de interés, por ejemplo el secretario ejecutivo de la Comisión de las Islas del Consejo de las Regiones Periférico Marítimas, el presidente de Airport Regions Conference, el director de Highlands and Islands Airports y el director de operaciones de la aerolínea Loganair. Además, se invitó a representantes de instituciones de archipiélagos irlandeses, de las Islas Shetland, de las Azores, de las Feroe, de las islas de Córcega, Sicilia y Malta, y la mayoría de dichos representantes acudieron a su cita.

En cuanto al contenido, se trataron los siguientes temas: la provisión de servicios aéreos de las islas de la Unión Europea y la evolución de la legislación sobre las ayudas estatales; la evolución reciente de la regulación de la Unión Europea en transporte aéreo y su potencial impacto en áreas periféricas; la seguridad aeroportuaria en pequeños aeropuertos insulares; los operadores que proveen servicios aéreos en las regiones periféricas insulares desde el punto de vista del operador; las ventajas y desventajas comparativas entre los diversos sistemas de ayudas al transporte aéreo en las islas, ya sea mediante obligaciones de servicio público o mediante apoyos directos a residentes, y la desestacionalización de la oferta y la demanda de transporte aéreo en las islas.

Y tres conclusiones se sacaron de importancia, y fueron: primero, la mayoría de las regiones mantienen un sistema dual de ayudas al residente insular, consistente en un descuento por tener la condición de residente y en una declaración de obligación de servicio público. Segunda, existen destinos insulares que promocionan rutas para poder atraer turistas, consistente en que el residente insular paga más caro el billete a cambio de poder garantizar la existencia de la ruta. Y en tercer lugar, que el Govern, por su parte, solicitó a las instituciones europeas una herramienta de intervención tarifaria ante situaciones como el cese de una compañía o circunstancias excepcionales que provocan una subida de precios.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 13025/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resolució judicial en relació amb l'amortització de places en el sector públic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 13025/13, relativa a resolució judicial en relació amb l'amortització de places en el sector públic, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Un dels objectius que es va marcar el Govern des de l'inici de la legislatura va ser racionalitzar i reestructurar el sector públic instrumental el qual havia arribat a una xifra desmesurada de 182 empreses. Després de molta feina i de molt rigor el nombre d'empreses s'ha reduït a 69, amb un estalvi de 311 milions d'euros per al període 2010-2013, la qual cosa suposa una reducció del 38% de la despesa total.

Això va implicar també una reducció de 623 treballadors i reorganitzar les plantilles i aplicar en cada cas el procediment legalment establert; en el cas de personal fix, processos d'acomiadament objectiu, en cas d'indefinitos no fixos, amb amortitzacions dels llocs de feina.

Durant aquest difícil i complicat procés, basat en una consolidada jurisprudència, es va produir un canvi de criteri jurisprudencial que va implicar determinades sentències desfavorables al Govern de les Illes Balears i que l'oposició va aprofitar per acusar el Govern de greus errors, de ruïnosa gestió dels doblers públics, de burla de la llei, de desprestigi, del negoci de na peix fregit, etcètera, quan sabien perfectament del rigor de tot el procés, un procés dur i difícil de negociar.

Avui coneixem que la Sala Social del Tribunal Suprem ha dictat una sentència en unificació de doctrina per clarificar el criteri, una sentència de 22 de juliol del 2013, que es va notificar fa dues setmanes i que avala la tesi de l'amortització de places dels indefinits, que anul·la, per tant, el canvi dels criteris jurisprudencials de determinades sales dels tribunals superiors de justícia de diverses comunitats autònomes i deixa clara la legalitat dels acomiadaments i que la reforma laboral no va suposar cap canvi de criteri.

Una sentència que posa en evidència les falsedats que l'oposició va dir aquí entorn d'aquest difícil procés necessari per a tots els ciutadans de les Illes Balears. I per això, volem conèixer la valoració del Govern sobre aquesta important sentència del Tribunal Suprem.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la valoración que hacemos es muy positiva, como no puede ser de otra manera. Esta sentencia viene a confirmar que hemos hecho las cosas bien, por lo tanto los argumentos jurídicos que sostuvimos desde el principio de la reestructuración del sector público instrumental han resultado de toda solvencia y han permitido, así lo acredita la sentencia, poder hacer una amortización de aquellas plazas innecesarias que estaban ocupadas por personal indefinido no fijo y que no habían pasado por el obligado proceso de selección que garantizara el principio constitucional de igualdad, mérito y capacidad.

Por todo ello, y en conclusión, puedo decirle que la reestructuración del sector público instrumental que llevamos a cabo se hizo de acuerdo y de arreglo con la total legalidad, así lo acredita la sentencia.

Y quiero aprovechar para transmitirle nuestra satisfacción por el trabajo bien hecho por parte de la Abogacía de esta comunidad autónoma, porque la consistencia de sus argumentos jurídicos pues han venido refrendados por esta sentencia. Por tanto, una vez confirmado que hemos hecho las cosas bien hechas, yo confío que la oposición política de esta cámara pida disculpas, disculpas pues por las críticas que hicieron y por lo beligerantes que fueron a la hora de valorar la actitud del Gobierno en la amortización de estas plazas innecesarias. Pero claro, su afán de crítica al Gobierno a veces les conlleva a esta situación de hacer el ridículo público más flagrante.

Pero en cualquier caso, lo que les sucede es que un minuto de gloria de crítica al Gobierno, para la oposición, es más importante que cualquier beneficio que podamos sacar de cualquier acción del Gobierno. Por lo tanto, ésta es la realidad que tenemos en esta cámara. En concreto, Sra. Diputada, nosotros, lo único que puedo transmitirle es satisfacción por el trabajo bien hecho.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 12878/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, sobre Pla d'ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 12878/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a Pla d'ocupació, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí. Sr. President, fa sis mesos va anunciar que ja treballava el Govern en un pla d'ocupació, un anunci que va sorprendre tothom, per descomptat també els agents socials amb els quals s'havia de consensuar, però sembla que a la fi sí s'ha produït, hi ha un esborrany ja que el conseller ha anunciat per a la setmana que ve.

Vista la situació laboral que tenim a les Illes Balears, és evident que aquest Pla d'ocupació és molt necessari. L'EPA ens donava, en plena temporada turística, la millor temporada turística de la història, han dit molts dels sectors, 105.000 persones aturades, de les quals 60.000 pràcticament eren aturats de llarga durada; 78.000 persones no han tengut cap prestació, no tenen cap prestació, Sr. Bauzá, en ple mes de juliol, agost i setembre, i un 90% dels contractes que s'han fet el 2013 són temporals.

Davant aquesta situació, voldríem que ens avançàs quines són les solucions que planteja el Govern en aquest Pla d'ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies, Sr. Barceló. Vostè m'ha canviat l'enunciat de la pregunta, la pregunta és: a quin punt es troba. Però vostè ja s'ha respost, es troba en el punt que la setmana que ve el conseller presentarà el seu esborrany, en aquest cas a la Mesa sectorial tripartita i a tots els grups parlamentaris perquè hi puguin fer les seves aportacions i puguem escoltar les seves propostes abans que sigui aprovat definitivament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Evidentment la seva festa amb Belén Esteban ha fet canviar el plantejament, perquè per enmig hi ha hagut anuncis del Govern.

En tot cas, Sr. Bauzá, li vull dir una cosa, en aquests moments el seu Govern el que ofereix a la gent són contractes precaris en el sector de serveis o una gran superfície comercial, evidentment els mileuristes han passat a ser persones privilegiades, pràcticament tots els contractes que s'ofereixen estan per davall, i evidentment, això sí, se'ls demana anglès, que estiguin ben preparats en anglès, això és el que ofereix el seu Govern.

Si no hi ha un Pla d'ocupació amb recursos que aposti per la innovació, per la diversificació econòmica, amb suport a la petita i mitjana empresa i que compti amb el consens de tots els agents socials, fracassaran vostès, Sr. Bauzá, en la sortida de la crisi econòmica.

Ja n'hi he parlat abans, 80.000 persones no tenen ja cap prestació en aquesta terra. I li vull dir una cosa també, les xifres d'octubre a octubre han millorat en 4.600 persones, només de gent jove que se n'ha anat de les Illes Balears ja hi ha 3.600 persones.

I ara ha sortit el que destinarà l'Estat als fons estatals per a polítiques actives d'ocupació del 2013, ens corresponen 24 milions d'un total de 1.350, això és l'1,8%, una vegada més som pràcticament a la cua, només superam comunitats autònomes com La Rioja, Cantàbria i Navarra que tenen pràcticament la meitat de població de les Illes Balears. Una vegada més l'Estat ens menysprea i el pitjor de tot, crec que aquests seran els únics fons dels quals serà dotat el Pla d'ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, miri, aquest govern ha tengut com a objectiu prioritari des del primer dia de la seva legislatura rebaixar les taxes d'atur i generar llocs de feina, des del primer dia, per tant el Pla d'ocupació es va posar en marxa aquell dia. I s'ha posat en marxa amb tres punts bàsics els quals vostès no varen complir: primer, l'ajustament pressupostari; segon, el pagament als proveïdors, i finalment, les reformes absolutament imprescindibles.

Miri, tenim un full de ruta absolutament definit, amb un plantejament que ara comença a donar els seus resultats, ara mateix, hi ha una recuperació econòmica, encara que vostès no vulguin, ho diuen els indicadors, no ho diem nosaltres. I de fet ja Balears té una recuperació del 0,3% en matèria econòmica. I tot això ja diu des de fa mesos que hi ha un canvi de tendència consolidat.

I tot això és com a conseqüència d'un canvi d'estratègia política econòmica, s'ha acabat l'estratègia econòmica de la subvenció, nosaltres volem una política activa i dinamitzadora de l'economia.

Miri, actualment les polítiques econòmiques d'activació de l'ocupació ja no funcionen com en el seu moment, quan vostès governaven, venen definides en funció dels resultats; no és com quan vostès governaven que s'incrementaven partides pressupostàries anualment en funció de l'IPC, això, Sr. Barceló, ja no funciona així, per si no s'han assabentat, va en funció del rendiment, en funció del rendiment i de la consecució del compliment dels seus objectius. Per tant, si no sap jo l'ànim que ho escolti i que ho miri. I també això va definit en funció de les determinacions i directrius, tant espanyoles com europees.

Però miri, el Pla d'ocupació que nosaltres posam en marxa és molt curiós que vostès avui el critiquin, quan vostès no varen posar en marxa un pla d'ocupació durant el seu govern, perquè vostès critiquen fins i tot allò que encara no està aprovat, i vostès avui critiquen xifres d'atur que són reals, que han baixat, que les diem nosaltres, sinó que simplement estan publicades, quan vostès tenien les xifres que tenien i simplement varen mirar cap a una altra banda.

El Pla d'ocupació és una realitat i aquest conseller, tal com ho ha dit, el presentarà la setmana que ve. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 12896/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llibertat d'expressió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovenena pregunta, RGE núm. 12896/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a llibertat d'expressió, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIÁS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, benvingut al Parlament, que és casa seva, ja ho sap, i la seva primera obligació.

Enguany hem celebrat els trenta anys d'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, un Estatut d'Autonomia que havia d'aprofundir en la democràcia i fer més lliures els ciutadans. I com ho celebrem, com ho celebra el Govern? Amb una llei de repressió, una llei que vol tancar la boca a qui discrepa, una llei que estableix la censura prèvia, una llei que volen aprovar per esborrar el rebuig ciutadà a les seves polítiques; una llei que, un cop més, es fa des de la imposició i sense cap diàleg, una llei, Sr. President, que, com el TIL, neix morta.

Vostès volen limitar l'article 20 de la Constitució Espanyola, el de la llibertat d'expressió, volen limitar el 19 de la Declaració Universal de Drets Humans de l'any 1948, per això li deman, Sr. President: creu que fer una llei específica per arraconar la llibertat d'expressió a les escoles és propi d'un govern democràtic?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern, per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, no ens sorprèn una altra vegada un anunciat fals a la veritat quan vostè el formula. Aquest govern no ha plantejat ni ha aprovat mai ni ha presentat mai cap llei que precisament pugui arraconar la llibertat d'expressió, ni aquesta de què vostè em parla, ni cap altra. De fet, aquest govern, és el que més ha fet precisament per assegurar la llibertat.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIÁS:

Sr. President, el Consell Consultiu li ha fet canviar la llei perquè era anticonstitucional, per atacar el dret de la llibertat d'expressió del nostre poble, Sr. President.

Em preocupa la seva ignorància i el seu tarannà molt poc democràtic, em preocupa la seva forma de governar tan autoritària, una forma de governar que ha imposat a tot el Partit Popular i s'han col·locat a la radicalitat més extrema, Sr. President. Quan algú discrepa, en lloc d'escoltar-lo, vostès li tanquen la boca, així ho entenen.

Sr. President, la comunitat educativa ni mereix ni cinc minuts de la seva agenda? Sr. President, com és que té temps per anar a *La Razón* i no per anar a la investidura de na Carme Riera a Madrid? Sr. President, com és que té temps per anar a Califòrnia i no rebre els pares i mares d'aquestes illes? Sr. President, com és que té temps per anar a veure les escoles de Xile i no rebre els docents que tenen un problema greu a les Illes Balears?

Sr. President, quines són les seves prioritats? Creu sincerament que amb un conflicte educatiu com el que tenim i amb 80.000 aturats a les Illes Balears la prioritat és una llei per tancar la boca als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma? Què li molesta tant de la identitat del nostre poble, Sr. President?

I la darrera pregunta: vostè creu que és lògic, que és normal que un president democràtic, d'un govern democràtic, es dediqui a perseguir símbols democràtics i no símbols feixistes, com li marca la Llei de memòria històrica?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, la realitat és que vostè té un problema, que no li agrada que s'acompleixin determinades lleis i fins i tot està devora qualche símptoma d'insubmissió del qual algú fa gala en els mitjans de comunicació, i el que menys li agrada és que es respecti la voluntat de la majoria. Per això mateix, quan vostès governen, sumen totes les minories per governar en contra de la majoria.

Vostè esperava que aquest govern no fes totes les lleis i totes les normatives que vol la majoria de la gent? Perquè per això mateix hi ha aquest govern, per legislar la voluntat de les majories, no de la suma de les minories.

No li demanaré que estigui d'acord amb les nostres decisions, sí que li demanaré que tan sols almenys les pugui respectar. Sabem que quan a vostè no li agrada qualque cosa, directament no ho respecta i, en segona instància, ho denuncia als jutjats, perquè simplement tot el que a vostè no li agrada pensa que és il·legal.

Vostè perdrà totes, i va perdent, totes les denúncies que ha fet contra aquest govern, la darrera, la darrera sentència del Constitucional, la qual no va entrar ni tan sols a no donar-li la raó, perquè no la tenia, sinó que directament li va llevar l'argument, perquè era absolutament inqüestionable, perquè simplement intentava justificar l'injustificable.

La Llei de símbols l'únic que pretén, Sr. Armengol, la Llei de símbols l'únic que pretén és una cosa tan simple com que en els espais públics hi puguin ser presents els símbols públics i institucionals, simplement això, ni més ni menys. Si a vostè no li agrada que en els edificis públics hi hagi els símbols oficials, simplement ho digui.

El realment preocupant és que vostè vulgui que els espais públics siguin simplement expositors ideològics, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... els expositors ideològics es fan en els partits polítics, en els espais públics no hi ha d'haver expositors ideològics, a no ser que algú vulgui fer qualque cosa més que ensenyar.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(*Alguns aplaudiments*)

I.20) Pregunta RGE núm. 13010/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a privatització dels aeroports.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vintena pregunta, RGE núm. 13010/13, relativa a privatització dels aeroports que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, la gestió centralitzada dels aeroports espanyols deu ser pràcticament un cas únic en el món occidental, pràcticament a quasi tota Europa i a Amèrica la gestió es va de manera descentralitzada, però aquí tenim gestió descentralitzada, centralitzada.

Justament, hi ha hagut des de sempre una demanda de descentralització, però la resposta del Govern espanyol, hagi estat el Sr. Álvarez Cascos el ministre de Foment, hagi estat el Sr. José Blanco, hagi estat ara la Sra. Ana Mato, és la mateixa privatització, privatització. Bé, idò, mirin, Sr. President, ha sortit tot el sector turístic a reclamar que hi hagi, tot el sector

turístic, empresarial, els consells insulars, a reclamar que es defensi la singularitat dels aeroports de les Illes Balears. Vull recordar, evidentment, que és un sector estratègic, és la porta d'entrada dels nostres visitants, i evidentment de cap de les maneres no es podia permetre aquest 60% de privatització que proposa el Ministeri de Foment.

Quina és no només la postura del Govern de les Illes Balears, que hem sentit al Sr. Delgado, sobretot quines són les gestions que ha fet i que farà vostè com a president de les Illes Balears perquè aquest plantejament es canviï?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, miri, la postura del Govern balear i d'aquest president ha estat absolutament clara i pública des del primer moment. Ha estat clara i pública en aquesta cambra, ha estat clara i pública en els diferents mitjans de comunicació i ha estat clara i pública davant el Govern de l'Estat i davant el Ministeri de Foment.

Nosaltres som partidaris de la cogestió aeroportuària, ho hem dit en moltes ocasions i no ens cansarem. Ara, el que surt als mitjans de comunicació simplement són notícies mediàtiques. Nosaltres estam fent feina amb el Ministeri de Foment i esperam que en aquest cas hi hagi una valoració i una comunicació per la seva part. Per part nostra continuam defensant la cogestió aeroportuària com hem fet sempre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá. Evidentment m'alegra sentir que no han canviat la seva postura, que el Parlament de les Illes Balears per dues vegades per unanimitat de tots els grups parlamentaris ha apostat per la cogestió aeroportuària. El que passa és que les seves declaracions de fermesa en casos com el dels pressuposts generals de l'Estat no han servit de res a l'hora de la veritat, ni en molts d'altres casos.

Ens temem que si no agafen el bou per les banyes una vegada més ens poden passar per damunt. Hem d'estar tots plegats en aquest sentit, Sr. Bauzá. No podem consentir que una font d'ingressos important, que el tema de les taxes aeroportuàries, que el tema més important que tenim des del punt de vista econòmic no tinguem el més mínim control.

L'Estatut d'Autonomia aposta per la cogestió aeroportuària, Sr. Bauzá. Defensarem fins a les darreres conseqüències aquest estatut d'autonomia? O passarà com amb les inversions estatutàries, Sr. Bauzá? El defensarem o direm, com ha dit un conseller recentment, que depèn de la situació econòmica i depèn de la situació política en cada moment? No podem consentir que hi hagi una privatització d'AENA i que la cogestió aeroportuària que s'ha defensat, defensant que també la comunitat autònoma, els consells insulars i els ajuntaments entrin, juntament amb altres entitats empresarial, en la gestió dels aeroports, és una qüestió bàsica i fonamental per a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, sempre ho hem dit i ho continuarem dient: els aeroports insulars són la porta d'entrada, són la porta d'entrada per la connectivitat entre els residents i la península i també són la porta d'entrada per a tots aquells turistes que arriben a les nostres illes, i nosaltres sempre hem defensat una figura tipus Autoritat Portuària, la denominada autoritat aeroportuària, on hi hagués present una representació de l'Estat, una representació autonòmica, una representació municipal, una representació també de la diversitat empresarial, per tal que entre tots puguem aportar el màxim precisament a aquesta futura cogestió aeroportuària.

Però també és cert que ja hem avançat un poc, no tot el que ens agradaria però hem fet un primer avanç, que va ser l'aprovació del Comitè de coordinació aeroportuària de les Illes Balears, que dona entrada a una primera passa.

La llàstima, Sr. Barceló, és que durant l'anterior legislatura -dic una llàstima perquè ho és- no es convocàs ni tan sols una vegada el Comitè regional de cogestió aeroportuària, creada l'any 2006, i entre l'any 2007 i l'any 2011 no es va convocar ni tan sols una vegada. I sap qui tenia la responsabilitat en matèria precisament de transport aeri i marítim? El seu partit, el seu partit. Per tant si nosaltres, si nosaltres estam donant passes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...segurament podrem millorar, però que no se'ns critiqui qui tenia la responsabilitat.

I el més curiós de tot és que també s'està qüestionant la privatització d'AENA, quan precisament qui tenia les responsabilitats en matèria de direcció general no va dir absolutament res quan es varen trobar un deute de 15.000 milions d'euros i el Sr. Blanco ho volia privatitzar, i aquí ningú no va escoltar res.

Per tant, Sr. Barceló, nosaltres volem la cogestió aeroportuària, però jo crec que no estan en disposició de donar-nos lliçons.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.21) Pregunta RGE núm. 13031/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts de les Illes Balears 2014 (III).

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint-i-unena pregunta, RGE 13031/13, relativa a pressupost de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Bauzá, abans m'ha negat l'evidència. De veres no és conscient que vol establir la censura prèvia a les Illes Balears? De veres no és conscient que ara les escoles per celebrar el Nadal hauran de demanar autorització al Govern? De veres no és conscient que fins i tot polititza la religió, Sr. President?

Esper que ara sigui més rigorós i defensi els interessos d'aquesta comunitat autònoma. Ens acaba de presentar el pressupost de la comunitat autònoma per a l'any 2014. És l'eina, l'instrument, per saber quines són les prioritats del seu govern. Vostè, Sr. President, ha presentat uns pressuposts que no tornen estar a l'alçada del que necessita aquesta comunitat autònoma, i ja va el tercer, Sr. President, vostè ja ens deixa una herència, ja té una experiència, el tercer pressupost i el darrer que s'executarà de forma total en aquest legislatura. Per tant li deman: creu que els pressuposts generals de les Illes Balears per a l'any 2014 són els adequats per a la reactivació econòmica i el manteniment de l'estat del benestar?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, és molt curiós que vostè digui que aquest govern no està a l'alçada de les condicions presentant un pressupost quan el darrer govern del Sr. Antich no va presentar ni tan sols els pressuposts ni vostè no ho va fer tampoc en el seu consell.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

És curiós, si més no, aquesta doble forma de veure les coses quan un no mira cap endins. Que vostè em digui que no estam a l'alçada quan presentam uns pressuposts, que heretam d'un deute important quan vostès ni varen presentar pressuposts, és curiós per molt que pugui obrir els ulls.

Els pressuposts que presenta aquest govern són uns pressuposts realistes, són uns pressuposts compromesos amb la nostra societat, que mantenen l'estat del benestar i que precisament incrementen un 7,7% respecte a l'any anterior, un pressupost que a vostè no li agradarà, que a nosaltres ens agradaria que fos millor, però que nosaltres presentam, a diferència de vostès, i que nosaltres defensam i lluitam amb gran diferència de vostès.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. President, allò seu es resumeix a acotar el cap davant Madrid, eliminar drets i llibertats als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, cap mesura de reactivació per a l'economia de les Illes Balears, que fins i tot li ho diu la CAEB ahir, i increment del deute, per tant gastar el que no tenen, Sr. President, el que ens havia dit una i una altra vegada.

Grans absents d'aquest pressupost: els aturats de les Illes Balears, que haurien de ser la primera prioritat. On és la quantificació del Pla d'ocupació? No hi és. Sr. President, no menteixi. Gran absent: l'autopista de l'educació promesa; després de la davallada del 3,1% de l'any passat, Sr. President, la petita pujada d'enguany no ens garanteix una educació de qualitat per als nostres infants. Gran absent: la salut pública dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma; per primera vegada ens posam en el 30% del pressupost, amb una proposta de nous copagaments als ciutadans que menys poden assumir aquesta càrrega. Un altre gran absent: els dependents d'aquesta comunitat autònoma, Sr. President; no compliran la Llei de dependència una vegada més.

I la gran mentida: per què, Sr. President, tenim aquests mals pressuposts, Sr. President? Tenim aquests mals pressuposts perquè vostè és incapaç de posar-se al servei d'aquesta comunitat autònoma i negociar amb Madrid el que ens pertoca. Som els darrers en inversió de l'Estat a les Illes Balears, som els darrers, Sr. President. Ens ha deixat a la cua d'Espanya, zero inversions estatutàries, molt mal finançament autonòmic. I, Sr. President, la mentida té les cames molt curtes: el Partit Popular nega que hi hagi 74 milions d'euros en els pressuposts generals de l'Estat per a les Illes Balears...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

...jo ja li ho vaig dir, senyor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, la veritat és que quan la sent xerrar tenc la sensació que vostès no han après res d'aquesta situació de crisi a la qual ens han duit, i estic realment preocupat. No, i es demana vostè si és vostè. Sí, Sra. Armengol, és vostè i el seu partit. I és curiós escoltar l'enfilall de mentides que diuen vostès i, el més important, que ho diuen sense ruboritzar-se.

I li vull dir diverses coses. Sap vostè quin és el millor pla d'ocupació? El millor pla d'ocupació és pagar els proveïdors, el millor pla d'ocupació és que les empreses no tanquin i no hagin d'acomiar la seva gent perquè vostès els varen comanar feines i després no les varen pagar. Això és un pla d'ocupació, i no és necessari fer un pla d'ocupació, simplement s'ha de fer pagar una factura...

(Remor de veus)

...simplement s'ha de pagar una factura. Aquest és el millor pla d'ocupació.

(Alguns aplaudiments)

Més de 1.000 milions d'euros de factures sense pagar; aquest és el millor pla d'ocupació, ocupar-se de pagar a aquells a què demanen feina.

I a vostè li preocupen els discapacitats. Idò sí, són els mateixos que em vaig trobar el primer dia que vaig arribar a aquesta cambra, els mateixos que vostès tampoc no varen pagar, i els preocupa?

(Més aplaudiments)

Els preocupa? Qui realment estaven preocupats eren ells, que no cobraven, Sra. Armengol.

Miri, hi ha hagut un canvi important en la recuperació econòmica d'aquestes illes, i per molt que a vostè no li agradi és la realitat: creixement del 0,3%; les pròximes previsions, de l'1%. No em posi cares, simplement llegeixi les dades.

Sra. Armengol, amb vostè és impossible parlar. La realitat, no la vol ni tan sols escoltar. Gràcies.

(Més aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 4237/13, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a política en matèria de serveis socials.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci. Passam ara al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la interpel·lació RGE 4237/12, presentada pel Grup Parlamentari MÉS...

(Continua la remor de veus)

...relativa a polítiques socials. En nom del Grup Parlamentari MÉS té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes, i el nostre grup parlamentari es vol solidaritzar amb el poble de Filipines, i esperam que aquest govern que ens representa a tots envii una ajuda d'emergència, fins ara no anunciada.

Miri, Sra. Consellera, aquesta data d'interpel·lació és de maig de 2012. Han passat quatre consellers: la Sra. Castro, el Sr. Mesquida, el Sr. Sansaloni i ara vostè; per tant si em fa dir el que ens va promoure a fer aquesta interpel·lació ja m'és difícil, perquè han passat moltíssimes coses. També coincideix amb un debat de pressupostos, que per tant ja haurem debatut temes de futur de serveis socials, que hagués pogut continuar amb el debat de pressupostos que vàrem tenir fa escassament uns dies, amb preguntes que pens que encara no estan contestades, com per exemple els pressupostos de Joan Crespi, l'assignació econòmica per a assistent personal que hi ha a la memòria però que no és als pressupostos, l'obertura de Sant Antoni, complementar la residència de Sant Jordi... Molts, però com que això també ho podem debatre d'aquí a unes setmanes en el debat de pressupostos parlamentari, podem centrar aquesta interpel·lació en dos temes que ens preocupen molt.

Un és la concepció que té el mateix govern dels serveis socials i que avui també hem escoltat aquí, i que l'hi vàrem escoltar a vostè a la primera compareixença que va fer, o a la segona compareixença. I després un que ens preocupa molt, que és la modificació de la Llei de règim local, que afecta els serveis socials més pròxims que són els municipals. Això és una llei que ens preocupa. És cert que és a 2015, però nosaltres, que tenim un espai quan deim quin tipus de preguntes hem de fer als consellers, quan tenim una interpel·lació i demanam qui vol que interpel·lem, cregui'm que el col·lectiu de treballadors socials i el col·lectiu d'educadors socials ens han demanat que insistim molt en aquest tema. Per tant centraré la interpel·lació en aquests dos temes: la concepció que té dels serveis socials vostè i la modificació de la Llei de règim local.

A la compareixença que vostè va fer dia 10 d'octubre, quan l'oposició ja no tenia cap tipus de rèplica -se'n recordarà-, vostè va fer un míting, vostè va fer un míting de les excel·lències de la política econòmica del Partit Popular en un moment que nosaltres no teníem cap rèplica; va dir: "*Pero evidentemente lo más importante para una política social es conseguir una*

política de creación de empleo, que las familias, que las personas, puedan tener un empleo y tengan cubiertas sus necesidades básicas sin tener que recurrir a la administración". Va parlar de *datos objetivos, de la afiliación a la Seguridad Social, de la creación de nuevos puestos de trabajo, del descenso interanual de la tasa, etc., etc.*, liderar el creixement autòmic.

Aquesta idea és una idea que ha estat repetida i que l'hem sentida moltes vegades a molts de líders o a molts de polítics del Partit Popular. Ho hem sentit al Sr. Aguiló, que no és aquí ara, vaja, que el varen cessar; al Sr. Bosch; també el varen cessar; al president del Govern, el Sr. Bauzá; a la Sra. Bauzá, a la parlamentària Sra. Bauzá; avui mateix a la Sra. Pons, i li ho vàrem sentir a vostè en aquesta compareixença. I ens preocupa molt que el Partit Popular ..., no ens preocupa, creim que va en la línia de política neoliberal que està aplicant el Partit Popular, que assimili la política social a llocs de feina, i vostè, que és la responsable de Serveis Socials, és a dir, un dels pilars fonamentals de la política social, conjuntament amb l'educació, les pensions i la sanitat, mantengui aquest principi.

Perquè aquest principi s'ha convertit... que la política social és la política d'ocupació s'ha tornat un espai comú d'aquesta dreta per no haver d'explicar què pensen vostès sobre les polítiques redistributives i la reducció de desigualtats, que això és la política social. Quan es fa la sanitat pública es fan polítiques redistributives; quan s'accedeix a l'educació universal són polítiques redistributives. I lamentam que s'associï la idea de política social a política laboral, perquè sempre s'hauran de fer polítiques redistributives en polítiques socials, i el Partit Popular de tot aquest conjunt de polítiques redistributives exclou tres sectors, que són els discapacitats, les persones majors i els menors, que efectivament no poden lluitar, no poden confrontar-se a aquest mercat, que és el mercat de treball, on vostès pensen que en aquest mercat de treball es redistribueixen les rendes de forma eficient, un mercat que assigna a cada individu o a cada persona els recursos que li pertocquen en funció del seu esforç i la vàlua.

Com que hi ha aquest mercat vostès diuen "aquests tres col·lectius, els infants, els discapacitats i les persones majors, no poden competir en aquest mercat, i per tant amb aquests sí que farem polítiques socials", però per a la resta, la seva línia política, la seva línia de lògica és que no.

Per tant nosaltres li demanam si està d'acord amb aquest, i si farà polítiques redistributives de serveis socials, que no només sigui la renda bàsica. El 2014 les veim molt magres, pràcticament no existeixen, és una qüestió de subsistència, però en un futur. Què en pensa, vostè?, vostè està d'acord que aquest mercat és el que ha de redistribuir?, vostè creu que és el mateix? Perquè avui ho hem sentit a la Sra. Pons, avui hem sentit la Sra. Pons que deia que mentre hi hagi atur és necessari fer polítiques econòmiques a les famílies, però que després no. Vostè creu que una família que cobri 5.000 euros és el mateix que una família que en cobri 1.200?, que els infants d'aquestes famílies tendran les mateixes oportunitats?, que no necessitaran fer polítiques redistributives?, tot i que estiguem a un 3% d'atur, és a dir, que pràcticament estiguem a plena ocupació, que es diu. Per tant m'agradaria saber la seva opinió.

L'altre tema, que el temps passa molt de pressa quan un és aquí dalt, és com pensa afrontar la implementació de la llei anomenada Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, que vol modificar la Llei reguladora de les bases de règim local de 1985. És vera que és de futur, que parla del 2015, però cregui'm que al col·lectiu de professionals, que són treballadors socials i educadors socials, li preocupa molt. Nosaltres ens vàrem manifestar en contra, però ens agradaria saber quina opinió té d'aquesta llei. Hem sentit molts de batles del Partit Popular, hem sentit fins i tot consellers i conselleres de serveis socials d'altres comunitats autònomes i alguns d'ells del Partit Popular, però vostè, des que és consellera, no ha opinat públicament d'aquesta llei. Li demanam què opina d'aquesta llei.

Què n'opina de l'article 9, que modifica l'article 26 de l'actual llei, perquè els ajuntaments passin de poder donar prestacions dels serveis socials i de promoció i reinserció social, perquè els municipis de més de 20.000 habitants passin a tenir un punt d'avaluació i informació de situacions de necessitat social i atenció immediata per a persones en situació de risc d'exclusió social? És a dir, dels nostres crec que són 67 municipis, n'hi ha haurà 56 que perdran els serveis socials amb aquesta llei, i escassament 11 o 12 que podran mantenir aquest punt d'informació. Està d'acord amb el que diuen molts dels batles del PP, que això suposarà l'exclusió dels municipis de la gestió de teleassistència i d'ajuda a domicili, d'inserció de joves, d'immigrants, d'infants, d'integració sociocultural, de servei d'acolliment, de programes comunitaris?

Com pensa compaginar aquesta proposta del Partit Popular amb la llei en vigor de serveis socials a la nostra comunitat autònoma?, que diu en el seu article 12 el que són els serveis socials comunitaris, i els diu que són serveis socials comunitaris el primer nivell del sistema públic de serveis socials, que l'ha de gestionar el municipi, i els caracteritza a l'article 16, que diu que han de ser programes i activitats per prevenir, programes i activitats per donar cobertura. Parla de prevenció, no només d'assistència. Pensa modificar la Llei de serveis socials per adaptar-la, per anar progressivament adaptant-la a la nova llei de règim local que hi haurà?

Entenem ara que s'hagi retirat el PPB, perquè vostè parla del PPB, i cada vegada que parla del PPB diu que el PPB és per cobrir les necessitats bàsiques, però el PPB no només és per cobrir necessitats bàsiques, és una part, però el PPB és per donar, o era, perquè ara l'Estat ho ha llevat, era per mantenir, per garantir que hi hagués un mínim de treballadors socials, d'educadors socials i treballador familiars a tots els municipis. I vostè amb aquesta llei desapareix.

El projecte de llei estableix la possibilitat de delegar amb els municipis, si es garanteix el cost del servei per part de qui delega, és a dir, la comunitat autònoma. Han pensat vostès utilitzar aquesta figura? Amb quins ajuntaments, amb tots o només amb els de 20.000? Pensa vostè defensar la Llei de capitalitat, perquè Barcelona i Madrid l'han defensada i la llei hi és. La Llei de capitalitat, vostè ho ha de saber molt més que jo, perquè ha estat regidora de l'Ajuntament de Palma, estableix dues pàgines del que han de fer els serveis socials i realment hi ha més de 25 serveis que de prestar el municipi de Palma. A Barcelona i Madrid se'ls ha respectat, vostè què farà per respectar aquesta Llei de capitalitat? O és que el consorci ja és

un instrument per aplicar aquesta llei i per això hi ha tantes presses?

La llei a l'exposició de motius, entre d'altres, justifica que s'ha de canviar aquesta llei perquè afavoreix que la iniciativa econòmica privada, evitant intervencions administratives desproporcionades. Pensa vostè que els nostres municipis en termes de serveis socials han fet intervencions administratives desproporcionades? I si em diu que sí, quines?, la teleassistència?, el servei d'ajuda a domicili?, els programes d'integració dels ciutadans immigrants, joves en risc, etc.?

Ara s'acaba el temps. L'altra és si farà alguna proposta al ministeri per establir un cost estàndard dels serveis que el ministeri vol establir. Si defensarà la insularitat i la doble insularitat de les illes més petites? Si farà o si té prevista alguna cosa. Com que hi ha la data del 31 de desembre de 2015, si vostè pensa que és una data adequada i si aquesta transferència als ajuntaments, vostè comptarà o pensa participar dels ajuntaments en general? Si farà una taula amb els municipis, amb els batles, etc.

I després un tema que també ens preocupa perquè aquesta llei suposarà modificar l'Estatut, l'article 75 de l'Estatut establia una segona transferència. Estava pendent una transferència del Govern als consells, que encara està pendent, però després se n'hauria de fer una dels consells als ajuntaments i el tema de serveis socials era cabdal. S'haurà de modificar l'article 75 o el pensen salvar?

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Govern té la paraula la Sra. Fernández, consellera d'Assumptes Socials.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, Sra. Santiago, por darme la oportunidad de comparecer por primera vez en el pleno del Parlamento de las Illes Balears. Es cierto que era una interpelación solicitada en mayo de 2012 y que desde mayo de 2012 a día de hoy evidentemente han pasado muchas cosas, entre ellas la creación de una Conselleria de Familia y Servicios Sociales, precisamente en unos momentos en que la recuperación económica, la estabilidad presupuestaria de este gobierno así lo ha permitido.

La verdad es que había preparado otro tipo de intervención, mucho más general, pero intentaré también contestarle a las preguntas que usted hace. ¿Cuál es el modelo de servicios sociales en el que creo yo y evidentemente en el que cree el Partido Popular al cual represento? Es un modelo de servicios sociales centrado en la persona, basado en la igualdad de oportunidades, en dar a todas aquellas personas que lo necesiten la autonomía necesaria para poder decidir qué es lo que ellas quieren. Este es el modelo de servicios sociales en el que cree el Partido Popular. Y eso es lo que estamos intentando hacer. Nosotros no hemos dicho que mientras dure la crisis económica vamos a apostar por los servicios sociales, pero es cierto que mientras dure esta crisis económica, debemos apostar más por los servicios sociales, porque son más las personas que no tienen esas necesidades básicas cubiertas. Y es lo que estamos haciendo.

Le recuerdo que en el ámbito de inclusión social, y es cierto y así se lo hemos reconocido siempre, con una enmienda de los presupuestos del Grupo MÉS, se modificaron los presupuestos y se aprobaron en este sentido por unanimidad estas partidas. Se incrementó el presupuesto del Plan de prestaciones básicas que va a cubrir las necesidades básicas de los ciudadanos y evidentemente dota de trabajadores para poder gestionar todas estas ayudas económicas que se dan a estas personas. Se aumento ..., llegó a triplicar, es decir tenemos un presupuesto de Plan de prestaciones básicas de este año 2013 de 8.900.000 euros. Lo mismo ocurrió con la renta mínima de inserción. La renta mínima de inserción se aumentó un 152%, precisamente para garantizar una renta a todas aquellas personas que no perciben ningún otro tipo de prestación.

Pero además de eso, nos hemos apoyado muchísimo en los ayuntamientos. Hemos trabajado con ellos porque creemos que precisamente con la red de atención primaria que están llevando ellos a cabo, son los que pueden acercarse más a los ciudadanos y son los que pueden dar una respuesta más rápida y más eficaz y después enlazaré de lo que me ha preguntado de qué pienso de la Ley de régimen local, que evidentemente ahora está en trámite parlamentario para modificarlo a nivel estatal.

También le quiero decir que estamos trabajando en la estrategia de inclusión social que va a desarrollar el Plan de inclusión social nacional y lo estamos haciendo ya con las entidades, en una primera mesa ya hemos sentado a Cáritas y a Cruz Roja porque son las dos entidades que tienen una red de atención primaria en nuestra comunidad autónoma y se está trabajando ya con ellas para establecer esta estrategia, que después evidentemente intentaremos consensuar con los grupos políticos y con el resto de entidades.

También estamos apoyando a las entidades, como le he comentado antes en una pregunta, se han mantenido las subvenciones directas a los proyectos de inclusión y como ya anunciamos en la comparecencia de presupuestos, para el año que viene se aumenta la partida destinada a todas aquellas entidades que trabajan en el ámbito de la inclusión y de la integración social. Vamos a pasar de una cantidad de 2 millones de euros a 2,5 millones. Además lo haremos de una forma diferente, con una única convocatoria para que todas las entidades tengan las mismas oportunidades para poder presentarse y sean los mejores proyectos técnicos que favorezcan la inclusión social los que puedan financiarse por

parte del Govern. Además también le quiero decir, que era una de las dudas que tenían los grupos de la oposición, que sí hemos mantenido la tarjeta básica con 1.400.000 euros y que para 2014 también se mantiene y además se convierte en una prestación, lo cual da una mayor garantía.

Evidentemente trabajamos en el resto de colectivos que usted decía, en el ámbito de la discapacidad, como usted sabe, vamos a aumentar plazas. Fue un compromiso que adquirimos con la creación de esta conselleria, aumentar las plazas de discapacidad y se van a aumentar un 22%. También eso es una forma de inclusión social, porque si ya las personas en una situación normalizada, como se dice, con esta crisis económica lo están pasando muy mal, imagínense aquellos colectivos que son todavía más vulnerables. En cuestión de menores, ya se lo hemos comentado, el presupuesto aumenta un 14%. Estamos trabajando en estos colectivos más vulnerables y estamos trabajando con las familias que precisamente son las que se han convertido en esa red de protección en estos momentos difíciles. Se está elaborando el Plan integral de apoyo a las familias. Para el 2014 sabe que hay una línea específica de subvenciones a través de los ayuntamientos, para poder apoyar a las familias.

Es el modelo de servicios sociales en el que creemos, un modelo en el que nosotros demos las oportunidades a las personas, que garanticemos esa igualdad de oportunidades, que cubramos sus necesidades básicas y evidentemente creo que la mejor política social es la del empleo, que una persona pueda conseguir un empleo y no tenga que recurrir a los servicios sociales, por supuesto. Pero evidentemente mientras eso no ocurra, la administración tendrá que estar al lado de todas estas personas. Y seguramente también tendrá que estar al lado cuando pase esta crisis económica, porque evidentemente a una plena ocupación es muy difícil llegar. Estaremos ahí, claro que lo pienso, pero no solamente lo pienso yo, lo piensan las entidades, el ex-director de Cáritas en una de sus intervenciones además precisamente dijo esto, la mejor política social es la del pleno empleo. Que las personas tengan la libertad de decidir, que tengan una autonomía personal que les permita desarrollar su vida, por supuesto que lo creo.

Pero usted me sacaba de mi comparecencia mi última intervención, puede sacar todo lo demás que explicaba y que explicaba qué íbamos a hacer en servicios sociales. A parte de evidentemente potenciar la ocupación, que creo que es algo que estamos haciendo y la recuperación económica empieza a ser una realidad, también estamos haciendo muchísimas cosas, y me remito, porque evidentemente el tiempo ahora no es suficiente, estamos haciendo muchísimas más cosas, pero también estamos creando ocupación. Estamos generando las condiciones necesarias desde todas las administraciones públicas para que se pueda crear empleo, dar confianza empresarial, que se puedan crear pequeñas y medianas empresas que son las que van a permitir sacar a este país de la crisis. Por supuesto que esto va a beneficiar a los servicios sociales.

También voy a intentar contestarle a lo que me preguntaba sobre qué opino de la Ley de modificación de bases de régimen local, que ahora mismo está en tramitación parlamentaria. Mire, es una ley que nace de una petición de los ayuntamientos de los municipios, porque tienen una carga de competencias impropias muy importantes. Se lo puedo decir porque soy concejal y he tenido responsabilidades de gobierno así lo creo. Y nace por una petición de los ayuntamientos. A día de hoy está en tramitación parlamentaria, se están estudiando las alegaciones, así que hasta que no tengamos el texto definitivo, evidentemente no sabremos qué alcance real tiene en esta comunidad autónoma. Lo que sí le puedo decir es que ya hemos empezado a trabajar. Yo me he reunido con la FELIB, también evidentemente los ayuntamientos están preocupados. Me he reunido con el Colegio de trabajadores sociales, que también es uno de los más preocupados con las entidades para explicárselo. ¿Qué vamos a hacer? Vamos a hacer el modelo, el cambio que tengamos que hacer de adaptación a la ley, evidentemente que tendremos que adaptarnos a la Ley de servicios sociales y todo lo que sea necesario a una ley estatal, porque es de obligado cumplimiento, es que no podíamos hacer otra cosa. Pero lo haremos todos juntos. Vamos a crear una mesa de trabajo para empezar a estudiar cómo afectaría la modificación de esta ley a las competencias en materia de servicios sociales con la FELIB, la FELIB va a nombrar los representantes de los ayuntamientos, con los consells insulares y en este caso evidentemente también con el Ayuntamiento de Palma y lo haremos todos juntos.

El modelo en el que creemos, evidentemente que utilizaremos la figura del convenio porque creemos que determinados servicios sociales, cuanto más próximos estén al ciudadano, mucho más eficaces son. Y precisamente son los ayuntamientos a través de esta red de atención primaria los que lo pondrán dar. Creo que la ley sí que prevé todas las herramientas necesarias para que independientemente de quién sea la competencia o quién tenga la financiación, la pueda prestar la administración que consideremos más oportuna. Eso lo vuelvo a repetir que lo haremos todos juntos, ya lo estamos haciendo. Tenemos un contacto permanente con cada uno de los municipios, con la FELIB, que es en la asamblea el órgano representante de todos los municipios de nuestra comunidad autónoma, con los consells insulares. Tenemos contacto permanente con todas las entidades que nos transmiten cuáles son sus preocupaciones, cuáles son sus necesidades. Y estamos haciendo una política social todos juntos, eso es lo más importante que creo que necesita nuestra comunidad autónoma.

Me preguntaba si voy a defender la Ley de capitalidad. Mire, voy a intentar ser muy clara. Evidentemente que defenderemos la Ley de capitalidad, pero la defenderemos de cómo la dejaron ustedes. Ustedes que nos dan tantas lecciones de la Ley de capitalidad fueron los que ni siquiera presupuestaron un euro, fue este gobierno el que tuvo que, con la Ley de capitalidad, asegurar que el Ayuntamiento de Palma pudiese ver cubiertas sus necesidades. Así que no me hablen ustedes de la Ley de capitalidad.

Lo que les puedo decir también...-como me había preparado otra comparecencia-, lo que le puedo decir también es que evidentemente que ustedes hablaban de si haremos los estudios pertinentes de los costes que tienen los servicios sociales en nuestra comunidad. Evidentemente que lo haremos. Y es una evidencia que tendremos que asumir cuáles son los costes de nuestra insularidad, de nuestra insularidad propia de Mallorca, de la doble insularidad que pueden tener las islas de Menorca e Ibiza y evidentemente de la triple insularidad que tiene Formentera. También evidentemente tendremos que tener en cuenta los pequeños municipios que también pueden verse afectados por territorio, por desplazamiento. Por eso les digo que lo haremos todos juntos, porque en esta comisión habrá representantes de los ayuntamientos de Menorca, de Ibiza, de Formentera, de más de 20.000, de menos de 20.000 habitantes, de todos los consells insulares y evidentemente por parte del Govern.

He intentado contestar a todas sus cuestiones, la verdad es que me han venido de nuevo, porque habíamos preparado una intervención más general. Desde luego en la siguiente intervención no tengo ningún problema en contestarle más.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Santiago, autora de la interpel·lació.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, President. Sra. Consellera, vendrem a parlar del que vulguem, vostè aquí no ens pot dir de què podem i de què no podem parlar. Vendrem a parlar de la Llei de capitalitat, ho dic per l'expressió seva de "no vengan uestedes a hablar", no, vendrem a parlar del que vulguem parlar i no serà el Govern qui digui a l'oposició de què podem parlar i de què no. Per tant, utilitzi altres expressions. Repetesc, dins el context, vendrem a parlar d'allò que vulguem parlar, eh? D'acord.

Efectivament, la interpel·lació possiblement és allò més autèntic que hi ha a un Parlament, perquè no sap de què es parlarà i es nota realment el control que té el conseller per a les preguntes, 4 o 5 dies abans, les mocions el mateix i això és això. Era d'esperar que jo no li fes preguntes que ja li han fet fa una setmana en el debat dels pressuposts, tot allò que vostè m'ha contestat ja ho sabia, ja hi haurà ocasions per discutir-ho.

De tot allò que vostè ha dit, el que queda clar és que vostè s'entrega a la modificació de la Llei de bases. Si no, digui'ns, si vostè defensa la Llei de capitalitat, si vostè diu que intentarà defensar l'Estatut, no ho ha dit, però he de suposar que sí, si diu que vol canviar el mínim la Llei de serveis socials, me consta que hi ha molts de treballadors socials i molts d'educadors i des del col·legi li han dit que era una bona llei, quantes esmenes ha

fet el Partit Popular en el Congrés per defensar aquestes tres lleis cabdals de la nostra comunitat autònoma? Ara té l'oportunitat de contestar-nos. Quantes esmenes ha fet el Partit Popular a aquesta llei, per defensar aquestes tres lleis, la de serveis socials, l'Estatut que està per damunt de tot i la Llei de capitalitat. No basta que vostè vengui aquí a dir-nos que ho farà. A la política no basten només les paraules, és l'execució diària i són les mostres. I una mostra molt clara seria que ens digués quantes esmenes han presentat en aquest sentit. Barcelona i Madrid ho han fet, vostè ho ha fet? El Partit Popular ho ha fet defensant això? Creim que no, vostè en tot cas ho podria demostrar.

I després vostè insisteix en allò que són les persones. I jo li dic, Thatcher també deia que: *"no existen las sociedades, sólo existen las personas"*. I em preocupa -insistesc- aquesta mentalitat que només actüin damunt les persones des dels serveis socials. Té vostè idea de com es pot actuar per a una redistribució de la riquesa des dels serveis socials? Pot plantejar-nos algun exemple que vulgui fer en l'any i mig que li queda o els dos anys que li queden de consellera? Vostè totes les comparacions que ha fet, és ver que ha augmentat i és ver que era la primera vegada que teníem uns pressuposts amb cara i ulls dels serveis socials i que coincideix precisament en què hi ha una conselleria de Serveis Socials, perquè fins ara no n'hi havia. I cregui'm que l'oposició demanava aquesta conselleria i hauria d'escoltar el que deien els 34 que avui l'aplaudeixen, deien que no era necessària la Conselleria de Serveis Socials. I cap dels arguments que varen demostrar, cap, era *cuando se recupere la economía habrá Conselleria de Servicios Sociales*, és que no era ni necessari, que Sanitat i Serveis Socials era fantàstic, era el model a seguir. En cap moment no varen utilitzar arguments d'aquests tipus. Ja li vaig dir que s'han perdut dos anys en aquesta conselleria.

Per tant, vostè fa comparatius i els comparatius que fa és en relació amb el 2012 i part del 2013. Per exemple, allò que vostè diu de Càritas, jo li ho record, el 2011 varen rebre 800.000 euros perquè els vàrem deixar signats. Vostès a les estadístiques de la conselleria, i, si no, miri les estadístiques que vostè té penjat a la conselleria, l'any 2012 es varen pagar 6.250.000 de renda bàsica, va ser l'any 2012 que se'n varen pagar 2.800.000, vostè això ho té a les estadístiques de la conselleria, no m'ho invent, havíem deixat firmat els convenis abans de deixar el Govern. L'any 2010 es varen pagar 5.300.000. Va ser l'any 2012 que va baixar a 2.850.000, perquè efectivament, quan no hi ha una conselleria, quan no hi ha una persona que dins el Consell de Govern es baralla, lluita per als pressuposts, passa allò que va passar el 2011, el 2012 i el 2013.

Per tant, hi ha aquestes preguntes que m'han quedat penjades. M'agradaria saber si el tema del consorci ja és una preparació per tenir preparat la modificació de la Llei de règim local, quantes esmenes ha presentat el Partit Popular d'aquesta comunitat autònoma per defensar aquestes tres lleis que són cabdals, especialment l'Estatut de la nostra comunitat autònoma, i realment, com pensa fer polítiques de redistribució de la riquesa des dels serveis socials? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per tancar la qüestió en torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, mire, le puedo decir que el Partido Popular de la comunidad autónoma de las Islas Baleares no ha hecho alegaciones porque creemos que en del proyecto que está presentado ahora mismo en el Parlamento del Estado ya se contemplan las suficientes herramientas para garantizar cada una de las leyes que tiene la comunidad autónoma, al menos cada una de la esencia y el espíritu que tienen esas leyes. Seguramente tendremos que adaptar alguno de los artículos, alguna parte de la normativa. Pero creemos que el espíritu que pretendían esas leyes, tanto la Ley de servicios sociales como la Ley de capitalidad como el mismo Estatut, la ley que ahora mismo está modificándose ya contempla las herramientas necesarias, como le decía, por ejemplo, la figura del convenio para poder asegurar que estas tres leyes se puedan mantener y puedan mantener su espíritu. Por eso, no hemos hecho ninguna modificación, ninguna enmienda, perdón.

Y le puedo decir que lo vamos a hacer todos juntos, lo vamos a hacer con los ayuntamientos, lo vamos a hacer con los ayuntamientos que, evidentemente, así lo deseen. La ley, esta ley, precisamente, lo que va a permitir es que sean los ayuntamientos los que puedan decidir si quieren gestionarlo ellos directamente o si no quieren hacerlo porque no sea una competencia propia. Y, evidentemente, con aquellos ayuntamientos que sí lo quieran hacer y que nosotros vamos a intentar darle todo el apoyo necesario, van a poder seguir teniendo la gestión en servicios sociales, independientemente de quien sea la competencia y de quien sea la financiación, porque al final, como usted dice que repito mucho, pero es que lo más importante son las personas.

Sí que vamos a intentar establecer un modelo de servicios sociales adaptado a la ley que salga de la tramitación parlamentaria que, evidentemente, son los grupos que también están representados en el Parlamento de España también podrán hacer las alegaciones oportunas y de ahí saldrá la ley definitiva y, evidentemente, vamos a intentar hacer un modelo que beneficie al máximo la persona y que muchos de los servicios, y esto ya lo hemos discutido algunas veces, lo mejor que podemos hacer es que sean servicios territorializados, que estén más cerca del ciudadano, y otros no necesitamos eso y precisamente el mejor servicio que se pueda dar será un modelo más centralizado porque optimizaremos más los recursos.

Iremos estudiando los servicios caso a caso, iremos estudiando los municipios caso a caso y precisamente por eso, lo que le he dicho, la creación de esta comisión de trabajo que ya vamos a poner en marcha y de hecho le puedo decir que la FELIB ya ha nombrado a sus representantes.

El consorcio. El consorcio no pretende ser una herramienta que posibilite la implantación de esta ley, primero, porque tengo que decir que la iniciación a la creación de este consorcio, que es la fusión de la Fundación para la Dependencia y la fusión del Consorcio de Recursos Sociosanitarios, se inició antes de que ni siquiera se presentase el proyecto de modificación de la Ley de bases del régimen local, con lo cual no pretende ser esto. Si en algún momento vemos que este consorcio puede ayudar a la implantación de esta ley o al nuevo modelo de servicios sociales de la comunidad autónoma, pues, por supuesto que lo utilizaremos como utilizaremos cualquier otra herramienta que consideremos necesaria.

Usted me habla de presupuestos, bien, es una evidencia que los presupuestos desde la legislatura pasada a día de hoy han aumentado en materia de servicios sociales, los números son los que son, pero es que además usted siempre está hablando de lo que dejó firmado con Caritas, ahora decía de lo que dejó firmado de las subvenciones que dio, pero es que las dejó firmadas y no pago absolutamente nada, es que este gobierno cuando llegó, cuando inició la legislatura tuvo que pagar más de 12 millones de euros a las entidades sociales, y no eran de la última convocatoria, no eran de la última convocatoria...

(Alguns aplaudiments)

... así que no me diga. Hoy el presidente Bauzá lo ha dicho, que a las entidades, a las entidades...

(Remor de veus)

Sra. Santiago...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMILIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Sra. Santiago, yo la he respetado mientras hablaba, respéteme usted, respéteme usted. 12 millones de euros de deuda a las entidades sociales y solamente la comunidad autónoma, si empezamos a sumar las deudas de los ayuntamientos, las deudas de los consells insulares, imagínese como estaban las entidades sociales. ¿Qué es lo que ha hecho este gobierno? Este gobierno lo que ha hecho es pagar esa deuda y si escuchase a las entidades verían que lo que están diciendo es que la financiación a día de hoy y los pagos están mejorando. Y no lo decimos nosotros, lo dicen las entidades y si no tire de la hemeroteca y mire lo que dicen las entidades.

Y una de las cosas que hemos hecho también, precisamente, es posibilitar, con el grupo parlamentario y que al final hemos conseguido el consenso de todos los grupos, una modificación de la Ley de servicios sociales que, precisamente, solicitaban las entidades, que lo que va a permitir también es nuestro modelo de servicios sociales que sea la persona la que pueda elegir, que podamos concertar directamente con las entidades porque son las personas las que han elegido a esas entidades para prestar sus servicios. Vuelvo a repetirle, nuestro modelo de servicios sociales es el modelo centrado en la persona.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 12952/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'atenció sanitària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5291/13.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat i votació de la Moció RGE núm. 12952/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'atenció sanitària, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5291/13. Per part del Grup Parlamentari Socialista, i per defensar la moció, té la paraula el diputat Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Sansaloni, per ser aquí. L'altre dia vàrem tenir l'oportunitat d'escoltar-lo intentant justificar-se de la mala gestió i de la mala planificació de l'atenció sanitària durant els darrers dos anys. Ens va dir, entre d'altres coses, que dóna assistència sanitària adequada, que aquesta és de qualitat, que ara ha descobert atenció primària i que no sé què he de fer per atendre correctament els malalts crònics.

Clar, després d'aquestes intervencions, la primera pregunta és, a quin món viu vostè? Perquè cada vegada queda més clar que durant dos anys, per no gastar doblers en atenció sanitària, no els ha preocupat atendre les persones, i ara vol rectificar tot novament, per segona vegada. Ara, per exemple, vol fer un pla de xoc de llistes d'espera, que no li vol posar aquest nom; ara, dos anys després, vol fer un conveni amb la Creu Roja a correu-cuita quan l'ha tenguda més de dos anys sense conveni.

Jo vaig parlar de problemes que tenen greus els ciutadans en assistència sanitària, i no hi va dedicar ni un minut i ni una paraula. Això és la realitat. Evidentment, avui serà el Grup Parlamentari Popular que haurà de pronunciar-se.

Ara fa dos anys que vostès varen començar un camí que era d'excloure persones de l'assistència sanitària, i el primer que va fer, abans del Reial Decret 16/2012, va ser la taxa de la targeta sanitària, aquí ja va començar, i ho va dir vostè en comissió, a excloure persones. Moltes vegades hem demanat que eliminassin aquesta taxa, i vostès s'han negat. Un altre exemple, per cert, de magnífica gestió del Sr. Sansaloni, divuit mesos per a la nova targeta sanitària. Per tant, nosaltres, com a primer punt, li demanam que s'elimini aquesta taxa de deu euros per als ciutadans.

Després plantejam un grup de propostes que van en relació amb el que ha suposat aquest Reial Decret 16/2012, després de divuit mesos d'excloure ciutadans d'assistència sanitària, d'introduir copagaments, de baixar qualitat a l'atenció sanitària i d'anar introduint la gestió privada. A vostè no li va canviar ni la cara quan vergonyosament va reconèixer que havia deixat 20.000 persones sense targeta sanitària.

Per això, nosaltres traslladam al segon punt la recomanació que ha fet la Defensora del Poble, que li va trametre a vostè, on diu que adopti mesures complementàries necessàries que assegurin un accés efectiu a la protecció de la salut per a col·lectius en situació vulnerable que han quedat exclosos del concepte d'assegurat o beneficiari amb l'objecte de garantir el compliment per part de les administracions públiques de l'obligació que li correspon en matèria de salut pública. I aquesta recomanació l'han escoltada altres comunitats autònomes, Andalusia, Astúries, País Basc, Catalunya. I vostè, per què no escolta la Defensora? Li diu que ha exclòs a persones, que ha de posar un sistema efectiu perquè puguin accedir a la protecció de la salut i que incorre en un problema de salut pública. Què és que la mort del Sr. Alpha Pam no és suficient? Perquè és l'exemple de l'aplicació que vostès han fet.

Què vol que parlem de l'atenció sanitària? No digui que no, els professionals diuen que no coneixen els criteris, vostè ha dit que varen mentir, no varen constituir en cap moment la Comissió de Salut Pública. Factures, compromisos de pagament, això és la realitat i basta llegir la comissió d'investigació interna que vostès han fet.

Una altra de les qüestions, introduir els copagaments lligats a cartera de serveis comuns suplementària. Quin gran frau electoral del Partit Popular! Cap d'aquestes mesures no les varen anunciar vostès abans de les eleccions i així tenim, els pensionistes per primera vegada, i gràcies al PP, paguen un copagament en medicaments, els exprimeixen, els han tret 10,7 milions en un any i ara hi han de dedicar entre un 5 i un 7% de la seva pensió. I no és suficient això, vostès els cobren els excedents. Vostè ara té, en un any, 2,5 milions que han circulat per les farmàcies que els han llevat innecessàriament als ciutadans, en aquest cas pensionistes. Per què no fa l'aplicació informàtica en el programa de recepta electrònica com han fet altres comunitats autònomes? La darrera Extremadura, des de dia 1 de novembre.

Per això, el punt tres i quatre van en aquesta direcció. I sense sortir dels efectes adversos de les seves decisions, nous copagaments per a l'any que ve, nous copagaments, entre d'altres, el que volen cobrar els medicaments dispensats a les farmàcies dels hospitals. Ja sap vostè que això afecta persones amb malalties greus, crònics, persones amb càncer, hepatitis crònica, leucèmia, artritis reumatoide i altres tipus de malaltia. Persones que pagarien per no tenir ni la malaltia ni haver de prendre el medicament. I, quina justificació donen? L'ús racional del medicament. Vostè pensa que algú va a treure medicament a una farmàcia d'hospital per al càncer de mama perquè fa un mal ús del medicament?

Per això, nosaltres li deim en el punt de la moció que el Parlament demani la derogació de la resolució que vostè ja ha aprovat a Madrid i que fa possible aquest cobrament. Altres comunitats autònomes han posat recursos d'alçada, han demanat que es retiri la resolució. Volem que les Illes Balears facin el mateix que han fet altres comunitats autònomes. Per això, també ens oposam a aquests nous copagaments als quals vostè i el PP ja els han donat el vistiplau, transport sanitari no urgent, prestació ortoprotètica i dietètica.

Els ciutadans paguen impostos, i ara vostè el que vol fer és que si estan malalts, si són febles, si són vulnerables, a més, vol que paguin més. I nosaltres, en aquest cas, no estam d'acord i, per tant, volem que el Govern assumeixi el compromís que no aplicarà aquests copagaments, i en les seves mans està fer-ho.

Parlam de llistes d'espera. Més d'un 10% de la població es troba en aquesta situació, parlin amb els professionals sanitaris i li explicaran com afecten la salut aquestes llistes d'espera. Durant dos anys han mirat cap a un altre costat, no existien, no hi havia informació, no hi ha memòries, no faciliten quadres de comandaments del Servei de Salut, vostè és el campió de l'opacitat i el seu govern en això té mèrit.

Per això, nosaltres demanam que es torni a l'acord del Parlament de llistes d'espera cada tres mesos d'intervencions quirúrgiques, de consultes externes i de proves complementàries. Les grans amagades de la seva gestió, les que no existeixen, i que són clau dins un procés assistencial.

Vostès fa quasi divuit mesos que han derogat el Decret de garanties, els ciutadans no tenen garanties, no poden anar a cap banda ni a cap jutjat, només poden anar a la privada que els fa una rebaixa del 50%, perquè vostè no els dona l'atenció ni en temps ni en forma. Els doblers rompen l'equitat d'accés dels ciutadans a l'atenció sanitària.

Per això, nosaltres demanam que hi hagi llistes d'espera cada tres mesos, que tornin a posar el temps de garantia en 180, 60 i 60 dies, en intervencions quirúrgiques, consultes i proves complementàries, i que facilitin la informació que vostè té obligació de donar i nega repetidament, com són els quadres de comandaments, que vol dir saber què fa el Servei de Salut.

I passam al final, un desastre de planificació i gestió de recursos sanitaris. Es recorda de dia 30 d'abril de l'any passat quan vostè desafortadament defensava tancar dos hospitals sociosanitaris que eren molt dolents, que havien de fer la seva feina la Creu Roja i Sant Joan de Déu? Tot això és fruit de la seva mala gestió i planificació. Ara ens trobam aquests dos hospitals, Creu Roja i Sant Joan de Déu, en situació d'indefinió. La Creu Roja fa 28 mesos que la té sense conveni, 28 mesos, i va convocar un concurs que mai no hagués hagut de convocar. La seva nul·la planificació ens costarà al conjunt de ciutadans 6,5 milions més d'euros. I ho fa amb el rebuig de professionals, amb el seu desconeixement, amb opacitat, amb nul·la transparència i això fa que ningú no sàpiga què cuina.

Nosaltres li demanam que no sectoritzi la població de 64.000 persones de Palma, que es mantengui l'atenció traumatològica, i les seves urgències, i la rehabilitació a l'hospital Son Llàtzer, i si després ha de fer d'una forma complementària convenis amb hospitals privats sense ànim de lucre, ho faci; que formalitzi la continuïtat assistencial de la Creu Roja, i que tot això ho faci amb l'acord dels professionals sanitaris i dels seus representants sindicals. Parlam d'hospitals, però també d'atenció primària.

I deix un poc per al final el tema de radioteràpia, del servei d'oncologia radioteràpica, del nou hospital de Can Misses, que nosaltres demanam que es doti de recursos propis i que la gestió sigui pública. Volen fer el que no ha fet ningú en aquesta comunitat autònoma, que és un bocí de l'assistència sanitària, de l'atenció sanitària, privatitzar-la. I vostè ho sap, i a nosaltres no ens sembla bé i no hi estam d'acord. Una cosa és externalitzar determinades coses, però en assistència sanitària no ho ha fet ningú...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Vicenç, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... i vostès proposen que aquesta empresa compri els aparells, doti de personal i ho gestioni tot privadament. Ni garantiran cartera de serveis ni garantiran seguretat clínica, però nosaltres volem recursos i gestió pública.

I, finalment, li demanam que després de dos anys faci una adequada planificació de recursos propis i millori la seva gestió, però evidentment necessitam la informació que legalment i com a diputats en tenim dret. Tenen l'oportunitat de rectificar una vegada més la gran especialitat del Sr. Sansaloni, tornar enrere les seves decisions. És un exemple d'aquest govern, però nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, ha d'acabar.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... els ciutadans esperam que ho faci. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs.

(Alguns aplaudiments)

Per part del Grup Parlamentari Popular, i per defensar les esmenes 13565/13 i 13566/13, té la paraula la diputada Sra. Catalina Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Abordam aquesta moció extensa del Partit Socialista, de catorze punts, i passaré a explicar quines són les nostres postures i les nostres esmenes.

En el primer punt, relatiu a l'eliminació de la taxa de deu euros per l'emissió de la targeta sanitària individual, dir que des del mes de setembre el Govern lliure als ciutadans la nova targeta sanitària, una targeta identificativa amb fotografia, xip de proximitat i banda magnètica, una targeta que compleix tots els requisits per tenir una correcta interoperabilitat de tots els sistemes de salut de les diferents comunitats autònomes del nostre país, i que incrementa la seguretat del pacient i evita que se'n faci un ús fraudulent.

Enguany les famílies nombroses estan excloses del pagament de la taxa per obtenir la targeta sanitària, i en el pressupost de 2014 ja es contempen exempcions i bonificacions per als perceptors de pensions no contributives i de rendes mínimes. Nosaltres presentam una esmena perquè el Govern continuï progressivament fent extensiva l'exempció de pagament a nous col·lectius socials anualment.

Respecte del punt número 2, dir que ja existeix una regulació que permet la cobertura sanitària als col·lectius vulnerables. Les persones que no tenguin la condició d'assegurades ni de beneficiàries del Sistema Nacional de Salut podran subscriure un conveni especial de prestació sanitària que els permetrà accedir a les prestacions de la cartera comuna bàsica de serveis assistencials del Sistema Nacional de Salut, tal com regula el Reial Decret 576/2013, de 26 de juliol.

També el Servei de Salut de les Illes Balears, quan entrà en vigor el Reial Decret 16/2012, va elaborar uns criteris generals d'aplicació pels quals queda garantida l'assistència sanitària en l'assistència urgent per a malaltia o accident, assistència en embaràs, part i postpart, assistència a menors de 18 anys, assistència en els supòsits de salut pública, també a persones sol·licitants de protecció internacional i de víctimes al tràfic de persones amb permanència autoritzada a Espanya.

Per tant, cap persona que ho necessiti queda desatesa a la nostra comunitat autònoma i no votarem a favor d'aquest punt.

Respecte al tercer, demanen al Govern que els pensionistes no facin efectiu el copagament farmacèutic, crec que vostè demana al Govern que deixi de complir la llei i això òbviament no és possible ni crec que sigui normal en un grup polític que ha governat i que supòs que té aspiracions d'algun dia a tornar governar.

No repetiré quin és el sistema de copagament farmacèutic per als pensionistes, s'ha explicat aquí moltes vegades. Sí que voldria informar que amb la nova normativa ara el 2,85% de la població espanyola està exempta de realitzar aportacions per a l'adquisició dels medicaments, per ser aturats de llarga durada o bé per ser actors de pensions no contributives; un total d'1.328.894 persones febles econòmicament que abans del Reial Decret 16/2012, havien d'abonar els seus medicament i ara ho han pogut deixar de fer, a les Illes Balears sumen un total de 24.372 persones les que ja no paguen res per als medicaments segons el Ministeri de Sanitat.

El quart punt tampoc no el votarem a favor, demanen modificar el sistema de copagament farmacèutic i posar-lo en funció de la renda de cada persona..., perdó, modificar el sistema de copagament farmacèutic i posar-lo en funció de la renda de cada persona, consideram que és un sistema just i una mesura estructural que ha donat un respir a les arques públiques d'un sistema nacional de salut llastrat per un deute de més de 16.000 milions d'euros.

El Govern balear fa un gran esforç per retornar als pensionistes les quantitats abonades per excés d'aportació en l'adquisició de medicaments a les farmàcies i en aquest sentit va la nostra esmena.

Als punt 5 i 6 també hem presentat esmenes, òbviament el Govern de les Illes Balears preferiria no haver d'aplicar cap tipus de copagament als serveis sanitaris, però ja sabem el deute real i les seves conseqüències també i la prioritat és la sostenibilitat i la continuïtat dels serveis sanitaris públics.

Per tant, el compromís del Govern és, en relació amb el que demanen els punts 5 i 6, que cap ciutadà de la nostra comunitat deixarà de tenir accés per raons econòmiques als medicaments de dispensació hospitalària ni al transport sanitari no urgent ni a la prestació ortoprotètica ni dietètica. Cap balear deixarà de tenir aquestes prestacions encara que el seu nivell econòmic l'impedeixi pagar-los.

El punt 7, publicació de les llistes d'espera quirúrgiques, de consulta i de proves complementàries cada tres mesos, he de dir que tal com ja ha manifestat la Conselleria de Salut amb anterioritat hi ha la disposició a publicar les llistes d'espera en un termini mai superior a sis mesos. És molt evident que l'exigència que ara aplica el PSOE no s'aplicava quan ells eren al Govern i el PP li demanava informació sobre les llistes d'espera.

Més opacitat i foscor de la que vàrem viure amb el modificat de Son Espases i amb les xifres del sobrecost que aquest modificat va produir durant la passada legislatura no l'hem vist encara a la present. Vostè va tardar, Sr. Thomàs, tota la legislatura a facilitar aquesta informació. Per tant, crec que el títol de *champions* de l'opacitat encara no li ha pres ningú.

Respecte al punt 8, votarem en contra, ja coneixem tots quina és la difícil situació econòmica heretada des de l'anterior govern, que això ha complicat la gestió de les llistes d'espera quirúrgiques i ha obligat a derogar el decret de garanties aprovat el 2006, el 83. Ara es dona compliment al Decret de garanties de demora nacional, el Reial Decret 1039/2011, cap pacient no ha d'esperar més de 180 dies en els processos quirúrgics de cinc

patologies com són cardíacovascular i coronària, cataractes, pròtesi de maluc i de genoll.

S'apliquen criteris de prioritació i es garanteix que cap pacient amb una patologia greu o en sospita de tenir-la hagi d'esperar més de 60 dies per fer-se les proves pertinents. Com saben, també a la nostra comunitat s'està tramitant un nou decret de garanties autonòmic que incorporarà al que diu el nacional un sisè supòsit sobre intervencions quirúrgiques oncològiques que es duran a terme en un termini màxim de 30 dies.

Si l'anterior govern, Sr. Thomàs, vostè era el conseller, hagués fet una gestió econòmicament responsable i no el dispendi que va fer, segurament ara podríem continuar aplicant el decret de garanties que va fer el Partit Popular l'any 2006.

Al punt 9 no votarem a favor, la Conselleria de Salut li ha contestat ja més preguntes durant un any que vostè durant els quatre anys que va ser conseller, per tant, no es queixi tant i no demani contínuament el que suposa un bloqueig administratiu inadmissible.

Al punt 10 votarem que no, el Govern treballa permanentment amb diàleg i estreta col·laboració amb els agents professionals implicats per dissenyar el millor model sanitari que pugui donar resposta a les necessitats assistencials dels ciutadans de les illes. Per tant, no vengui a crear problemes abans que aquests sorgeixin.

Al punt 11 votarem que sí, relatiu a la formalització de la continuïtat assistencial a l'hospital Creu Roja. Vostè sap que el passat divendres el Consell de Govern ja va prendre un acord per signar un conveni singular amb la Creu Roja per quasi 18 milions d'euros que tindrà una durada fins a l'any 2018.

Al punt 12 feim una esmena amb la qual afegim "continuar treballant", pensam que el Govern no ho ha deixat de fer mai; si un tret hi ha que caracteritza la Conselleria de Salut és la seva capacitat de diàleg i l'estreta col·laboració amb tots els professionals sanitaris. Pensam que l'eficiència i l'optimització de recursos que s'està aconseguint en són la prova més clara i evident.

Al punt 13, relatiu a la radioteràpia al nou hospital Can Misses, també hem presentat una esmena. He de dir que escoltar-lo precisament a vostè, Sr. Thomàs, defensar la radioteràpia a Can Misses ens escarrufa un mica i ho dic perquè era vostè el conseller que mentre tirava els sous amb el modificat aquell de Son Espases, que ens va costar 280 milions d'euros, a la vegada havia encomanat un projecte per redactar, per fer el nou hospital Can Misses amb moltes deficiències i que tampoc no contemplava, no planificava l'espai que havia d'albergar el búnquer de la radioteràpia.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, te vostè, Sr. Thomàs, molt poca autoritat moral i molt poca vergonya per venir aquí a fer exigències respecte a la radioteràpia que ben prompte gaudirem els eivissencs i els formenters al nou hospital Can Misses.

(Remor de veus)

El president Bauzá ens va anunciar el passat dia 31...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Silenci, per favor.

LA SRA. PALAU I COSTA:

... que el pròxim mes de juny s'obrirà al públic aquest nou hospital, una instal·lació magnífica que disposarà del servei de radioteràpia per atendre els pacients d'Eivissa i Formentera, aquest serà un servei concertat, tindrà un pressupost d'1.700.000 euros, però estarà coordinat i baix la supervisió del servei de Son Espases quant a protocols de tractament i se seguiran idèntics paràmetres de qualitat que els proporcionats a l'hospital de referència.

Per tant, un servei de qualitat i un servei gratuït per a tots els habitants d'Eivissa i Formentera que ja no ens haurem de desplaçar fora de les nostres illes per rebre aquest tractament.

A més, vull dir que el servei de radioteràpia disposarà d'un equip d'alta tecnologia i la mateixa cartera de serveis que Son Espases...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sí, ja acab, Sr. President. Li puc assegurar que amb això es compleixen les aspiracions de la població pititüsa i ens quedam molt enfora del que podríem esperar si vostè, Sr. Thomàs, continuàs sent avui dia el conseller de Salut d'aquesta comunitat.

Dir-nos que sí que estava incorporat al seu projecte, miri, ens resulta tan creïble com quan vostè ens deia que l'hospital s'inauguraria l'any 2011.

Al quart i darrer punt també hem presentat una esmena, volem afegir "a continuar fent una adequada planificació dels recursos propis i millorar la seva gestió" perquè el Govern no ha deixat de fer-ho en cap moment i si no l'accepta no li votarem a favor.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Palau. Per part del Grup Parlamentari MÉS i per defensar l'esmena 13572/13 té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Donarem suport a cadascun dels punts que ha proposat el Partit Socialista i li feim una esmena perquè quedi clar el que intentam esbrinar quan deim que hi ha d'haver una atenció als col·lectius més vulnerables.

En relació amb el primer punt, que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a eliminar la taxa de 10 euros per a l'emissió de la targeta sanitària individual, sens dubte, de fet, és un dels motius pels quals no donarem suport els pressupostos sanitaris. És una taxa que no té cap tipus de justificació, que és accedir a un dret a la sanitat pública. A més, és curiós que ara el Partit Popular estigui tan orgullós de les excepcions que fa a aquesta taxa, recordi, Sr. Thomàs, que va presentar el grup MÉS tota una sèrie de propostes per reduir o per evitar que determinats col·lectius..., -bé, en sortir ho digui-, vàrem demanar que es reduís a determinats col·lectius, vostè ens va donar suport, però el Partit Popular no li va donar suport i eren famílies nombroses, persones...la renda bàsica, les pensions més baixes, el Partit Popular que està tan orgullós ara fa dos anys va votar en contra supòs que amb el criteri del Govern.

Per tant, el segon punt també, pensam que, com dèiem abans i com va bé definir el conseller que la sanitat és una de les polítiques fonamentals de benestar perquè és una de les polítiques que redistribueix la renda, no entenem, si ho té tan clar, com exclou 16.000 persones, no ho podem entendre, si ho té tan clar, com és possible excloure 16.000 persones, col·lectius que altres comunitats autònomes tan sols no han hagut d'esperar l'estirada d'orelles que li ha fet la defensora del poble, ho fan fet abans, Galícia ho fa fet abans, Andalusia, Catalunya i aquí no els dóna la gana. No els dóna la gana que aquest col·lectiu d'immigrants tenguin accés normalitzat a la sanitat pública.

No ho podem entendre perquè encara no hem sentit cap argument. A més, feim preguntes al conseller perquè ens digui quin estalvi ha tengut i no ens contesta. Ens ha contestat una cosa genèrica que ha estat una adaptació al reial decret. No és capaç de dir-nos aquestes 16.000 persones quin estalvi ha suposat al Govern de les Illes Balears, perquè no ho podem mesurar, ja ho va dir una sentència o una interlocutòria del Tribunal Constitucional que va dir "és que el Govern central no ens ha explicat quines mesures econòmiques o quin estalvi es produeix", doncs aquí tampoc no ho saben explicar.

El punt 3, és que ens sembla que, a més, és quasi una necessitat aprovar-lo, a més després de les explicacions que a preguntes del Grup Socialista en una comissió va presentar o va explicar el conseller, s'han recaptat en un any, aplicant el copagament als pensionistes, 2.728.000 euros -2.728.000 euros- i només s'han tornat a la data de... fa quinze dies, 1.547.000 euros, vostès fan calaix amb els pensionistes i, vostès troben que després d'aprovar això que no els funciona, que no poden tornar els doblers..., i el Partit Popular fa una esmena que diu "quan es pugui, en el menys temps possible", vostè troba que unes persones que han pagat uns doblers que no els pertoca, l'Administració pública els els ha de tornar quan li vagi bé?

Vostè no pensa que som a un estat de dret i hem de saber quan l'Administració pública ens ho pot tornar? Hi ha un "daixò" que posa un decret que posa..., o una ordre que posa cada sis mesos, però no ho compleix!, però no ho compleix! I el Partit Popular ens diu que ho esmenem a la baixa encara, a aquests sis mesos, quan es pugui, el més breu possible, encara si digués cada tres mesos encara es podria acceptar, però el Partit Popular fa una esmena que està per davall l'ordre actual i que vostè incompleix, perquè no torna els doblers quan toca.

Per tant, a qui se li ocorre, quin ha estat el brillant capet que diu "facin pagar a aquests pensionistes, rompent una de les cohesions que teníem en el sistema sanitari, que és qui està més malalt, qui té potencialment la possibilitat d'estar més malalt, que són les persones majors de 65 anys, no paguin les medecines que necessitaran, vostès rompen amb aquesta solidaritat internacional, intergeneracional, disculpin, i a més a més, es compliquen la vida administrativament perquè els cobren més del que han de pagar per després retornar-los-ho, quanta gent utilitza vostè per fer això? Quanta gent utilitza, Sr. Conseller, per fer aquest retorn i ara li cobro i ara ho retorn i ara càlcul i ara tal? Seria interessant veure-ho.

El punt 4, allò de la recepta electrònica, també vàrem fer proposicions no de llei, recepta electrònica, targeta sanitària, qualsevol cosa que sigui possible perquè aquestes persones quan hagin pagat ja els 8 euros no se'ls hagin de tornar pagar, perquè les dades són les que tenim.

A més, ens ha dit la portaveu del grup parlamentari que no era possible, que no era possible desobeir una llei estatal, el nostre Estatut ens dona plenes competències autonòmiques en temes de salut, per tant, ho podem fer com ho ha fet Galícia, com ho ha fet Andalusia, és que no volen fer-ho. No s'excusin en la llei, en aquest reial decret, l'Estatut ens ho permet, l'article 25 ens diu que ho podem fer, vostès són els que no ho volen fer, diguin-ho clar, no s'excusin en reial decrets.

El punt 5, sempre li hem donat suport i li tornarem donar suport..., el copagament que era una de les batalles més importants que tenia el Govern del Sr. Rajoy perquè la justificació era que el que feia era baixar la despesa sanitària en farmacologia, ara resulta que a l'any 2013, en el mes de setembre de 2013 ha pujat, ha pujat un 9,75.

Vull dir, aquesta hipòtesi que si feim el copagament reduïrem la despesa farmacèutica no els ha funcionat i sí, ara el ministeri d'una forma molt espavilada en lloc de comparar el 2013 amb el 2012 ha comparat el 2013 amb el 2011, quan sempre s'havia fet anualment, interanualment, 9,75, no un 1 ni un 2; 9,75, la despesa farmacèutica es torna disparar, el copagament no funciona per contenir aquest problema.

A publicar les llistes d'espera quirúrgiques, de consultes i de proves complementàries cada tres mesos, si això sempre es feia, era un acord parlamentari al qual es va arribar amb el Partit Popular quan era consellera la Sra. Castillo. Publicar cada vegada, cada tres mesos aquesta informació, què té a veure amb l'austeritat? No té res a veure, és una informació que es dona i ja està. No hi ha cap procés d'austeritat aquí, simplement és que volen ser més opacs que fa tres anys, això és l'únic que hi ha, perquè vostès no volen publicar aquestes llistes d'espera cada tres mesos. Aquí no hi ha estalvi, és penjar una informació a la

pàgina web, no hi ha cap estalvi aquí. Per què no ho volen fer? Perquè no volen ser transparents, així de clar, aquest és l'únic problema.

Tornar al fet que la gent no esperi més de 180 dies per a cap intervenció quirúrgica, això ho teníem, hem tornat cap enrere i ens sentim orgullosos d'això? Almanco no presumim, Sra. Palau, no siguem..., valorem-ho com a una cosa negativa que s'ha de recuperar, que ens presentem...que quan pugui ser es pugui fer, però no insistir que això quasi, quasi ha estat una millora, esperar més de 180 dies en qualsevol procés. Això no ha estat cap millora, almanco reconeguem, perquè això quedarà escrit, si algú algun dia ho llegeix al *Diari de Sessions* que no ens hem tornat bojos aquí, que tots sabem que això ha estat un retrocés i que s'ha de recuperar i podrà vostè justificar-ho per raons econòmiques i nosaltres podem donar altres arguments, però almanco no fem aquí un acte de presumir d'aquesta estafa.

Al punt 9 també li donarem suport, allò de la Creu Roja, faltaria més, a més és veritat que es va... el Consell de Govern ho va aprovar la setmana passada. "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a treballar conjuntament i cercar acords amb els professionals sanitaris i els seus representants sindicals en relació a la reorganització assistencial de determinats espais sanitaris", cap problema.

El tema de radioteràpia és cabdal. M'agradaria que aquí sortís que es pogués aprovar el que posa aquest punt, que sigui de gestió pública. Sempre hem dit i la nostra tesis és que tot aquest canvi que està fent el Partit Popular és per canviar de mentalitat als ciutadans, que no puguin esperar una sanitat pública i que progressivament ens adaptem i canviem la mentalitat en acceptar la sanitat privada. I aquesta és una passa més, ens fan pagar per allò que no pagàvem, ens fan canviar de mentalitat, compartir espais públics i privats, que la gent ja no sap si està davant d'un funcionari o d'un subcontractat. I ara això és una passa més. Un servei íntegrament privat, aquesta és una passa més cap a la privatització progressiva.

Diu: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a fer una adequada planificació dels recursos propis i millorar-ne la gestió". Cregui'm que és ben necessari, perquè la memòria dels pressuposts de l'any 2014 és un clar exemple d'allò que no es planifica. Si vostès llegeixen la memòria de sanitat de l'any 2014, "aquest any començarem a construir el sociosanitari de Son Dureta", ho posa la memòria, edifici B. "Tendrem nous equips d'inserció comunitària per a salut mental". "Reformarem els pavellons de l'antic Hospital Psiquiàtric". "Manacor tindrà un hospital de dia de salut mental". I tot això no es farà perquè no hi ha pressuposts a la part de pressuposts.

És ben necessari, Sr. Conseller, que aprenguin a planificar.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

(*Remor de veus*)

Té la paraula el grup parlamentari presentant per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs per un temps de cinc minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

I deix per al final la radioteràpia d'Eivissa. Mirin, aquest parlament va prendre una decisió, que l'hospital nou d'Eivissa, que vàrem dissenyar i vàrem deixar començat, tengués radioteràpia, una decisió de l'any 2008. Miri, ha dit una mentida tan grossa ..., plànols del nou Hospital d'Eivissa, juny del 2009, juny 2009, juny 2009, espai per a radioteràpia. I vostè diu que no hi era...

Gràcies, presidenta. El primer que diré és que acceptam l'esmena que ha presentat el Grup MÉS i no podem, no podem acceptar les esmenes que ha presentat el Partit Popular. Que vostès diguin que esperen tenir disponibilitat econòmica per llevar la taxa de la targeta, o per no fer pagar determinats col·lectius, etc., però i la disponibilitat econòmica que tenen per renunciar a 3,5 milions de desgravacions en assegurances privades? Al que té doblers per a una assegurança privada el bonifiquen i al pobre pensionista que cobra 700 euros, el foten, així de clar!, sí ...

(*Continua la remor de veus*)

És més, miri, miri la mentida. Ha tardat 10 mesos en aconseguir el Pla funcional. Pla funcional que evidentment sap què diu de radioteràpia? "*Espacios a dotar para futuras ampliaciones de la cartera de servicios prestados en un hospital...*"

(*Remor de veus*)

(*Remor de veus*)

I vol que acceptem disponibilitat econòmica? La tenen per allò que volen.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, Sra. Diputada! Sr. Thomàs, continuï.

Diu després, "*convenios especiales para los inmigrantes*". Escolti, sap quants se n'han signat a tot Espanya en els dos primers mesos? Digui, digui, em sobren dits d'aquesta mà, 3 convenis especials i són 3 persones, 2 a Canàries i 1 a Múrcia. La gran solució, paraules de la Sra. Mato. Mirin, vostès pel que serveixen. Vostès varen cometre un greu frau electoral, han introduït copagaments, fan que paguen els pensionistes. Però, a més, els treuen els doblers i han tengut més de 2,5 milions d'euros rodolant per les farmàcies. Però per què no fan una aplicació informàtica? Per què volen tenir els doblers a les farmàcies?, perquè els doblers són a les farmàcies. No volen fer-ho. I vol que acceptem..., després diu el compromís que no acceptaran nous copagaments. Però si varen mentir. Jo he sentit tres consellers dir que no aplicarien copagaments, els tres mentidors com Judes, tots tres. I em demana que accepti el compromís? Escoltin, no se'n riguin!

EL SR. THOMÀS I MULET:

Què? En el Pla funcional, "*en el futuro, reserva de espacio*". És més, són tan beneïts que quan vaig aconseguir al cap de deu mesos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, per favor, respecte!

(*Continua la remor de veus*)

EL SR. THOMÀS I MULET:

Quan vaig aconseguir el Pla funcional després de deu mesos de demanar-ho, adjunten una carta del Servei de Salut que diu: "s'esmenta que la radioteràpia estarà a una cartera de serveis futura". Sap de quan és aquest escrit? De dia 16 de setembre de 2013. O sigui, a meitat de setembre ni tenien previst posar-ho.

(*Continua la remor de veus*)

Ni tenien previst posar-ho.

Per tant, miri, nosaltres no estam d'acord que sigui ni de recursos propis ni amb personal privat, és el que ha dit la Conselleria de Salut, una empresa externa comprarà l'accelerador, posarà el personal. I això no és externalitzar, això és privatitzar i és la primera vegada que una part de l'assistència sanitària en aquestes illes se privatitza. I a més, li donaré una novetat, són tan bons planificant, sap que són tan bons, que han hagut d'anul·lar quatre concurs per dotar el...

Llistes d'espera de tres mesos ho va aprovar aquest Parlament i no es necessita un duro. Han derogat el decret, els ciutadans no tenen garanties, han vulnerat l'Estatut d'Autonomia. Se'n foten, els és exactament igual! I perdoni, ja el sùmmum, vostè que ja du dotze anys en aquesta cambra, és que li digui a un diputat que no faci preguntes al Govern. Però on s'ha vist mai, si és la funció d'un diputat! Per què ho fa vostè? Sap què passa? 26 peticions de quadres de comandament, per saber què fa el Servei de Salut, ni una, ni una! Això són la Sra. Castro, Sr. Mesquida i Sr. Sansaloni, 26, Sra. Presidenta, així es guanya el respecte a una cambra. I no estan treballant per als ciutadans, no hi estan, no treballen per als treballadors, duen negociacions d'amagat i nosaltres, fruit d'una mala planificació d'aquest senyor, el Sr. Sansaloni va ser el primer director general de Planificació i sap què va demanar el dia que va agafar el relleu del director antic? Què és això de la planificació sanitària? I ja ho hem vist durant dos anys, ara tanc dos hospitals, ara se'n van a la Creu Roja, ara torn enrera. No faci que no, és la realitat, ho saben els ciutadans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, acabi.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Quatre concursos han hagut d'anul·lar. I n'hi comentaré un perquè ja és com una foto...

LA SRA. PRESIDENTA:

No té temps per comentar res. Acabi.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...és l'equipament de diagnòstic d'imatge. Sap per què no l'han fet? Perquè el plec de condicions posava que podien presentar-se empreses amb aparells de segona mà, com va fer Philips i per això ho han hagut d'anul·lar. Quatre concursos, magnífica gestió, però més d'un 10% de la població està en llista d'espera i sense garanties, i això afecta greument la salut.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Entenc que com que no s'han acceptat les esmenes per part del Grup Parlamentari Socialista faríem votació separada dels punts 11 i 12.

Ara començarem la votació separada dels punts 11 i 12 d'aquesta moció. D'acord? Començam.

Aquests dos punts queden aprovats per 57 vots a favor.

Ara passarem a la votació de la resta de punts d'aquesta moció. Començam. Votam.

Queden rebutjats per 33 vots en contra i 24 a favor.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 3357/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma constitucional per avançar cap a l'estat federal.

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de dues proposicions no de llei i en primer lloc debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 3357/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma constitucional per avançar cap a l'estat federal. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la proposició no de llei. Té la paraula el Sr. Cosme Bonet per un temps de deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La setmana passada la vicepresidenta del Govern espanyol, es demanava a la Comissió Constitucional del Congrés de Diputats, què és avançar cap a un model federal?, un canvi del llistat de competències a favor de l'Estat o en l'altra direcció?

Aquestes paraules de la Sra. Sáenz de Santamaría reflecteixen una idea simplista i a la defensiva de l'únic plantejament seriós i concret que s'ha fet d'una idea reformista per a Espanya; una idea que no és altra que l'evolució cap a l'estat federal i que ha estat plantejada pel Partit Socialista; una proposta autènticament reformista que va ser acordada per tots els secretaris generals de les diferents federacions socialistes, per tant tancada internament; una proposta on els socialistes de les Illes Balears hi vàrem aportar la nostra opinió que avui reflectim en aquesta proposició no de llei que duim a debat.

Per què plantejam una profunda reforma de la Constitució en el sentit de superar l'Estat de les autonomies i avançar cap a l'articulació federal de l'Estat espanyol? Aquesta proposta respon naturalment a la crisi territorial que existeix a Espanya i que seria absurd negar. L'epicentre d'aquesta crisi es troba, per suposat, a Catalunya. Davant d'aquesta situació no es pot mantenir una postura immobiliària com la que té el Govern central, no es pot esperar que un problema complex com aquest es resolgui tot sol amb el temps. El president Rajoy ens té acostumats a aquesta actitud, esperar que els problemes se resolguin tot sols. Es veu que no ha evolucionat des del temps del Prestige.

Però aquesta actitud absent dels problemes, similar a la que tenim aquí amb el nostre president respecte el conflicte educatiu, no resol els problemes, en tot cas els empitjora. En primer lloc hem d'insistir que la nostra primera demanda, com a socialistes, és diàleg, perquè sense un diàleg sincer entre Catalunya i el Govern actual la crisi actual no té solució possible. Per això des del nostre punt de vista cal plantejar que l'Estat de les autonomies, un èxit històric des del moment de l'aprovació de la Constitució de 1978, s'ha esgotat.

Què cal fer per tant? Nosaltres proposam adaptar la Constitució Espanyola al segle XXI, evolucionar en l'Estat de les autonomies cap a un estat veritablement federal. I en aquest sentit aquesta reforma constitucional s'haurà de basar en una sèrie d'eixos que són els que explicam avui en aquesta proposició. Un d'ells es basa a reforçar i respectar les identitats que formen l'Estat espanyol, una realitat pluricultural, plurilingüística i plurinacional avui en dia indiscutible i que ha de tenir empara en el text constitucional. Recordem que quan es redacta la Constitució de 1978, a pesar del vigor demostrat pel seu text en els anys de vigència, no es pot contemplar, no s'hi pogué reflectir en el text original aquesta realitat plural d'Espanya, allò que en aquell temps s'anomenava "*ruido de sables*". El fet que el dictador feia tan sols tres anys que havia mort, sens dubte varen marcar la redacció de la nostra llei fonamental, però aquells condicionants avui en dia ja no hi són. Amb una constitució de caire federal, els estats o les comunitats polítiques que formen la federació són anomenats dins el propi text, perquè són les entitats que cedeixen part de la seva sobirania per constituir un estat més fort i més gran.

Aquesta mancança que té la Constitució de 1978 s'ha de superar, així com s'ha d'assumir també la realitat plural d'Espanya dins del propi text constitucional. Aquest ha de deixar clara l'obligació de les comunitats federals i de l'Estat central de defensar els trets identitaris desenvolupant concretament articles com el 3.3, que recordem el que diu, crec que no és de més recordar-ho en aquest parlament: "La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció". Més enllà, s'han de contemplar aspectes que resolguin algun dels motius de conflicte que es troben en l'actual estat de les autonomies i que són fruit de la forma com se dissenya la descentralització de l'Estat l'any 1978: una forma oberta, en la qual durant 30 anys hem anat evolucionant, creixent en capacitat competencial de les comunitats autònomes, en detriment del poder central. Ara bé, cal que blindem les competències autonòmiques front el Govern central, delimitant clarament les d'una administració i les de l'altra, aplicant com a norma general que les competències no atribuïdes es considerin pròpies dels territoris i no de l'Estat.

Un altre punt important a abordar és el sistema de finançament, també un tema de debat freqüent en aquest parlament. Aquest sistema de finançament s'ha de constitucionalitzar, de manera que no es pugui modificar a voluntat de legislador de torn, un sistema que funciona segons els criteris d'un estat federal, que haurà de basar-se en dos principis: ordinalitat i lleialtat institucional, que garanteix que una autèntica autonomia financera, clarificant les competències en matèria d'ingressos i de despeses i blindant les comunitats contra les interferències del poder central. Igualment els mecanismes de coordinació, així com de participació de les comunitats en el Govern de l'Estat s'han de clarificar i constitucionalitzar.

Això a la nostra proposta significa que s'han d'incorporar al text constitucional els mecanismes de cooperació institucional que s'han creat al llarg d'aquests anys de gestió autonòmica, les conferències sectorials i particularment la Conferència de Presidents, que són organismes que pel seu pes institucional i la seva funció coordinadora han d'estar reflectits dins la Constitució. Igualment una institució com el Senat, ja definit el 1978 com a cabra de representació territorial, ho ha de ser realment, modificant la seva estructura i fent que la seva representació s'elegeixi per comunitats autònomes i no per províncies, com fins ara. Totes les institucions de l'Estat s'han d'interpretar sota el prisma de l'estructura federal, també el Poder Judicial, que ha de tendir a una progressiva federalització.

Finalment, cal que realment s'assumeixin que les comunitats autònomes són part de l'Estat, que l'Estat no es pot entendre sense els territoris que el conformen. No són uns mers ens descentralitzats i molt menys avui en dia. S'ha de reconèixer que al cap dels anys les comunitats formades a partir de províncies han adquirit maduresa política suficient perquè el seu paper quedi clarament contemplat i blindat per la Constitució, sense possibilitat d'involució i, a més, contemplant la possibilitat dels distints graus d'asimetria entre elles, una asimetria que no és un concepte nou. Aquesta asimetria se troba ja dins la pròpia Constitució de 1978 en la redacció actual. La Constitució ja preveu diferents mecanismes per arribar a l'autonomia, contempla clarament l'accés a l'autonomia de

forma directa a Catalunya, a Euskadi, a territoris històrics, en la redacció de la disposició transitòria segona.

En definitiva, plantejam un canvi profund a l'estructura territorial de l'Estat. Aquest és el sentit d'aquesta proposició no de llei. No entrem en altres aspectes que des del Partit Socialista també s'ha proposat incloure en una eventual reforma de la Constitució, com són els drets a l'atenció sanitària o els drets a l'atenció social. En definitiva, també proposaríem, tot i que no en aquesta proposició no de llei, el blindatge de l'estat del benestar.

Si em permeten, per anar acabant, m'agradaria fer un esment a la idea de federació. Darrera la idea de federació hi ha algun concepte que és el fet que prové d'un pacte fundacional entre entitats sobiranes. Aquest pacte se troba en l'essència de la federació de federalisme. Ja Pi i Margall, parlo de fa més de 150 anys, parlava d'allò que es denominava pacte sinalagmàtic, en totes les seves conseqüències. Significava que s'havia de decidir a cada territori prèviament, si se signava el pacte constituent de la federació o bé directament sense (...). Aquest debat tenia lloc en dates tan allunyades com el 1868 o el 1873, en el marc de la revolució gloriosa o de la Primera República. Per tant, hi va haver molt de temps per debatre sobre aquesta qüestió.

Valentí Almirall, un dels pares del catalanisme d'esquerres, autor de *Lo Catalanisme*, reflexionant sobre el tema arriba a una conclusió que sorprèn per la seva vigència avui en dia: les Corts han d'establir abans que res el pacte federal i després declarar els estats independents en allò que no els lligui a aquest pacte. Això ho deien les bases per a la constitució federals de la nació espanyola i per a l'estat de Catalunya.

També ens deia, crec que és important reflectir-ho, i mirin si ho és d'actual el plantejament més actual, curiosament, que alguns plantejaments que hem sentit sobre el debat territorial: dins d'Espanya no existeixen estats sobirans que puguin lligar-se firmant el contracte federal, sinó que el contrari els que han de fer-ho formen part d'un gran conjunt. Així, la federació espanyola no podria ser en rigor resultat del contracte, i ens aporta una solució: es podria obtenir el mateix resultat que donaria la separació i el contracte consegüent per un camí diferent, en comptes d'abdicar els estats declarats sobirans d'una part de la seva sobirania a favor del conjunt, aquest conjunt podria renunciar a favor dels estats que determini establir tota la sobirania menys aquella part que es reservi expressament a la constitució federal.

Per tant, proposa, i nosaltres pensam que amb bon sentit, que l'estat federal s'ha de crear a partir de l'estatus existent, en el nostre cas una constitució democràtica i amb ple vigor, com és la Constitució del 1978, aquesta seria la nostra aposta i el que plantejam avui.

Dèiem abans que dels problemes se'n surt amb diàleg, amb propostes sobre les quals debatrem, amb propostes com la d'avui a partir de les quals es pugui arribar a acords i trobar solucions, aquesta és la voluntat d'aquesta proposició no de llei, aportar idees, propostes a un debat que sens dubte ens afecta i que, de resoldre's en el sentit que nosaltres plantejarem, tendria efectes molt positius per a la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS, per defensar les esmenes RGE núm. 13579/13, 13580/13 i 13581/13. Té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Bonet, el PSOE ens proposa avui una reforma constitucional per avançar cap a l'estat federal, per avançar. Sembla que no gosa proposar-nos convertir l'estat en un estat federal, com ara ens apuntava al final, no fos cosa féssim llarg.

Nosaltres pensam que és més clar dir-ho clar, no li sembla? I a més, els plantejarem una esmena senzilla, elemental, collint-li les paraules finals. Com vostè sap, Sr. Bonet, federalisme ve del llatí *foedus, foederis*, que vol dir tractat, acord, aliança; naturalment, per poder arribar a un acord hi ha d'haver diverses parts, unes parts que s'han de reconèixer recíprocament autonomia de la voluntat, el poder de decidir, de pactar. Així que si avui vostès assumeixen aquest principi de llibertat, la llibertat que permet federar-se o no federar-se democràticament en els pobles lliures, nosaltres donarem suport encantats a aquesta iniciativa, sense entrar en la lletra petita, si no, no.

El mes passat, a un debat en aquest parlament, sobre el dret a decidir, vostès ens deien que si precisàvem que s'exerciria aquest dret en el marc de la llei, vostès el votarien a favor. No ens entenguérem perquè, a parer del nostre grup, els drets democràtics, reconeguts pel dret internacional, no es poden fer dependre d'una constitució. La llibertat i la democràcia no es poden tancar dins una presó constitucional, per formosa que sigui. Tanmateix volem una entesa, per això avui els retrucam: proclamem plegats que la constitució ha d'incloure el dret a decidir i el problema està solucionat.

O no, o no, Sr. Bonet. Ho demanem perquè en poc temps hi ha hagut dues votacions en el Congrés sobre el dret a decidir, a les dues el PSOE ha votat amb el PP, el PSIB també. Fa just quinze dies, els diputats del PSIB al Congrés votaven una moció sobre *la falacia del derecho a decidir*, talment. El PSC no, Sr. Bonet, el Partit Socialista de Catalunya va dir no, perquè per a ells el dret a decidir no és cap fal·làcia, no de bades el PSC forma part del 80% dels diputats catalans que han votat a favor del dret a decidir del poble català, el 80%. En canvi, els diputats del PSIB aprovaren que només hi ha una nació única i indivisible.

No sé si sap, Sr. Bonet, que sembla que la FAES ha trobat una versió del gènesi segons la qual el Senyor, en el setè dia de la creació no va descansar, sinó que va crear la nació espanyola única i indivisible; tanmateix encara és una versió apòcrifa, no canònica i els textos autoritzats mantenen que Déu va descansar plàcidament aquest dia. Sigui com sigui, no ho anirem a encalçar, el que és ben cert és que fa molts d'anys que la nació espanyola es proclama única i sobirana. Per referir-nos a constitucions, comencem el 1812, però hi repari, en aquella nació espanyol i indivisible hi havia *la América Septentrional, Nueva España con la Nueva-Galicia y península de Yucatán, Goatemala, provincias internas de Oriente, provincias internas de Occidente, isla de Cuba con las dos Floridas, la parte española de la Isla de Santo Domingo y la Isla de Puerto Rico con las demás adyacentes, la Nueva-Granada, Venezuela, el Peru, Chile, provincias del Río de la Plata, todas las islas adyacentes en el Mar Pacífico y en el Mar Atlántico, en el Asia las islas Filipinas* -per a elles, per cert, un missatge de condol i de solidaritat que segur que compartim tots..

Tot això era la *nación española soberana*, naturalment, *indivisible*. La història ens ensenya a ser prudents i humils, Sr. Bonet.

Sense la nostra esmena, i vostè ho apuntava, no se'ns ofereix un pacte com el dels tretze estats americans a Virgínia, com la unitat alemanya o l'helvètica, sinó una carta atorgada, hom qui té la sobirania, l'Espanya castellana, consent l'existència d'autogovernos com a un acte graciós i com a tal revisable. Parlam d'una simple fórmula d'organització administrativa com a Mèxic, per exemple.

Amb paraules d'un dels pares de la Constitució, PSOE, Gregorio Peces Barba: "Espanya ha estat molt generosa amb els nacionalismes", segons ells la Constitució no reconeix cap dret preexistent, només consent autogovernos per generositat. És el plantejament del PP: "*Cedimos demasiado*", diu Esperanza Aguirre, "*cedimos*", qui, a qui? Reparin en la primera persona del plural. De fet, en aquell debat de fa quinze dies a Madrid, el PP va presentar una esmena on defensava que ni Espanya podia exercir el dret a decidir, perquè admetre la simple possibilitat d'un referèndum ja era un sacrilegi.

En tot cas, per reformar la Constitució caldria un ampli consens, una majoria parlamentària de dos terços, un referèndum. Sr. Bonet, miri'm als ulls, apel·li a la seva honestedat, en la qual crec, el rept a pujar a aquesta tribuna i dir-nos que creu que aquí camí és transitable, que vostè se'l creu, que vostè té fe que la nació castellana pot votar a favor d'un estat plurinacional, m'ho digui aquí avui, amb el cor damunt la mà; amb el PSOE d'Ibarra, de Guerra, de Belloch, perquè li confés que de vegades tenc la sensació que les proclames federals del PSOE no són més que una juguesca de saló; es fan des de la convicció que el consens necessari no es produirà ni demà, ni passat demà, ni mai.

Sap què recomanava el portaveu del PP? Per treure un exemple, el Sr. Gómez de la Serna, sobre aquest debat: “Abandonen toda esperanza” -aquest era el seu consell, en el nacionalisme català- “están creando una necesidad de imposible satisfacción que lleva a la frustración y quién sabe si a la violencia” -el renou de sabres, vostè em deia-, “Este proyecto que es España no lo vamos a disolver, abandonen toda esperanza”. *Lasciate ogni speranza*, és una descripció que troba el Dant, sap on? A les portes de l’infern, a les portes de l’infern: qui entri aquí que abandoni tota esperança.

El Sr. Gómez de la Serna ens compara l’entrada a Espanya amb l’entrada a l’infern. Amb aquests modificaran vostès la Constitució?

Sr. Bonet, ha reparat que el PP estatal està encantat amb la seva proposta? Sap per què? Perquè saben que, com més en parlen, més vots perden a l’Espanya profunda, la qual no en vol ni sentir l’olor del federalisme. Repari en el que diu el CIS, no ens enganyem, Espanya s’autoconcep com a una ampliació de Castella i li costa tolerar fets diferencials més enllà dels estrictament folklòrics i en aquest sentit posa les llengües pròpies allà mateix que els *bailes regionales*. Però és que fins i tot els federalistes, per als federalistes arriben tard: ha reparat en les expectatives de vot del PSC, atrapat en un foc creuat?

Li concedesc que molts de catalans haguessin apostat per un encaix federal, però haurem de convenir que ha estat lamentable veure’ls pegar sistemàticament contra una paret, convençuts, amb una innocència entenedidora, que hi havia una porta. PP i PSOE els ho han dit clar, no hi ha cap porta, aquí us rompreu el cap, abandonau tota esperança. Per això, insistir en la solució federal ha deixat de ser per a ells una opció satisfactòria, racionalment atractiva per esdevenir una excusa, una excusa ridícula, penosa, el desencontre és tan flagrant que Catalunya va arribar a convertir-se en un poble malsofrit, tot el dia gemegant, tot el dia pidolant, i se n’han cansat, i se n’han cansat, afortunadament, perquè donaven una imatge lamentable, un gran país.

Sr. Bonet, el Sísif federal ha pujat la pedra a una muntanya de Madrid incansablement, però la pedra cada vegada se li feia més feixuga, en un esforç inútil, després de la sentència contra l’Estatut de Catalunya, Sísif s’ha rendit, Sr. Bonet, s’ha assegut sobre la pedra.

Però deixem Catalunya, les pròximes setmanes parlarem aquí del debat de pressuposts, el d’Extremadura supera els 5.000 milions, el nostre és de 3.100, el seu model de finançament, Sr. Bonet, vostès en bravegen. Repari que Balears té 26.000 milions de PIB, Extremadura 16.000. Vostè sap que els països europeus més desenvolupats, els més progressistes, Alemanya, l’Alemanya de la Sra. Merkel, dediquen el 50% del seu PIB a despesa pública, el 50% del nostre PIB són 13.000 milions, el nostre pressupost 3.100. Però com és possible que ho consentin? Com és possible que PP i PSOE ens sotmetin a un model tan pervers des de fa dècades que ens empobreix? No n’estan empegueïts?

M’encén la sang, Sr. Bonet! Li diré com ho sent, només s’explica per la concepció d’Espanya, per la submissió a una manera d’entendre l’Estat. Una balança negativa de 14 punts del PIB clama al cel i té uns efectes desastrosos sobre l’educació, la

sanitat, les pensions, la qualitat de vida, oportunitats econòmiques de futur i a un país on molta gent viu de fer quatre mesos de feina, i tenim la riquesa, la tenim. I ara vostè ens diu que passarem d’una onada centralitzadora i castellanitzadora de l’Espanya de la LOMQE a una Espanya federal.

Sort, eh, sort!, endavant, nosaltres no votarem en contra, per descomptat, en aquesta proposta.

També hem aprofitat per presentar-li dues esmenes més, esmenes a la constitució, una és per derogar aquell infame acord que tenguérem amb el Partit Popular de reforma exprés sobre la primacia del deute bancari, l’article 135. Apel a aquest gir a l’esquerra del PSOE, del qual n’han parlat tant, i pensem que els farà reconsiderar aquell moment de feblesa. L’altra és per elegir democràticament el cap d’Estat, és una aberració, Sr. Bonet, mantenir càrrecs públics que s’hereten per herència, ni més ni pus que el cap d’Estat, i no només ell, sinó que hem de mantenir tota la seva règia família. Ara que el PSOE s’ha redescobert com a un partit d’esquerres potser que també es desperti com a partit republicà.

Acab, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats del PSOE, votin per favor amb nosaltres en l’aprofundiment democràtic, votin per empoderar els ciutadans en les decisions polítiques bàsiques, rompem motlles plegats. Vivim un moment nou, on la gent reclama participar i decidir, jo era a Barcelona l’11 de setembre i era a Palma el 20 de setembre, i li dic que això és nou, Sr. Bonet.

Deia Ortega que la nació és un projecte suggestiu de vida en comú, el vesteixen, Sr. Bonet, o l’ofereixin a la ciutadania i llavors els deixin decidir i llavors els deixin decidir. Un pacte federal, un *foedus*, ni es pot concedir ni es pot arrabassar, ha de ser una festa, una festa de llibertat i una festa de democràcia o no ha de ser. Moltes gràcies.

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular per fixar la posició, té la paraula el Sr. Miguel Jerez per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ningú no tindrà cap dubte si diem que l’estat autonòmic que hem construït, d’acord amb la Constitució de l’any 78, ha estat l’Estat més fort, el més legítim i el més eficaç de tota la nostra història constitucional, ningú no tindrà cap dubte si diem que l’estat autonòmic el qual empara la Constitució Espanyola ha conquistat llibertats i drets socials i ha fet d’Espanya un país modern, un país plural i hem aconseguit instaurar la reconeguda com societat del benestar. No ha estat camí fàcil, entre altres coses per les tensions i la conflictivitat entre l’Estat i les comunitats autònomes al llarg d’aquests trenta anys, però les tensions i la conflictivitat entre el tot i les parts és cosa consubstancial a la naturalesa d’un estat políticament descentralitzat, les tensions i els conflictes són una mostra de

vitalitat i no de declivi, sempre que sigui possible trobar una via de sortida a aquestes tensions i a aquests conflictes, que és el que ha ocorregut al llarg d'aquestes tres passades dècades. Per tant, l'experiència autonòmica ens permet afirmar que l'estat autonòmic és un estat consistent que ha aconseguit mantenir un bon nivell de convivència entre les distintes comunitats autònomes que el configuren.

A diferència de vostès, avui no defensam aquí que es tracti d'un model d'organització territorial esgotat, no defensam avui aquí, a diferència de vostès, que es tracti d'un model d'organització territorial ruïnós i que hem de desarmar el més aviat possible; per a nosaltres es tracta d'un model en constant evolució que hem de continuar enriquint, hem de construir sobre el que hi ha fet, millorar el nostre model autonòmic ha de ser la nostra principal obsessió, esmenar els seus defectes, excessos i duplicitats, garantir la seva eficàcia i eficiència i recuperar envoltant d'un gran consens polític les regles del joc.

El Partit Popular ha manifestat moltíssimes vegades, Sr. Bonet, el seu compromís amb aquest model, ja tan nostre, i ha anat mantenint-lo i continuarem mantenint-lo, perquè avui, quan els nacionalismes extremen les seves posicions, quan les amenaces rupturistes són evidència constatable és necessari, més que mai, fer bandera del model aconseguit l'any 1978, en virtut d'un pacte polític summament transcendent des del punt de vista històric i amb extraordinàries expectatives de mantenir-lo moltes dècades més com a model organitzador de convivència territorial, el qual en realitat esdevé garantia de la convivència col·lectiva.

I mentre aquest estat, i és la nostra posició i la nostra convicció, per al socialisme contemporani que avui vostè representa, el federalisme constitueix una genialitat que ha de resoldre tots els problemes d'estructuració del nostre estat. Gran error, si ho analitzam en termes de descentralització política, Sr. Bonet, el socialisme d'avui pensa que el federalisme reporta una major descentralització política que la que comporta l'estat autonòmic, com si el federalisme fos més enllà que l'estat autonòmic amb capacitat d'autogovern, es tracta d'una idea falsa i del segon error detectat.

Senyores i senyors diputats, de tots els models territorials més descentralitzats, cap, cap arribarà a nivells competencials que pugui aconseguir el model espanyol de l'estat de les autonomies, entre d'altres raons perquè no existeix a cap estat federal la possibilitat de disposar d'hisenda pròpia, que en el nostre es concreta en els concerts econòmics bascos i es concreta en el concert econòmic foral en el cas de Navarra, per tant que ningú no tenguí cap dubte que l'estat autonòmic espanyol va bastant més enllà que qualsevol altre estat federal en relació amb les seves possibilitats de descentralització competencial. És cert que els estats federals es caracteritzen en la seva descentralització interna per una delimitació de competències igual per a tots els que l'integren; en els estats federals no existeix la simetria que vostès o el Partit Socialista de Catalunya vol inventar.

Per tant, podem concloure que una formulació d'aquestes característiques, és a dir, una fórmula simètrica no hagués resolt, ni avui no resoldria, els problemes d'integració territorial allà on es plantejaven o es plantegen amb major intensitat, és a dir, en el País Basc i a Catalunya. El model autonòmic espanyol és asimètric per naturalesa i aporta un sistema més flexible que el federal per resoldre els problemes singulars i per resoldre els fets diferencials. L'asimetria fonamental es produeix, insisteix una vegada més, pels concerts o convenis econòmics en el País Basc i Navarra, i com també per les competències en matèria de seguretat en el trànsit a la comunitat autònoma de Catalunya. I per si encara fos poc, per si encara no fos suficient, Sr. Bonet, la Constitució Espanyola contempla una possibilitat descartada en els estats federals i que encara va més enllà i que es recull a l'article 150.2 de la nostra carta magna, diu aquest article: "L'estat podrà transferir o delegar a les comunitats autònomes, mitjançant llei orgànica, facultats corresponents a matèries de titularitat estatal que per la seva pròpia naturalesa siguin susceptibles de transferència o delegació." És a dir que el propi sistema inclou la possibilitat ja de transferir o delegar competències que són de caràcter exclusivament estatal, sense cap necessitat, Sr. Bonet, d'una modificació constitucional i sense cap necessitat d'una modificació estatutària, la qual cosa representa una possibilitat tan àmplia i una possibilitat tan oberta com es decideixi a cada moment. És una via, Sr. Bonet, és una via que simplement no existeix en els estats federals.

Per tant, hem de concloure dient que l'estat autonòmic, tal com està configurat i definit a la Constitució del 78, resulta molt més atractiu en les seves possibilitats i s'adapta més a la realitat espanyola, en relació amb els problemes que ha d'afrontar que la substitució per un model federal.

I d'altra banda, interessa, també, com no, posar de relleu que el federalisme, i aquí s'ha dit, representa la formació d'un nou estat, d'un estat nou, diferent de l'estat que ens hem donat tots els espanyols, un nou estat que es constitueix mitjançant un procés d'incorporacions voluntàries, un procés d'incorporació de sobirania voluntàries, estats que donen lloc al naixement d'un nou ens territorial amb una distribució de poder intern descentralitzada i similars per a tots.

Senyors diputats i senyores diputades, al nostre país no es pot aplicar el federalisme originari que es pretén aplicar en la seva fase constituent, tret que decidim que Espanya no té història o que, la història d'Espanya, la vulguem eliminar de manera sobtada. Espanya no és federal, no parteix de l'existència d'estats independents que lliurement passen a constituir una federació. En el nostre cas es parteix d'un estat que és una nació -una nació- única, producte de l'evolució de diversos segles i que no es pot federar precisament amb ella mateixa.

Per fer una federació espanyola és condició necessària desfer -desfer- la nació espanyola perquè en cas contrari no és possible identificar almenys dos subjectes sobirans que pactin entre si i en aquest cas, si Espanya deixa de ser el que és per federar-se, no haurà avançat cap a una major unitat sinó que haurà retrocedit cap a una trivialització institucionalitzada i haurà obert la porta al desitjos nacionalistes independentistes més exigents, haurà obert la porta a la separació, a la segregació amb la cessió dels nous territoris i aquest exemple que acab de posar en aquest moment es reflecteix perfectament a les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari MÉS i en particular amb la primera, MÉS ho té clar, vostès no ho tenen clar, MÉS sap el que vol, vostès no saben on van, no en tenen ni idea...

(Alguns aplaudiments)

...si vostès avui no accepten les esmenes de MÉS no saben el que significa un estat federal i el Sr. Alorda els ho ha repetit i els ho ha dit en moltíssimes ocasions.

Per tant, repensin-ho, repensin això del dret a decidir que és una característica fonamental de qualsevol estat federal, repensin-ho.

Senyores i senyors diputats, i vaig acabant, avui l'esquerra comet un gran error, un error molt preocupant quan abandona el model d'estat autonòmic, vostès avui l'abandonen, l'estat que dissenya la Constitució del 78, i el substitueix per un federalisme impossible, un federalisme impossible, si pretén amb això precisament continuar mantenint Espanya unida.

Senyores diputades i senyors diputats, Espanya és una nació, perquè compta amb més de 500 anys d'història compartida que ha generat vincles pels quals, excepte minories nacionalistes, avui la majoria de la població no només no es qüestiona l'existència del nostre estat, sinó que està orgullós i manifesta el seu orgull de ser espanyol.

Senyores i senyors diputats, vostès en aquest debat avui neguen el nostre estat autonòmic, neguen la nostra història com a poble, renuncien a una organització territorial pròpia, singular, que hem aconseguit recuperar pacíficament.

Nosaltres defensam el contrari, una Espanya diversa, però unida, una Espanya plural en allò sentimental, però cohesionada en allò principal que és l'interès general de tots.

Senyores i senyors diputats, un projecte nacional per a Espanya constitueix l'única forma, un projecte nacional per a Espanya constitueix la única forma mitjançant la qual ens puguem sentir responsables dels nostres destins i del futur de totes i cadascuna de les seves comunitats autònomes.

Aquest és avui el nostre posicionament, senyores i senyors diputats, i aquesta és la nostra convicció més profunda, una Espanya que significa Espanya de tots, que significa una Espanya d'iguals, que significa una Espanya de lliures i no una Espanya que no reconeix ni els espanyols, una Espanya de la diferència i que no promou la cohesió i que obri les portes i això avui està perfectament constatat aquí- a les ànsies secessionistes més exigents.

Acab, Sra. Presidenta, amb una cita d'un gran espanyol, una cita sobre federalisme espanyol que fa manifestar el Sr. Unamuno a la premsa neoyorquina, el Sr. Unamuno deia el següent: "*Sean que lo que en España se llama federalismo no es lo de ustedes; federar allí es desfederar, no unir lo que está separado, sino separar lo que está unido*".

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup presentant per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Té la paraula el Sr. Cosme Bonet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. I és que Espanya no és Estats Units, és que... el Sr. Pi i Margall que ja he citat emprava una frase en llatí, si me la deixen dir, citant o parafrasejant el lema de l'escut dels Estats Units, que supòs que sabrà que és *E pluribus unum*, de diversos, un. A Espanya el que aplicam és *ex uno, plura*, d'un a diversos, això és el concepte de federalisme -això és el concepte de federalisme.

Què no anam enlloc? Bé, vostès no van enlloc perquè el seu plantejament és el de l'immobilisme, immòbil és el que no es mou i em sembla que qui diu "estam bé com estam i no ens mourem", són vostès, no som nosaltres, vostès "estam bé com estam i no s'ha de moure res". No s'ha de moure res en tema territorial, quan parlam de l'estat de benestar ho hem de desmuntar tot, i tant de bo mentre diguin "no ens movem", perquè cada vegada que han mogut algun tema ha estat per anar enrere, no per anar endavant.

Sr. Jerez, nosaltres no hem dit "ruïnós", hem dit "exitós"; no hem dit "desfer", sinó que hem dit que des de fa cent anys ja s'han posat solucions damunt la taula perfectament aplicables com li he explicat, si ha escoltat.

Ara, també he de dir una altra cosa, benvingut el Partit Popular a l'autonisme, el Sr. Manuel Fraga el 1978 al debat constitucional va fer un vot particular contra la totalitat del títol VIII i insinuava que hi havia una clara ruptura de l'Estat espanyol, tanta sort que vostès han evolucionat! Sap que li va contestar Felipe González?, i té una vigència brutal: "*el riesgo de la segregación sólo puede nacer de un disparate centralista y no de un proceso autonómico*". Crec que va tenir molta més clarividència el Sr. González que el que demostrava el Sr. Fraga en aquell moment...

(Remor de veus)

La història és la que és, ja els ho vaig dir, però vostès vénen dels *siete magníficos*, és així.

La simetria és consubstancial -com ha reconegut- al model territorial espanyol i el 1978 no existia cap estat del món amb un model autonòmic asimètric com el nostre. Per què és impossible que demà existeixi un model federal asimètric com el que plantejam? Perquè vostès no ho volen, no perquè no sigui possible. Si no li vol dir federal, no li ho digui, no li ho digui, però no té sentit mantenir el model obert com està ara des de 1978, es pot avançar, es pot evolucionar aquest model, es pot tancar d'alguna manera, blindar el que són comunitats autònomes perquè la nostra constitució no en parla de quines són les comunitats autònomes que formen l'Estat, diu que hi ha províncies i el dia de demà podríem tornar a ser províncies.

Vostè rebutja de pla un model com el que li proposam i crec que això ve, és clar, de l'estratègia que el Sr. Rajoy i el PP han demostrat en el cas de Catalunya, que es defineix molt bé amb una expressió popular mallorquina que no m'atrevesc a dir des de la tribuna, però que es refereix a afrontar les situacions i deixar que una bèstia faci les seves necessitats, no sé si m'entenen. Això és el que defensa vostè, deixar que la bèstia faci les seves necessitats, immobilisme adornat amb una retòrica d'unitat de la pàtria i que és molt bo el model autonòmic i que per això no s'ha de tocar.

En canvi, quan sentim el Partit Popular parlar d'aquest tema sentim veus bastant diferents, Sánchez Camacho que demana rectificacions de la Generalitat...ordinalitat, Vidal-Quadras que directament demana la intervenció de la Guàrdia Civil, Rajoy *no sabe, no contesta*, Aznar que adverteix a Rajoy que no es pot estar en silenci, Aguirre que diu que hem de catalanitzar Espanya, no ho sé..., vull dir, és divertit el plantejament del Partit Popular en aquest cas, qualsevol cosa menys clara, eh?

Sr. Alorda, nosaltres som realistes, volem arribar al final del camí, maldament diguem "avançar", però avançar almenys és moure's de l'immobilisme d'aquesta banda. Sens dubte, per arribar-hi faran falta àmplies majories, partit de govern, apropar postures, i no entraré en debats essencialistes sobre el que és la nació i el que deixa de ser la nació, jo crec en la unitat i en la diversitat i això és el nostre concepte de federalisme.

La història, però, a més ens demostra que per aconseguir resultats hem de fer una mica de real polític, jo en la situació actual, veient el panorama, sense un poc de real polític sí que avançarem gens. Està molt bé el plantejament que em fa vostè des d'un punt de vista teòric, però sense real polític, per exemple, en el moment de plantejar el cafè per a tots, tan injuriat, creu vostè que tendríem autonomia a les Illes Balears? Jo tenc els meus dubtes, això és història ficció, no?, però per ventura no podríem estar parlant avui aquí del que parlam.

Si quedam en els debats essencialistes, això sí li ho dic, no en treurem res. Em diu que a Catalunya no té suport la solució federal, però és que aquest el tenim a les Illes Balears, no som al Parlament de Catalunya. El sobiranisme té suport a les Illes Balears, majoritari, com al Parlament de Catalunya? Real polític, Sr. Alorda, real polític i avançarem.

La nostra proposta de reforma constitucional contempla més aspectes com he dit abans que no recollim en aquesta PNL. Avui volem centrar el debat en el model territorial. Nosaltres hem parlat a la nostra conferència política d'incloure el dret a l'assistència sanitària, el dret a l'assistència social, un nou

article 135 bis que garanteixi els fons necessaris per mantenir l'estat del benestar en temps de crisi; però en aquests aspectes més socials, que també vostè, ja que m'ha obert la porta a tants de temes, també els hagués pogut introduir, aquests temes socials, però avui parlam d'estructura territorial i crec que no hem d'obrir aquesta proposició no de llei a altres temes.

En podem fer una altra en què parlem de la reforma amb un sentit social de la Constitució i en parlarem, però..., crec que li he respost en part a allò que em deia en la referència feta abans sobre Valentí Almirall, partim d'un statu quo i no d'una hipotètica situació que crec que és bastant irreal, entendrà que ara que parlam d'estructura territorial de l'Estat no parlem d'altres temes, d'altres debats que... ja ens hem posicionat, vostè mateix ho ha dit, ja ens hem posicionat fa unes setmanes a ple i a comissió per altres d'aquests debats.

Crec que, sobre les tres esmenes que fa, n'hem parlat i n'hem debatut en aquest parlament aquesta legislatura. Per tant, no hi entrarem i mantindrem la proposició no de llei tal com l'hem presentada.

Vaig acabant, Sra. Presidenta. No tenim por als canvis, no tenim por al debat, no tenim por a trobar-nos enmig d'un debat entre postures... tan extremistes. Ens sorprèn..., ens movem entre l'immobilisme i el sobiranisme; ni immobilisme ni sobiranisme, avançar que és el que demana la societat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Els socialistes plantejam i continuarem plantejant la nostra aposta. Els diré, en sentir-los només en ve al cap aquella cita de Ganivet, l'intel·lectual del regeneracionisme: senyors, tanquin amb set panys el sepulcre del Cid d'una vegada. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Entenc que no s'han acceptat les esmenes, per la qual cosa passam a la votació de la proposició no de llei. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjada per 34 vots en contra; 6 abstencions, i 18 a favor.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 8858/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a readmissió dels directors d'instituts de secundària cessats i expedientats.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 8858/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a readmissió dels directors d'instituts de secundària cessats i expedientats.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per defensar la proposició no de llei, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, esper avui tenir més sort. El mes d'agost tant el Partit Socialista com el Grup MÉS vàrem presentar diverses iniciatives amb les quals expressàvem el rebuig per l'actuació de la conselleria en relació amb els expedients als directors, als tres directors, dels instituts de Maó.

A part de preguntes i interpel·lacions, el Parlament ja va debatre en el primer plenari del mes d'octubre una proposició no de llei del Partit Socialista Obrer Espanyol i també en aquella ocasió el nostre grup presentava esmenes que afegien aspectes que avui estan presents a la nostra iniciativa i actualitzava qüestions que des del moment en què es varen presentar les diverses iniciatives han canviat substancialment.

En qualsevol cas, però, sí que els quatre eixos claus es mantenen i són aquests: per una banda instar que el Parlament es pronunciï per donar suport als directors cessats, ara reincorporats com a professors, però amb un expedient sancionador en tràmit; en segon lloc instar de la Conselleria que anul·li i arxivi els expedients disciplinaris contra aquests directors, tot restituint les funcions i els sous als afectats; també instar la conselleria que respecti les competències dels consells escolars, i finalment, a recuperar el clima de diàleg necessari per tal que els centres escolars puguin ja d'una vegada centrar tots els seus esforços a desenvolupar amb normalitat la seva tasca educativa.

Quins són, però, els arguments que avalen i que donen sentit a aquestes propostes de resolució?, la conselleria va obrir al seu dia un expedient disciplinari amb suspensió cautelar de sou i feina per - i llegeixo textualment- "no haver aprovat el TIL" o "per la resposta remesa al secretari autonòmic en la qual s'informava de la decisió del consell escolar" i açò ho sabem perquè la consellera del TIL ho va dir així en aquesta cambra i també ho va dir així en una entrevista a IB3.

Ara fa tres setmanes els instructors dels expedients han canviat aquest procediment, els motius de la imputació i ara resulta que de tot allò, res, i que el motiu de l'expedient és un altre, que abans se'n podia parlar, ara diuen que no se'n pot parlar, que és haver votat no el consell escolar, sinó el director haver votat en contra del TIL o no haver provocat la votació o haver...tot i que s'hagués aprovat per assentiment.

Aquesta nova imputació significa diverses coses. Ho dèiem l'altre dia, significa que la primera imputació no era certa, no tenia fonament jurídic i es va fer sense una motivació clara. Des del nostre punt de vista, una cosa sí que és evident, es va prevaricar. En segon lloc, que l'obertura de l'expedient de la suspensió cautelar va ser absolutament desproporcionada, avui s'imputen faltes greus o lleus que, com en aquest darrer cas de ser lleu, poden tenir una sanció d'un màxim de deu dies de suspensió, quan la mesura cautelar era de quasi tres mesos, ja molt superat... amb escreix respecte d'allò que s'havia decidit inicialment. Sap la conselleria quin perjudici ha causat, n'és conscient, del perjudici que ha causat a aquests professionals?

A més, però, aquest canvi en la imputació posa de manifest que l'actuació de la conselleria ha estat arbitrària, selectiva, discriminatòria, no ha seguit un procediment... no ha seguit el principi d'imparcialitat que garanteix la seguretat jurídica i la igualtat davant l'aplicació de la llei.

Aquesta nova imputació recau de nou sobre els caps de turc triats a gust partidista de la consellera. Per què la consellera del TIL obre expedients als tres instituts de Maó i a la resta de directors en una situació idèntica no ho fa? Ho tornaré a repetir, per què al director de l'IES Josep Miquel Guàrdia que no va portar ni un TIL al Consell Escolar ni el va sotmetre a votació no se l'ha expedientat? Té alguna cosa a veure amb la seva adscripció política, amb què va ser el primer delegat territorial d'Educació del Partit Popular? I el de Ferreries? Ja tantes vegades... del qual s'ha demanat explicació, i mai no se n'ha volgut dir res. O el de Josep Maria Quadrado? Que no el va votar, no hi va haver quòrum, per què la conselleria no va instar que es repetís? I en canvi avui amb un TIL aplicat la conselleria els encomana canviar les assignatures que es donen en anglès, a mitjan curs, ordre de fa pocs dies, canvien el TIL perquè la consellera troba que no és ara el més adequat, a mitjan curs.

Que ningú no s'equivoqui, la nostra crítica a l'arbitrarietat i a aquesta actitud tan poc dialogant de la conselleria no va en la direcció de reclamar més, ni un, expedient, sinó en el sentit contrari, reclamar que es tanquin els expedients i que es restitueixi el mal comès. Una arbitrarietat que ha afectat només Menorca, curiós, no? I només tres instituts de Maó, ningú no ho troba estrany, de tot Balears, només tres instituts que són els de Maó!

Quants d'altres directors, d'acord amb la legalitat, han votat en contra del TIL proposat per la conselleria, o no han forçat una votació, o s'han abstingut, quants? Tres? No, molts més.

Un 38% dels centres han fet el TIL sense tenir en compte les instruccions del secretari autonòmic invalidades pel Tribunal Superior de Justícia i un 26% dels centres, avui ja ha canviat, però fa algunes setmanes era així, no tenien un TIL aprovat.

Però a més, els tres directors de Maó són els cap de turc de l'actuació, de la intenció repressora de la conselleria. Ells devien ser uns autèntics provocadors. Deu tenir a veure que el secretari autonòmic no és de Menorca? Deu tenir a veure que la consellera sigui de Ciutadella? I, deu tenir a veure que el regidor d'Educació de Maó, el Sr. Simó Gornés, exconseller d'Administracions Públiques, sigui l'actual responsable de l'educació en aquella ciutat? A ningú no li estranya que els tres únics expedients siguin a Menorca i siguin a Maó?

Jo pens, en canvi, que tots els directors, tots, varen actuar correctament i dins el marc jurídic i normatiu previst, i el nou expedient, la nova imputació, ens ho ve a confirmar. Açò sí, varen actuar dins un marc d'improvisació, es va improvisar de forma constant, i d'inseguretat.

Les normes aprovades per la conselleria eren ambigües i erràtiques, no respectaven la jerarquia en els procediments, i així ho reconeixia el Govern quan en el Decret Llei 5/2013 deia, parlava, de, textualment, dubtes generats per l'article 20 del Decret 15/2013. Hi va haver molta improvisació. I tampoc no ho deim nosaltres, ho deia l'ex, ara exdelegat territorial d'Educació a Menorca llavors, així ho deia, hi ha hagut molta improvisació.

Els directors expedientats i la resta varen tramitar escrupolosament el TIL i les modificacions del TIL i la comissió pedagògica i els consells escolars varen decidir, varen votar. Els consells escolars, la comunitat educativa, va exercir el dret que li atorga la llei, la legislació, la LOE, i alguns, com en aquest cas, varen rebutjar les esmenes presentades per la conselleria.

Ara resulta que el motiu, emperò de l'expedient ja no és aquest, el motiu és que el director no va votar o no va voler forçar una votació o va votar en contra del projecte TIL presentat o esmenat per la conselleria, com si el sentit del vot sigui motiu per expedientar. Ningú no pot argumentar que varen actuar de forma escrupolosa, d'acord amb la llei. No varen actuar fora de la llei. No hi ha cap informe jurídic que digui, que avaluï que varen actuar fora de la llei. O, ara resulta que els directors a l'hora de votar hauran de demanar el sentit del vot a la conselleria? És així, ho vaig dir l'altre dia i ho torn a dir avui, s'imaginin vostès al conseller de Medi Ambient donant instruccions de vot als tècnics de la Comissió Balear de Medi Ambient?

Idò, Sra. Camps, hauria de saber que els directors, els professors, són els seus tècnics, són els professionals de l'educació que han d'actuar d'acord amb la llei i la normativa, evidentment, però regits per la professionalitat, no per l'autoritat, com se'ls reclama ara, actualment.

Els motius de la nova imputació, llegesc textualment, són: "Aquesta conducta suposa una manca d'obediència deguda al personal jeràrquicament superior i a les autoritats", textualment; textualment també: "Votar en contra d'un projecte ajustat a la legalitat vigent". No ho era el projecte anterior ajustat a la legalitat vigent? Té la conselleria algun informe que avaluï que no ho eren? No.

Amb els expedients s'ha pretès, i es pretén encara avui, fer callar totes les veus que qüestionen el TIL i coaccionar i coartar la llibertat d'expressió i de vot d'un òrgan democràtic i també dels seus professionals, dels professionals de l'educació. Els expedients als directors de Maó són l'expressió més totalitària, més repressora de la forma de pensar i gestionar l'educació, a cop de *mando y ordeno*, al més pur estil Gestapo, obsessionats per investigar i combatre qualsevol veu discrepant.

Ara la conselleria ja no s'organitza al voltant de fer valer el saber, el coneixement, ara s'organitza per actuar de forma repressora i amb paràmetres de control, de controlar tot allò que és de la seva competència. I així utilitza les eines d'expedientar, d'amenaçar en llevar la custòdia, de polititzar el paper dels inspectors, i així la conselleria, en aquest cas a Menorca també, es dota d'una delegada d'Educació que és la primera que...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... no és una... -acab- una funcionària de carrera o un professional d'Educació, és un càrrec del Partit Popular.

I ara, a més a més, també fa pocs dies amplia el seu equip amb assessors que ocupen una plaça en comissió de serveis, curiosament per interins, una plaça de comissió de serveis també per seguir actuant i reforçant aquest paper d'assessor repressor. Aquest és l'equip que forma avui, que dona cos avui, a la Conselleria d'Educació, més pensada en limitar la llibertat, en coaccionar que no en facilitar la tasca dels professionals de l'educació.

I acab, la conselleria no té doblers per posar un PT, per donar professors de suport a un centre com és Joan Benejam de Ciutadella, però sí que té recursos per, i fa pocs dies, i esper que hi hagi el nomenament, fa pocs dies...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, ara, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... nomenava un nou assessor del Partit Popular, de la llista del Partit Popular a Ciutadella, per continuar aquesta tasca de control i de repressió als professionals, la qual cosa denota la poca confiança que té amb els seus més lleials treballadors, aquells preocupats per l'educació. Cosa que no té la conselleria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la seva portaveu la Sra. Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. També des d'aquí, des d'aquesta tribuna, vull expressar la solidaritat del nostre grup amb les víctimes de Filipines d'aquests dies.

Bé, ens trobam novament aquí amb la intenció de fer entrar en raó a la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitat en relació amb el cas més arbitrari que s'ha produït en la nostra comunitat autònoma cap a uns professionals de l'educació, uns molt bons professionals amb una llarga trajectòria i experiència en la docència que aquest estiu varen ser expedientats i suspesos de les seves funcions, tant de direcció com de docència, i de sou i que ja porten en aquesta situació més de tres mesos.

Arran d'aquest cas, ocorregut dia 31 de juliol i que des del principi vàrem denunciar com d'extrema gravetat perquè va commocionar a la comunitat educativa i a la societat menorquina en general, el Grup Socialista va registrar dia 2 d'agost la sol·licitud de compareixença del president del Govern i de la consellera d'Educació, així com la convocatòria d'un ple extraordinari del Parlament de les Illes Balears, atès que en aquell moment es trobava en període inhàbil, amb la intenció de fer revocar aquesta decisió tan injusta, tan arbitrària i, a més, il·legal.

Malgrat la urgència del tema, perquè quedava un mes just per començar un nou curs, la presidenta del Parlament no va convocar la Diputació Permanent fins dia 3 de setembre, i la nostra petició va ser rebutjada. No era una prioritat per al Partit Popular, per al Grup Popular, i no varen donar l'oportunitat que un tema com aquest, d'una extraordinària gravetat, fos debatut en el Ple d'aquesta cambra.

El dia anterior, dia 2 de setembre, ja havia començat el curs i s'havia incorporat el professorat, però no tot perquè en mancaven tres, Jaume Bonet, Marga Seguí i Rafel Andreu, els tres directors d'instituts de secundària de Maó, els quals havien començat el curs sense els seus directors.

No obstant això, dia 17 de setembre vàrem formular una pregunta a la consellera sobre aquest tema, la resposta de la qual encara fa empegueir, perquè tirava pilotes fora i feia recaure la responsabilitat dels expedients primer en els inspectors, que òbviament la varen desmentir, i després a l'instructor de l'expedient, cosa que és desmentida pel document d'incoació de l'expedient que va ser signat pel director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans, el Sr. Bartomeu Isern, que ja feia una determinació provisional dels fets, que era de desobediència a un superior, una qualificació provisional, falta molt greu, i de la sanció que els podria correspondre i que els suspenia cautelarment de les funcions de direcció, de les docents i de sou. No va ser el instructor de l'expedient, no, va ser el director general.

El dia 1 d'octubre vàrem debatre una proposició no de llei, també del nostre grup parlamentari, en aquesta cambra que demanava la readmissió immediata d'aquests professionals i l'arxiu de l'expedient, i que també va ser rebutjada. El nostre argument era ben clar, els expedients eren polítics i s'havien obert de manera dràstica, desproporcionada i injusta, però tot ha estat inútil. És més, si l'obertura de l'expedient als tres directors ordenava la suspensió cautelar de funcions i sou per un període de tres mesos, dia 25 de setembre una resolució del mateix director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans va aixecar la suspensió provisional de funcions docents, que com a directors que són només són de sis hores setmanals, però no així les de direcció ni les del sou, que a partir d'aquell moment ja no serà per tres mesos la suspensió sinó que mentre duri l'expedient. És a dir, que pot arribar fins als divuit mesos.

Però els despropòsits no s'aturen aquí, no. Un mes després, dia 23 d'octubre, l'instructor, el Sr. Ramon Mestre i Vives, el nom del qual crec que s'ha de fer públic, perquè si això se li ha ocorregut a ell, i d'aquesta manera ho diu la conselleria, no té perdó de Déu, idò, aquest senyor, després de no haver donat resposta a cap de les al·legacions dels directors, barata la determinació dels presumptes fets i també la qualificació que passa de molt greu a greu en dos casos i a lleu a un d'ells i comença, per tant, un nou període d'al·legacions i comença tot de nou, i a comptar novament els terminis.

Aquest canvi de criteri consideram que ens dona la raó a nosaltres, que vàrem dir des del principi que aquests expedients es varen obrir per fer caps de turc, com una acció exemplaritzant i que eren polítics. Si no, quin sentit té acusar de desobediència als directors per expressar la seva opinió en un escrit de remissió de l'acta del consell escolar que rebutjava el projecte TIL?

L'article 124 -i els ho explicaré- l'article 124 de la Llei de funció pública diu en el punt 2 que el deure de complir les instruccions i les ordres rebudes del personal jeràrquicament superior s'entén sense perjudici que el personal pugui formular els suggeriments que consideri oportuns per millorar l'execució de les tasques encomanades. Si el funcionari o funcionària considera que l'ordre rebuda és contrària a la legalitat, la pot sol·licitar per escrit i una vegada rebuda podrà comunicar immediatament la discrepància al personal jeràrquicament superior, el qual decidirà o resoldrà motivadament. Ho recorden?

Jo els diré la frase en qüestió que varen dir els directors per la qual se'ls va obrir l'expedient, deia: "Entenem que les instruccions del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats ultrapassen el marc del Decret 15/2013, introduint innovacions reglamentàries fora de l'àmbit competencial d'unes instruccions i que, per tant, constitueixen un acte administratiu anul·lable". Ja ho veuen, exactament el que diria després, el dia 6 de setembre, la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia, aquest petit defecte de forma, que sol dir la consellera, i que després va solucionar el Govern amb un decret llei.

No acaben aquí les incongruències, aquest mateix punt 124 de la Llei de la funció pública no indica en cap moment, com a deure, el sentit del vot d'un funcionari en un dels òrgans de participació, és a dir, qui ha de votar, si ha de votar, si es pot abstenir, ni del director ni dels altres membres del claustre en els consells escolars dels centres. I, saben vostès quin ha estat el canvi de criteri? Ja s'ha explicat aquí. De quina falta els acusen ara a Joan Bonet i a Rafel Andreu d'haver votat que no al consell escolar del centre al projecte TIL que ells mateixos havien rectificat en el sentit que els havia ordenat la conselleria? Qualificació: falta molt greu. I Marga Seguí, que no va votar el projecte perquè es va decidir rebutjar el TIL per assentiment. Com feim moltes vegades en aquest parlament. Idò, la falta és lleu.

I són aquests els únics directors i directores que han fet açò, com s'ha demanat aquí? Ningú no ens ho ha explicat encara, ningú no ens ho ha vingut a dir, mira que ho hem duit de vegades en aquest parlament. Nosaltres ja hem demostrat que no és així, ho hem demostrat amb papers, com vàrem dur l'altre dia, amb les actes, amb actes d'altres consells escolars.

Bé, com es veu, cap de les actuacions imputades als directors estan previstes en la legislació disciplinària, cap d'aquestes actuacions, ni les del primer expedient ni d'aquest segon, és un altre expedient, revelen conductes tipificades com a faltes.

Atès açò, el nostre grup, en coherència amb les propostes que nosaltres mateixos hem portat a aquesta cambra i amb la intenció de posar una i una altra vegada sobre la taula aquest cas que clama al cel, votarem afirmativament la proposta del Grup MÉS, malgrat els demanam unes modificacions *in voce* que es justifiquen pel temps transcorregut des que es va registrar la proposició no de llei. En el primer punt, nosaltres demanàriem que modifiquessin, i en lloc de posar "directors cessats" posessin "directors expedientats". I en el punt segon, afegiríem al final del paràgraf, "i l'arxiu de l'expedient".

Crec sincerament, Sr. Martí, que el Parlament ha de manifestar el seu suport a aquests docents i a les comunitats educatives dels seus centres que pateixen aquesta injustícia i ha d'exigir, una vegada més, la seva readmissió i l'arxiu dels expedients i reversió de la situació. I també ha d'exigir a la conselleria que siguin respectades democràticament les competències dels consells escolars dels centres, perquè la LOMQE, que acaba amb aquest sentit democràtic i l'autonomia dels centres, encara no és vigent.

Senyors diputats i senyores diputades, en aquesta comunitat autònoma es produeix una situació escandalosa, és escandalosa i és irregular, a la qual, en algun moment, hauran de retre comptes els responsables, uns responsables que no són altres que els membres del Govern, entre ells la consellera i alguns membres del seu equip, i si no ho fan aquí ho hauran de fer en els tribunals, cosa que esper s'ocupin els mateixos afectats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Ana Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Senyors i senyores diputats. El mateix títol d'aquesta proposició no de llei, que ens presenta el Grup Parlamentari MÉS, ja intueix la seva veritable naturalesa, si miram el títol és el següent: "Readmissió dels directors de secundària cessats i expedientats", demagògia, pura demagògia. Per què? Perquè si miram després la lletra petita, és a dir, unes línies més avall, a la seva part expositiva, la mateixa proposició

no de llei explica realment que els directors no han estat cessats. Els directors, als quals al·ludeix la proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari MÉS, varen ser objecte de l'obertura d'un expedient...

(Remor de veus)

... i tal com especifica la normativa se'ls va aplicar una suspensió provisional de les seves funcions.

Però clar, políticament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

... és molt més atractiu parlar de cessament que de suspensió provisional de les seves funcions, producte d'un expedient obert. I, per què utilitzen aquesta tècnica? És a dir, per què posen un títol que no es correspon amb la veritat? Perquè vostès l'únic que volen és crear conflicte, agafen l'educació per crear conflicte. És l'únic que els interessa de l'educació.

(Remor de veus)

Abans de començar la part expositiva, només dues qüestions de tipus tècnic: primera, totes les normatives que han elaborat els governs i els parlaments de tot color polític han donat el mateix tractament a la direcció i als consells escolars. Si exceptuam la modificació de la llei que aviat entrarà en vigor, la qual, Sra. Rita, no sé si l'ha llegida, però dóna més independència a la direcció i als consells escolars, en contra del que vostè ha dit.

Ha quedat ben clar que la normativa sobre educació, i en concret aquella que regula el tractament de les llengües dins l'escola, sempre, sempre, sempre ha atorgat els mateixos drets i obligacions a la direcció i als consells escolars. En tot moment i al llarg de la darreres dècades, concretament l'actual disposició sobre el tractament integral de les llengües en el nostre sistema educatiu a Balears, se sustenta i recull, com no podia ser d'altra manera, sobre la base dels drets i les obligacions que dimanen d'una llei d'un govern socialista, la LOE. Per tant, no tornin a dir que no es respecta els consells escolars, perquè una altra vegada tornen a caure dins la demagògia. No utilitzin la demagògia per crear conflicte dins l'educació.

En segon lloc, la suspensió provisional de funcions, adoptada com a mesura provisional, en un procediment disciplinari, incoat a un director d'un centre docent, implica que aquest queda privat temporalment de l'exercici de les seves funcions annexes a la seva condició de funcionari de carrera, amb independència del càrrec que ocupa, ja que quan a un funcionari de carrera se'l nomena director d'un centre docent, no adquireix una condició nova o diferent, sinó que ocupa un càrrec. Per tant, quan se'l suspèn provisionalment les seves funcions, és suspès com a funcionari, que és la seva condició, no de director que és el seu càrrec. Evidentment la suspensió de les seves funcions com a funcionari porten aparellades les del seu càrrec o càrrecs.

Per tant, una vegada ja aclarides aquestes dues qüestions, allò que es pretenia que se suspengués de les seves funcions, solament és a efectes del seu càrrec de director, poden realitzar altres funcions docents en el seu centre, contravé la normativa establerta per a aquests casos. Tan sols en el moment en què s'ha aixecat la suspensió, s'ha pogut incorporar a la seva funció pública. Una vegada aclarits aquests dos punts, continuem amb el fons d'aquest assumpte.

Senyores i senyors diputats, estam davant d'un procediment administratiu. Jo sé que aquí a segons quins diputats els agradaria ser inspectors, el Sr. Nel semblava que li agradava ser inspector. Però no, aquí estam davant d'un procediment administratiu, i nosaltres som diputats i aquí tenim la consellera d'Educació. Jo crec que els tres poders estan bastant diferenciats. Dins l'àmbit disciplinari i per tant, amb la possibilitat de tenir greus conseqüències, precisament per això és un procediment molt regulat tècnicament i garantista, ja que aquest procediment...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats!

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

...una vegada esgotada la via administrativa, a una via judicial. És impensable que en aquest context pugui existir arbitrarietat i que pugui haver-hi motius polítics que fonamentin l'obertura d'aquests procediments. Només la ceguesa política d'una oposició que tan sols pretén generar tensió i conflicte dins la comunitat educativa, pot ser capaç de presentar una proposició no de llei en aquest parlament, posant en dubte la independència del funcionariat, enmig d'un procediment sancionador amb un funcionari de carrera instructor d'aquest, es pot demanar la barbaritat que vostès ens demanen en aquesta proposició no de llei.

Durant el seu mandat, els ho record, varen obrir 33 expedients, amb les seves corresponents suspensions d'ocupació i sous provisionals. Vostès també varen obrir expedients que varen llevar els sous i les seves sancions. Per tant, supòs que no pensaven que aquests expedients eren mesures dictatorials, o sí que ho pensaven? Supòs que no pensaven que aquestes 33 expedients coartaven la llibertat d'expressió. Supòs que opinaven i que opinen que aquests 33 expedients no es varen obrir per causes polítiques. Per tant, per què ara dubten dels

funcionaris? Per què en aquell temps no dubtaven dels funcionaris i ara sí dubten dels funcionaris?

(Remor de veus)

Aquí qui va atemptar contra la llibertat, no solament dels funcionaris, sinó de tota la ciutadania, va ser el Govern que va sorgir del pacte dels partits d'esquerres, quan varen aprovar el Decret 67/2008, de 6 de juny, i varen derogar l'Ordre de 13 de setembre de 2004. Aquesta ordre regulava el dret dels pares i mares a triar la llengua en el primer ensenyament, fins que finalment, i gràcies a la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Balears, la va declarar no ajustada a dret. I saben a quin dret no s'ajustava el decret de la Sra. Bàrbara Galmés? Doncs precisament a la Llei de normalització lingüística, a què tant apel·la l'oposició. Vostès varen vulnerar la Llei de normalització lingüística! I els projectes lingüístics de centres es varen fer segons aquest decret que vulnera la Llei de normalització lingüística. Per tant, no ens venguin aquí a donar lliçons! Vostès varen vulnerar la Llei de normalització lingüística i no ho deim nosaltres, ho diu el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

Amb aquesta proposició no de llei, els diputats del Grup Parlamentari Popular no només deixen de costat la separació de poders, sinó que directament ataquen una de les garanties democràtiques més bàsiques, no només per als administrats, sinó també per als seus propis funcionaris que no és poc. Vostès ataquen la independència dins l'àmbit de les seves funcions als empleats públics. No qualificaré en aquest parlament els fets, crec que no és la nostra missió, em sap molt de greu, però jo no em consider una inspectora, som una diputada. Li correspon a l'inspector instructor. No considera aquí, en aquest parlament, l'actitud d'aquests funcionaris. Aquests funcionaris tenen el deure de formar expedients, per això els diuen funcionaris o inspectors instructors.

No crec que entri dins les funcions de control del Govern demanar que aquest o aquell procediment tenguí aquest o aquell resultat. Entre altres motius perquè ni el mateix Govern no ho pot fer. El procediment sancionador és tramitat per un instructor independent i per a qui, ja que s'ha dit el seu nom, deman el màxim respecte. Deman a les senyores i senyors diputats d'aquesta cambra que respectin els inspectors i en concret els inspectors instructors.

El Grup Parlamentari Popular..., no sé que els fa tanta gràcia respectar un inspector per a mi té moltíssima importància.

El Grup Parlamentari Popular votarà en contra d'aquesta proposició no de llei, ja que les direccions dels centres i els seus consells escolars tenen el mateix nivell d'autonomia fa dècades i la normativa vigent, la LOE, és la que marca els límits i l'extensió d'aquesta autonomia. S'imaginem vostès que amb el decret de Bàrbara Galmés, algun consell escolar hagués dit que no volia aplicar el decret de la Sra. Galmés al seu projecte lingüístic de centre? Què haurien fet? Haurien obert expedient, ni més ni manco, ni més ni manco!

El Grup Parlamentari Popular votarà en contra d'aquesta proposició no de llei perquè no volem que aquest parlament interfereixi dins un procediment administratiu. I el Grup Parlamentari Popular votarà en contra d'aquesta proposició no de llei perquè estam a favor de la independència dels funcionaris.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Té la paraula el Sr. Nel Martí per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Si realment es respectés la independència dels funcionaris ningú no qüestionaria el sentit del vot, la llibertat de vot dels directors funcionaris de les nostres escoles públiques, ningú no el qüestionaria! Qui qüestiona la independència, primer, qui ho ha fet i qui ho fa amb els expedients és precisament la conselleria.

Per respecte a la presidenta, no li contestaré res de la separació de poders, permeti-ho ...

(Algunes rialles)

Suspensió cautelar aixecada; es poden reincorporar a la seva funció. Sap com es reincorporen a la seva funció? Digui-ho en veu alta. Professionals que haurien de tenir 28 hores de permanència, sap quantes en duen a terme? Entre 3 i 6 hores setmanals. És curiós que vostès que tot el dia ens parlen d'ajusts i retallades siguin tan poc rigorosos a l'hora de gestionar els recursos públics tan necessaris a l'educació i a l'ensenyament.

I no, Sra. Aguiló, no vull ser inspector, ni tampoc tenc cap ambició com sí em sembla que tenia vostè per ser consellera d'Educació. Descarti-ho, no en tenc ni una d'aspiració en aquest sentit.

Però els expedients oberts són expedients polítics, són expedients que no es van iniciar a iniciativa d'un inspector. Els inspectors els han tramitat, els inspectors efectivament els han tramitat, però qui els ha obert, la decisió política unilateral d'obrir aquests expedients va ser de la conselleria, de la consellera, ni més ni manco.

I escoltin, no estam en contra que s'obrin expedients. Els expedients tenen una funció i la funció és garantir la qualitat de l'ensenyament, que l'ensenyament es faci en condicions. Per tant, no ens retregui constantment els 33 expedients, els motius hi haurà. Aquí estam parlant de tres expedients oberts a tres directors que s'han obert absolutament de forma injustificada i encara ningú no m'ha contestat perquè tres directors de Maó? Ah!, no ho sabem, açò clar va ser decisió dels inspectors, tres directors de Maó, quan a molts altres directors en les mateixes circumstàncies i situació no se'ls va obrir. És així! Reconeguin-ho, és així, és així.

La conselleria aplica, i perdonin que els ho digui així, un autèntic terrorisme educatiu a les nostres escoles. Els expedients polítics són un acte d'autèntic terrorisme polític a les nostres

escoles. La conselleria vol fer callar els seus professionals que estan obligats, efectivament, per la seva vinculació en la funció pública, a posar de manifest les debilitats, els perills i els absurds de la proposta TIL de la conselleria. Estan obligats a fer-ho, des de la seva professionalitat i no des del silenci l'autoritat que ara li encomana la consellera.

El TIL no s'ha fet per avançar cap al trilingüisme ni cap a l'excel·lència, sinó cap al monolingüisme castellà. Amb el TIL de la Sra. Juana Mari no s'aprèn més anglès. Mai els alumnes no havien tant a escoles particulars d'anglès, mai no hi havien anat tant com en aquests moments. Vostès no volen conèixer ni escoltar la realitat dels alumnes, ni de les famílies...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

No s'acosten a les escoles. Quantes vegades la consellera ha anat a una escola pública a escoltar la realitat, les dificultats de l'aplicació del TIL? Quantes?, quantes? Cap ni una! S'amaga dia rere dia darrera el seu titular: "el TIL és molt bo per als nins", i aquí s'acaba tot. No hi ha res més.

Mirin, jo els deman el mateix que jo crec que demanava tota la comunitat educativa, però ho he de dir amb els termes del Consell Escolar de Menorca, i és que aquest procés dels expedients es tanqui i es demanin disculpes. Així ho demanava el Consell Escolar. Que es tanqui i es demanin disculpes. De la mateixa forma de com es van obrir. I si no es pot fer deu ser que són uns autèntics irresponsables, tots els càrrecs polítics i públics a les institucions del Partit Popular que així públicament van dir que ho farien, que demanarien a la conselleria que tanqués els expedients.

Volen una versió? El Sr. Simó Gornés. En volen una altra? Per tant, alerta que canvien d'arguments sense mantenir un fil conductor i les seves contradiccions són ja en aquests moments insuportables. El Consell Escolar de Menorca li demana, demana a la conselleria, demana a aquest govern que tanqui el procés, que compleixi allò que tantes vegades ha dit, que respectarà la independència dels professionals. Respecti la independència dels directors que van considerar que no podien donar suport a aquella proposta, sempre dins el convenciment que actuaven dins el marge de la legalitat. I demanin disculpes. I el nostre grup a més a més els demanaria una altra cosa, que la Sra. Consellera dimiteixi, aquesta situació és insostenible, és insuportable.

(Alguns aplaudiments)

La nostra comunitat educativa no s'ho mereix, no es mereix el tracte que té ni d'aquest govern, ni de la consellera...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

El mínim que es pot demanar és coherència, coherència amb allò que es diu i que no es practica.

Des del primer dia es va dir que l'educació seria una prioritat. Avui l'educació és allò darrer d'allò darrer. Hi ha doblers -i ho tornaré dir- per contractar un assessor a dit de la llista del Partit Popular a Ciutadella, que no coneix ni el més mínim la tasca que ha de desenvolupar, fa pocs dies. Però en canvi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...no hi ha recursos per a un PT al centre públic Joan Benejam, que necessita lògicament aquell suport perquè hi ha alumnes amb necessitats educatives que esperen marginats absolutament de l'atenció d'aquesta conselleria i d'aquest govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat, procedim a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 32 vots en contra i 25 a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS